MALAYALAM READERS

Authorised by the Government of Travancore
and prescribed for use in schools
by the Director of Public Instruction, Travancore

SECOND READER

MACMILLAN & CO., LTD.
BOMBAY

Price 3 As. 4 P.

1540

59

VIVEKANANDA VILASAM.
LIBRARY.
PERINAUD.
M.A.C. KRISHNAN ASAN.
VILAYATHU.

MALAYALAM

SECOND READER

VIVEKANANDA VILASAM.
LIBRARY.
PERINAUD.
MA C. KRISHNAN ASAN.
VILAYATHU.

മലയാളം

രണ്ടാം പാഠപുസ്തകം

SPECIALLY COMPILED FOR ELEMENTARY SCHOOLS IN TRAVANCORE
AND APPROVED FOR USE IN CLASS II
BY THE DIRECTOR OF PUBLIC INSTRUCTION, TRAVANCORE.

MACMILLAN & CO., LIMITED:
LONDON, BOMBAY, CALCUTTA, AND MADRAS
1917

All Rights reserved.

Price: { 6 Chuckrams. / 3½ Annas.

വില: ൬ ചക്രം,

PRINTED AT THE BASEL MISSION PRESS, MANGALORE

59

അനുക്രമണിക.

പാഠം.		പുറം.
1.	പശു The Cow	5
2.	പട്ടി The Dog	6
3.	വാഴ The Plantain Tree	7
4.	ഒരു ചെടിയുടെ ഭാഗങ്ങൾ The Parts of a Plant	9
5.	പൂച്ച The Cat	10
6.	കുറുനരിയും പൂച്ചയും The Fox and the Cat	12
7.	തെങ്ങ് The Cocoanut Tree	13
8.	താറാവും പൊന്മുട്ടയും The Duck that lay the Golden Eggs	15
9.	പദ്യം (Poetry)	17
10.	കുതിര The Horse	17
11.	അറബിയും അവന്റെ കുതിരയും The Arab and his Horse	19
12.	കോഴി The Hen	20
13.	മുൻകരുതൽ (Poetry)	21
14.	കാക്ക The Crow	22
15.	കച്ചവടക്കാരനും അവന്റെ പട്ടിയും The Merchant and his Dog	24
16.	ആട് The Sheep and Goat	25
17.	ധനവും ധനികനും (Poetry)	27
18.	ടുവ്വാക്കിന്റെ കാഠിന്യം (Poetry)	27
19.	ആമയും മുയലും The Hare and the Tortoise	28
20.	കാപ്പിച്ചെടി The Coffee Plant	29
21.	തേനീച്ചകൾ Bees	31
22.	കിട്ടുന്നതിൽ പാതി Half the Profit	34
23.	തേയിലച്ചെടി The Tea Plant	36
24.	വിറകുവെട്ടുകാരന്റെ കഥ The Story of the honest Woodcutter	39
25.	സൂര്യൻ The Sun	40
26.	വയൽ The Rice-field	42
27.	മടിയനായ ബാലൻ The Story of an Idle Boy	45
28.	കളിമൺ A Piece of Clay	47
29.	ഒരു തുള്ളി മഷി A Drop of Ink	49

പാഠം. പുറം.
30. സജ്ജനങ്ങളും ദുർജ്ജനങ്ങളും (Poetry) 50
31. ഒരു കുന്ന് A Hill 51
32. വൃത്തിയായ പുസ്തകം The Clear Book 53
33. നാളെയാകട്ടെ (Poetry) 55
34. മേഘവും മഴയും Cloud and Rain, Part I. 55
35. Do. Do. Part II. 57
36. ഒരു നദി A River 58
37. ഉപ്പ് Salt 61
38. കളിവനം (Poetry) 63
39. മരക്കഷണം സംസാരിച്ചത് The Chip that spoke 64
40. ക്ലാസ്സ്മുറിയുടെ പടം The Plan of a Schoolroom 65
41. ഒരു പകുതിയും അതിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും The Village Officials . 68
42. നാല് ദിക്കുകൾ The Points of the Compass 71
43. പാഠശാലപ്പറമ്പിന്റെ പ്ലാൻ The Plan of the School Site . . . 74
44. രാവും പകലും Day and Night, Part I. 76
45. Do. Do. Part II. 78
46. പട്ടം (Poetry) 81
47. ശുചിത How to keep the Skin clean 82
48. പട്ടം (Poetry) 85
49. മനുഷ്യശരീരത്തിന്റെ ഭാഗങ്ങൾ The Parts of the Human Body . 85
50. ഗൃഹം House 90
51. ഒരു യാത്ര An Excursion 93

സൂ. ന. 571

രണ്ടാം പാഠപുസ്തകം.

പാഠം ൧.

പശു.

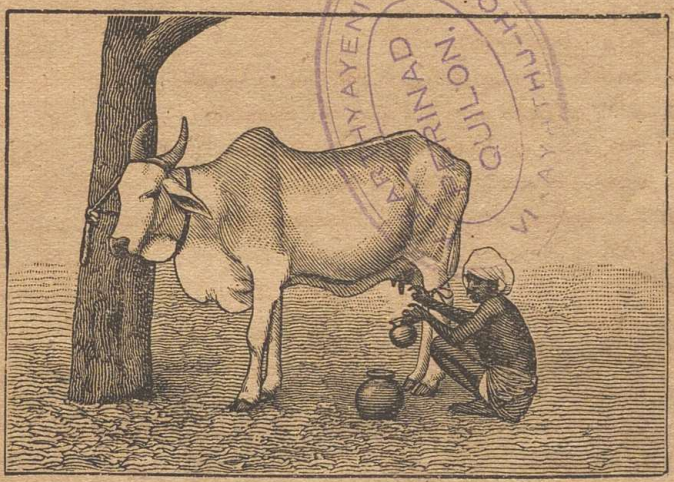

ഈ പാഠത്തിന്റെ ആദ്യം കാണുന്ന ചിത്രം ഒരു പശുവിന്റേതാകുന്നു. പശു നമുക്ക് പാൽ തരുന്നു. നാം പാൽ കുടിക്കുന്നു. പാൽ വെളുത്തിരിക്കും. പാലിന് മധുരമുണ്ട്. പാൽ കുടിച്ചാൽ ദേഹത്തിന് ബലമുണ്ടാകും.

പശുവിന്റെ അടുക്കൽ ഇരിക്കുന്ന ആളെ നോക്കു. അതാരാണ്? അത് പാൽ കറക്കുന്നവനാണ്. അവന്റെ കൈയിൽ ഒരു ചെറിയ പാത്രം ഉണ്ട്. അതിൽ അവൻ പാൽ കറക്കുന്നു; അത് നിറഞ്ഞാൽ സമീപത്തിരിക്കുന്ന വലിയ പാത്രത്തിൽ ഒഴിക്കും.

പശുവിന് എത്ര കാൽ ഉണ്ടു്? അതിന് നാലു്കാലുണ്ടു്. അതിന് തലയിൽ രണ്ടു് കൊമ്പും ഉണ്ടു്. പുറകിൽ വാലും ഉണ്ടു്. വാൽകൊണ്ടു് പശു എന്തു് ചെയ്യുന്നു? കണ്ടിട്ടുള്ളവർ പറയുവിൻ.

പശു പുല്ലും വയ്ക്കോലും തിന്നും. അഴിച്ചുവിട്ടാൽ അതു് ചിലപ്പോൾ പറമ്പിൽ കടന്നു് വാഴ ഓല മുതലായവയും തിന്നും.

നാം പശുവിനെ നന്നായി രക്ഷിക്കണം. അതിന് തിന്നുന്നതിന് നല്ല ആഹാരവും കുടിക്കുന്നതിന് നല്ല വെള്ളവും കൊടുക്കണം. അതിനെ കൂടക്കൂടെ കുളിപ്പിക്കണം. അതിനെ അടിക്കരുതു്. അതിനെ ഇണക്കി വളർത്തണം.

പാഠം ൨.

പട്ടി.

ഇതാ ഒരു പട്ടി. അതു് എന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നു. അതിന് എന്നോടു് വളരെ സ്നേഹം ഉണ്ടു്. അതു് എന്റെ വീടു് കാക്കുന്നു.

നായുടെ മൂക്കു് നീണ്ടിരിക്കുന്നു. അതു് നല്ല വണ്ണം മണം അറിയുന്നു. അതിന് നീണ്ട കാലുകളും കൂർത്ത നഖങ്ങളും ഉണ്ടു്. അതിന് വളരെ വേഗത്തിൽ ഓടാം.

നായ് കുരയ്ക്കുന്നു. അതിനെ അടിക്കുകയോ എറിയുകയോ ചെയ്താൽ അതു് കടിക്കും. രാത്രി മുഴുവനും അതു് വീട്ടു് കാക്കും. ആരും വീട്ടിനു് സമീപം വരുവാൻ അതു് സമ്മതിക്കയില്ല. വല്ലവരും വരുന്നതു് കണ്ടാൽ ഉറക്കെ കുരച്ചു വീട്ടുകാരെ അറിയിക്കും. ചിലപ്പോൾ കടന്നുവരുന്നവരെ കടിക്കുകയും ചെയ്യും.

നായ് പശുവിനേപ്പോലെ പുല്ലും കുതിരയേപ്പോലെ മുതിരയും അല്ല തിന്നുന്നതു്. അതു് മാംസവും ചോറും തിന്നും. തീററി കൊടുക്കുന്നവരെ അതു് നന്നായി സ്നേഹിക്കുന്നു.

പാഠം ൩.

വാഴ.

നിങ്ങൾ എല്ലാവരും പഴം തിന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതു് വാഴയിൽ ഉണ്ടാകുന്നതാണു്. വാഴ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ധാരാളം ഉണ്ടു്. മറുനാടുകളിലും ഉണ്ടാകും.

വാഴയ്ക്കു് കണ്ടാൽ നല്ല ഭംഗി ഉണ്ടു്. അതിനു് കൊമ്പുകൾ (കവരങ്ങൾ) ഇല്ല. സാധാരണമായി അതിനു് പത്തു് പന്ത്രണ്ടടി പൊക്കം കാണും. ഏകദേശം ഏഴടി നീളവും രണ്ടടിയോളം വീതിയും ഉള്ള ഇലകൾ വാഴയുടെ തലയിൽ നിന്നു നാലുപാടും ചാഞ്ഞുകിടക്കും. വാഴ കുല കൊല്ലം കൊണ്ടു് കുലയ്ക്കും. കുമ്പിന്റെ നിറം ചുകന്നാണു്. അതോടുകൂടി ചാരത്തിന്റെ നിറവും ഉണ്ടു്. ചില ഇനം വാഴയുടെ കുലയിൽ ഇരുന്നൂറിലധികം കായ് കാണും.

വാഴയുടെ മാണത്തിൽ (ചുവടു-മുരടു) നിന്നു കന്നുകൾ പൊടിക്കുന്നു. കുല മൂത്താൽ കന്നുകൾ പിരിച്ചു നടാം. കുലച്ചാൽ നാലുമാസംകൊണ്ടു് കായ് മൂക്കും.

തൊട്ടുനോക്കിയാൽ വാഴയ്ക്ക് തണുപ്പുണ്ട്. വാഴപ്പോള കൂട്ടിത്തൈച്ചു വാഴയിലപോലെ തന്നെ ഉണ്ണുന്നതിന് ഉപയോഗിക്കുന്നു. പോള ഉണക്കി കീറിയാൽ നാര് എടുക്കാം. വാഴനാരുകൊണ്ടു പല ഉപയോഗവും നിങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കും. പെൺകുട്ടികൾ നാര് ചെറുതായി കീറി പൂതൊടുത്തുകെട്ടി മാലയുണ്ടാക്കുന്നു.

ഈയിട വാഴനാര് പട്ടുനൂൽ ചേർത്തു മുണ്ടു നെയ്യാനും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഉണങ്ങിയ വാഴയിലയിൽ പീടികക്കാർ (കടക്കാർ) സാമാനങ്ങൾ കെട്ടിക്കൊടുക്കും. ഈ നാട്ടിൽ വാഴക്കാ കറിസാമാനങ്ങളിൽ പ്രധാനമാണ്.

വാഴയിൽ പലതരം ഉണ്ട്. ഏത്തൻ (നേന്ത്രൻ), കദളി, പൂവൻ, കണ്ണൻ, ചിങ്കൻ, മൊന്തൻ, പേയൻ, പടറ്റി എന്നിവ പ്രധാനം.

പാഠം രണ്ട്.

ഒരു ചെടിയുടെ ഭാഗങ്ങൾ.

ചെടികളും മരങ്ങളും വളർന്നുവരുന്നതു് നാമെല്ലാവരും കണ്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ അവയുടെ ഭാഗങ്ങൾ എന്തെല്ലാമെന്നു് സൂക്ഷിച്ചു നോക്കീട്ടുള്ളവർ എത്രയുണ്ടു്?

കുറെ മൺ കൊണ്ടുവന്നു് നനച്ചു് വെയിൽ തട്ടുന്നദിക്കിൽ ഇടുക. അതിൽ ഒരു അമരവിത്തു് നട്ടാൽ അതു് നാലഞ്ചു് ദിവസം കഴിയുമ്പോൾ മുളയ്ക്കും. വിത്തിന്റെ മധ്യത്തിലുള്ള ഒരു ചെറിയ ദ്വാരത്തിൽ കൂടി രണ്ടു് ഘനം കുറഞ്ഞ നേത്ത നൂൽപോലെയുള്ള വസ്തു വെളിയിലേക്കു് പുറപ്പെടുന്നതു് കാണാം. ഒന്നു് നിലത്തേയ്ക്കു് കുഴിഞ്ഞിറങ്ങുകയും ചെടിയുടെ വേരായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. മറ്റതു് മേല്പോട്ടു് പോയി ചെടിയുടെ തണ്ടായിത്തീരും.

എല്ലാ ചെടിക്കും വേരും തണ്ടും ഉണ്ടു്. ചില ചെടിക്കു് വേരു് നാരുപോലെ ഇരിക്കും. മറ്റു ചിലതിനു് തണ്ടു് ഘനം കുറഞ്ഞതും ഉറപ്പില്ലാത്തതും ആയിരിക്കും.

മരങ്ങൾക്ക് വേരിനു് വണ്ണവും ഘനവും ഉറപ്പും ഉണ്ടായിരിക്കും. അതു് പോലെ തന്നെ തണ്ടിനും.

വേരിൽനിന്നു് ഇലകൾ പുറപ്പെടുന്നില്ല. തണ്ടിൽനിന്നു് ശാഖകളും അവയിൽനിന്നു് ഉപശാഖകളും ഉണ്ടാകുന്നു. ഇവ രണ്ടിലും ഇലകൾ തളിർക്കുന്നു. ശാഖാഗ്രങ്ങളിൽ പുഷ്പങ്ങളും ഫലങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നു. ഇലകൾ പച്ച നിറമായിരിക്കുന്നു.

പാഠം ൫.

പൂച്ച.

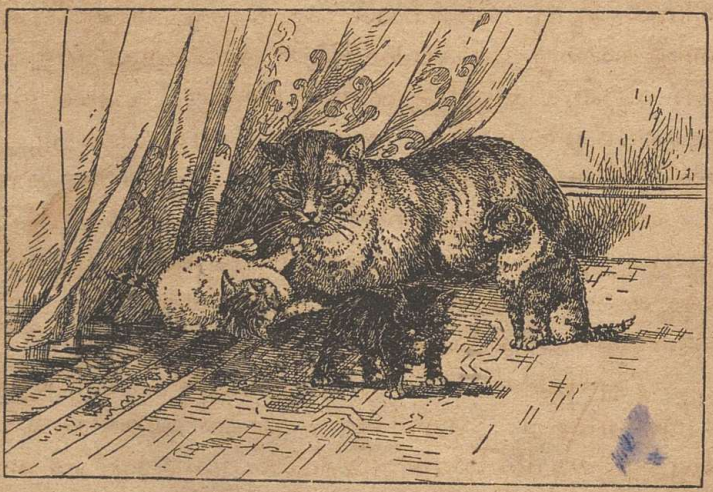

വാദ്ധ്യാർ — ഇന്നു കൊച്ചുരാമൻ എന്താണു് വരാത്തതു്?

ഒരു കുട്ടി — ഇന്നലെ അവനെ ഒരു പൂച്ച മാന്തി, അതു് കൊണ്ടാണു്.

വാദ്ധ്യാർ — അവൻ എന്നാൽ പൂച്ചയെ ഉപദ്രവിച്ചിരി-

ക്കണം. അല്ലാതെ അത് മാന്തുകയില്ല. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ പാഠം പൂച്ചയെപ്പറ്റി ആകട്ടെ.

പൂച്ച മനുഷ്യരോട് ഇണങ്ങി വീടുകളിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന ജന്തുവാണ്. കാഴ്ചയ്ക്ക് സാധുവാണെങ്കിലും ഉപദ്രവിച്ചാൽ എതിർക്കും.

പൂച്ചയ്ക്ക് ഓരോ കാലിലും അഞ്ചു മൂർച്ചയുള്ള നഖം ഉണ്ട്. അതിനു ആ നഖങ്ങളെ കാലിന്റെ അടിയിൽ വലിച്ചു് ഒളിക്കാൻ കഴിയും. പൂച്ചയെ ഉപദ്രവിച്ചാൽ അത് നഖം നീട്ടി മാന്തും. പട്ടിയ്ക്ക് ഇതു പോലെ ചെയ്യാൻ കഴികയില്ല.

പൂച്ച എലികളേയും ചെറിയ പക്ഷികളേയും പിടിച്ചു തിന്നും. പൂച്ച നടക്കുമ്പോൾ ശബ്ദം ഉണ്ടാകയില്ല. നഖങ്ങളെ അകത്തു് വലിക്കാൻ കഴിയുന്നതു കൊണ്ടാകുന്നു ഇങ്ങനെ നിശ്ശബ്ദമായി നടക്കാൻ സാധിക്കുന്നതു്. പട്ടിക്ക് ഇതു പോലെ ഒച്ച കേൾപ്പിക്കാതെ നടക്കാൻ കഴികയില്ല. എലിയെ പിടിക്കാൻ പോകുമ്പോൾ പൂച്ച പതുങ്ങി നടക്കുന്നു.

രാത്രി ഭക്ഷണസാധനം കട്ടതിന്നാൻ വരുന്ന എലിയെ പൂച്ച പിടിച്ചു തിന്നുന്നു. രാത്രിയിൽ പൂച്ചയ്ക്ക് നല്ലപോലെ കണ്ണ് കാണാം. ഇരുട്ടത്തു് പൂച്ചയുടെ കണ്ണ് നല്ല വണ്ണം തിളങ്ങും. പകൽസമയം അത് അങ്ങനെ ഇല്ല.

പൂച്ചക്കുട്ടികളെ കാണ്മാൻ കൗതുകമുണ്ട്. അവ തുള്ളിച്ചാടിക്കളിക്കുന്നു. തള്ളപ്പൂച്ച കുട്ടികളെ കഴത്തിൽ കടിച്ചെടുത്തു് ഒരു ദിക്കിൽനിന്നും മറെറാരു ദിക്കിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടു പോകുന്നു. അത് അവയെ നക്കി വൃത്തിയാക്കും. അതുകളെ കരഞ്ഞു വിളിക്കുകയും ചെയ്യും.

പൂച്ച പാൽ മോഷ്ടിച്ചു കുടിക്കും. മത്സ്യം, മാംസം, ചോറു മുതലായതു് അതിന് പ്രിയമാണ്.

പാഠം ൯൩.

കുറുനരിയും പൂച്ചയും.

ഒരു ദിവസം കാട്ടിൽ ഒരു പൂച്ച ഒരു കുറുനരിയെ കണ്ടു.

പൂച്ച — "അല്ലേ! കുറുനരി! നിനക്ക് സുഖം തന്നെ ആണല്ലോ? ഞാൻ സാധുവും ബുദ്ധിഹീനനും ആണ്. നീ വളരെ സമർത്ഥനാണെന്ന് കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ദയചെയ്ത് വല്ല കൗശലവും നീ എനിക്ക് പറഞ്ഞുതരാമോ?"

നരി — "ഞാൻ വളരെ മിടുക്കൻ എന്ന് പറഞ്ഞത് പരമാർത്ഥം തന്നെ. നിനക്ക് പറഞ്ഞുതരികയും ആവാം. നിനക്ക് എന്തെല്ലാം അറിയാം എന്ന് ആദ്യം കേൾക്കട്ടെ."

പൂച്ച — "എനിക്ക് ഒരു കൗശലം മാത്രമേ വശമുള്ളു. എന്നെ ആരും പിടിക്കാൻ ഞാൻ സമ്മതിക്കയില്ല, ഞാൻ മരത്തിൽ കേറി ഒളിച്ചുകളയും."

നരി — "എനിക്ക് അനേകം സൂത്രങ്ങളും രക്ഷപ്പെടാ-

ന്നുള്ള മാഗ്ഗങ്ങളും അറിയാം. നീ എന്റെ കൂടെ വന്നാൽ ചിലതെല്ലാം കാണിച്ചുതരാം."

പൂച്ചയും കുറുനരിയും ഇങ്ങനെ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു നായാട്ടുകാരൻ നായ്ക്കളുമായി ആ വഴിയെ വന്നു. പൂച്ച ഉടനെ ഒരു മരത്തിന്മേൽ ചാടിക്കയറി ഒരു ഉയർന്ന കൊമ്പിൽ ആർക്കും കാണാൻ പാടില്ലാത്തവിധത്തിൽ പതുങ്ങിയിരുന്നു. സൂത്രക്കാരനായ കുറുനരിക്ക് ഉടനെ സൂത്രം ഒന്നും തോന്നിയില്ല. ഓടാൻ ഭാവിച്ചു. നായ്ക്കൾ പിന്നാലെ ഓടി എത്തി പിടിച്ചു് കൊല്ലുകയും ചെയ്തു.

പല സംഗതികളും അല്പമായി അറിയുന്നതിൽ നന്നു്, ഒന്നെങ്കിലും പൂർത്തിയായി അറിയുന്നതാണു്.

പാഠം ൭.

തെങ്ങു്.

തെങ്ങു് മനുഷ്യർക്ക് ഏറ്റവും ഉപയോഗമുള്ള വൃക്ഷങ്ങളിൽ ഒന്നാകുന്നു. അതു് ഒറ്റത്തടിയായി വളരുന്നു. അതിനു് പത്തു്പതിനഞ്ചാൾ പൊക്കം വരും. അതിന്റെ മണ്ടയിൽ മടലുകൾ ഉണ്ടു്. ഓരോ മടലിനും പന്ത്രണ്ടു് അടിയോളം നീളം കാണും. മടലിൽനിന്നു് ഓലകൾ പുറപ്പെടുന്നു. അതു് കാഴ്ചയ്ക്കു് തൂവൽ പോലെയിരിക്കും. മടലുകളുടെ ഇടയിൽ കുലകൾ തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്നു. ഒരു കുലയിൽ ഒന്നുമുതൽ ഇരുപത്തഞ്ചോളം തേങ്ങ ഉണ്ടായിരിക്കും.

കടൽവാരങ്ങളിലും കായൽക്കരകളിലുമാണു് തെങ്ങു് നല്ലപോലെ വളരുന്നതു്. മലകളിലും വളരെ ഉറച്ച തറകളിലും പാറയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലും നല്ലപോലെ ഉണ്ടാകു-

ന്നില്ല. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ അനവധി തെങ്ങുണ്ടു്. തേങ്ങായ്ക്കു് ഒരു മനുഷ്യന്റെ തലയോളം വലിപ്പം ഉണ്ടായിരിക്കും. അതിന്റെ പുറത്തു് ഏകദേശം രണ്ടു് വിരൽ ഘനമുള്ള തൊണ്ടും അതിനുള്ളിൽ ഉറപ്പുള്ള ചിരട്ടയും ഉണ്ടു്. ചിരട്ടയുടെ ഉള്ളിൽ വെളുത്ത സത്തായ ഭാഗവും അതിനുള്ളിൽ സ്വാദുള്ള വെള്ളവും ഉണ്ടു്.

നന്നേ വളർന്ന തെങ്ങിൽനിന്നു് ആണ്ടിൽ നൂറു് തേങ്ങായോളം കിട്ടും. തെങ്ങിന്റെ എല്ലാഭാഗംകൊണ്ടും നമുക്കു് ഉപയോഗമുണ്ടു്. മടൽ മെടഞ്ഞു മനുഷ്യർ വീടു് മേയുന്നു. തടി കഴുക്കോൽ ഉത്തരം മുതലായ സാമാനങ്ങൾക്കു് കൊള്ളാം. തേങ്ങാ ഉണക്കിയാൽ കൊപ്ര*യായി. കൊപ്ര

* കൊപ്പര എന്നും എഴുതാറുണ്ടു്.

VIVEKANANDA VILASAM.
LIBRARY.
PERINAUD.
M. C. KRISHNAN ASAN.
VILAYATHU.

ആട്ടി എണ്ണ എടുക്കാം. കൊപ്ര ആട്ടുന്നതു് ചക്കുകളിൽ ആകുന്നു. ഇക്കാലത്തു് യന്ത്രച്ചക്കുകളും നടപ്പുണ്ടു്.

തേങ്ങാപ്പിണ്ണാക്കു് കന്നുകാലികൾക്കു് തിന്നാൻ കൊടുക്കാം. ചിരട്ടകൊണ്ടു് തവികൾ (കയിലുകൾ) ഉണ്ടാക്കാനും തീ കത്തിക്കാനും ഉപയോഗിക്കാം. ചകിരികൊണ്ടു് കയർ പിരിക്കയും, പായ് ചവിട്ടുമെത്ത മുതലായതു് ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തേങ്ങായും വെളിച്ചെണ്ണയും ഭക്ഷണത്തിനു് ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടു്.

പാഠം ൫.

താറാവും പൊന്മുട്ടയും.

ഒരുത്തനു് ഒരു താറാവുണ്ടായിരുന്നു. അതു് ദിവസം തോറും ഓരോ പൊന്മുട്ട ഇടും. അവൻ അതു് വിറ്റു്

നിത്യവൃത്തി സുഖമായി കഴിച്ചുവന്നു. ഒരിക്കൽ അവൻ ഇപ്രകാരം വിചാരിച്ചു:—"ഈ താറാവു് ദിവസംതോറും ഓരോ മുട്ട മാത്രമേ ഇടുന്നുള്ളു; ഇതുകൊണ്ടു് ധനവാനാകുന്നതിനു് സാധിക്കയില്ല; താറാവിനെ കൊന്നു് അതിന്റെ അകത്തുള്ള സ്വർണ്ണം മുഴുവനും എടുത്തു് വിറ്റാൽ വേഗം ധനവാനാകാം."

ഇങ്ങനെ വിചാരിച്ചുംകൊണ്ടു് അവൻ താറാവിന്റെ വയർ കീറിനോക്കി. വയററിൽ സ്വർണ്ണത്തിന്റെ ലേശം പോലും കണ്ടില്ല. താറാവു് ചത്തും പോയി. അവനു് മുമ്പേ ദിവസംപ്രതി ഓരോ മുട്ടവീതം കിട്ടിവന്നതും ഇല്ലാതായി. കാലക്ഷേപത്തിനുള്ള വഴിയും മുട്ടി, അവൻ വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ടു.

അത്യാഗ്രഹിയ്ക്കു് ഉള്ളതും നശിക്കുമെന്നു് അവൻ അതുകൊണ്ടു് മനസ്സിലാക്കി.

പാഠം ൯.

കണ്ടാലിരക്കുന്ന ജനങ്ങളുണ്ടോ
കപ്പാൻ മടിക്കുന്ന തരം വരുമ്പോൾ? || ക ||

ചെറുപ്പകാലങ്ങളിലുള്ള ശീലം
മറക്കുമോ മാനുഷനുള്ള കാലം? || ഖ ||

കാരസ്കരത്തിൻ കരു പാലിലിട്ടാൽ
കാലാന്തരേ കയ്പു് ശമിപ്പതുണ്ടോ? || ഗ ||

ഉച്ചയ്ക്കു് കുത്തിക്കവരുന്ന ദിക്കിൽ
വെച്ചേയ്ക്കുന്നോ ധനധാന്യമെല്ലാം? || ഘ ||

മുമ്പിൽ ശമിച്ചീടിന ശോകം തന്നെ
പിമ്പേ ശമിക്കും ബഹുശോകമെല്ലാം || ങ ||

ഒരുത്തനുണ്ടാക്കിന ദുഷ്പ്രവാദം
പരത്തുവാനാളുകളുണ്ടസംഖ്യം || ച ||

പാഠം ൧൦.

കുതിര.

നിങ്ങൾ കുതിരയെ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? ഇതു് ഒരു് കുതിരയുടെ ചിത്രമാകുന്നു. കുതിരയ്ക്കു് പശുവിനേക്കാൾ പൊക്കമുണ്ടു്. കാലുകൾക്കു് നീളം കൂടും. ഇതിനും നാലു് കാലുണ്ടു്. ഇതിനു് കൊമ്പു് പിളർന്നിട്ടില്ല; ഒറ്റയാകുന്നു. കുതിരയ്ക്കു് കൊമ്പില്ല.

കുതിരയുടെ കഴുത്തു് നീണ്ടിരിക്കുന്നു. കഴുത്തിലേ രോമങ്ങളും നീണ്ടു കിടക്കുന്നു.

കുതിരയ്ക്കു് ഒരു മനുഷ്യനെ ചുമക്കാനുള്ള ശക്തി ഉണ്ടു്. ആളുകൾ കുതിരപ്പുറത്തു് കേറിപ്പോകുന്നതു് നാം കാണു-

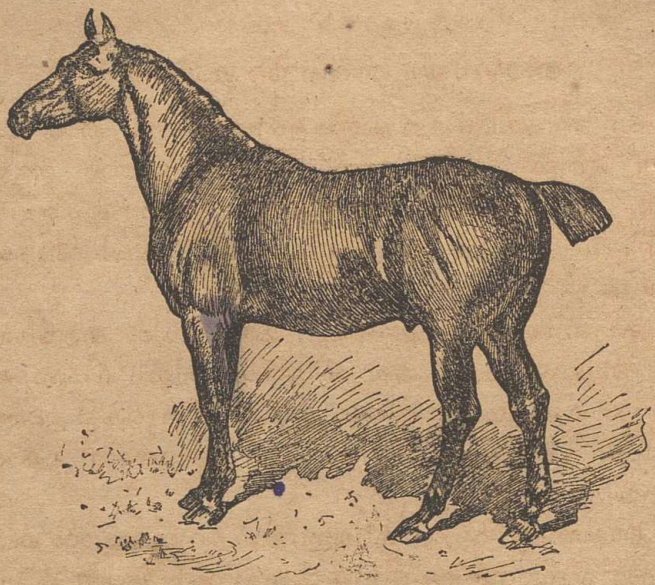

ന്നുണ്ടു്. കുതിരകളെ വണ്ടിയിലും കെട്ടാറുണ്ടു്. ചില രാജ്യങ്ങളിൽ കുതിരയെ നിലം ഉഴുന്നതിനും ഉപയോഗിക്കുന്നു. കുതിരയിൽ പലതരം ഉണ്ടു്. ചിലതു് വളരെ വേഗത്തിൽ ഓടും. മറു ചിലതു് വളരെ ഭാരം വലിക്കും. അതിനു് മുറുകിയ നടയേ ഉള്ളു.

കുതിര പുല്ലും മുതിരയും (കാണം) തിന്നുന്നു. കുതിരക്കാർ അതിനെ ദിവസംപ്രതി തിരുമ്മുകയും തുടയ്ക്കുകയും ചെയ്യണം.

അതിനെ ഉപദ്രവിക്കരുതു്. വേണ്ടപോലെ പരിപാലിച്ചാൽ അതു് യജമാനനെ സ്നേഹിക്കും. കഴിയുന്നതിലധികം വേലചെയ്യിച്ചാൽ അതു് കടിക്കുകയും തൊഴിക്കുകയും ചെയ്യും.

പാഠം ൧൫.

അറബിയും അവന്റെ കുതിരയും.

ഒരു അറബിക്ക് ഒരു കുതിര ഉണ്ടായിരുന്നു. അതു് ജനിച്ചതു് മുതൽ അവൻ അതിനെ സ്നേഹത്തോടു് വളർത്തി വന്നു. ഒരിക്കലും അവൻ അതിനെ കെട്ടുകപോലും ചെയ്തിരുന്നില്ല. അവൻ വിളിച്ചാൽ അതു് ഓടി അടുക്കൽ ചെല്ലും.

അറബിയുടെ താമസം ഒരു മരുഭൂമിയിൽ ആയിരുന്നു. ഒരു ദിവസം രാത്രി അവൻ കൂടാരത്തിൽ കിടന്നുറങ്ങുമ്പോൾ കള്ളന്മാർ വന്നു് അവനെ പിടിച്ചുകെട്ടി കൊണ്ടുപോയി. അവന്റെ കുതിരയേയും കൂടെത്തന്നെ കൊണ്ടുപോയി.

അടുത്ത ദിവസം രാത്രി കള്ളന്മാർ ഉറങ്ങുമ്പോൾ കുതിര തന്റെ യജമാനന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു. കള്ളന്മാർ യജമാനന്റെ കൈകാലുകൾ കെട്ടിയിരുന്നതിനാൽ അയാൾക്കു് അനങ്ങുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലായിരുന്നു.

അതു് കണ്ടു് കുതിര അവനെ അരപ്പട്ടമേൽ കടിച്ചുപിടിച്ചുകൊണ്ടു് ഓടി. വളരെ ദൂരം വഴികടന്നു് അവന്റെ

ബന്ധുക്കളും സ്നേഹിതന്മാരും ഉള്ള ഇടത്തെത്തി അവനെ അവരുടെ മുമ്പിൽ വെച്ച് വീണ് ചാകുകയും ചെയ്യും.

ഒരു തടിച്ച മനുഷ്യനെ ചുമലിൽ എടുക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിലും കുതിരയ്ക്ക് ഒരുവനെ കടിച്ചു തൂക്കി കൊണ്ടുപോകുന്നത് അത്ര സാധ്യമല്ല.

സ്നേഹിച്ച വളർത്തിയാൽ കുതിര യജമാനന് വേണ്ടി തന്റെ ജീവനെ കൂടെ ഉപേക്ഷിക്കും.

പാഠം ൪൨.

കോഴി.

നിങ്ങൾ എല്ലാവരും കോഴിയെ കണ്ടിരിക്കുമല്ലോ. ഈ പാഠത്തിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്ന ചിത്രത്തിൽ എത്ര കോഴിയുണ്ട്? അതിൽ രണ്ട് വലിയ കോഴിയെ കാണുന്നു. അവ രണ്ടും ഒന്നുപോലെ ഇരിക്കുന്നില്ല. ഒന്ന് തലപൊക്കി നില്ക്കുന്നു. അത് പൂവൻകോഴിയാകുന്നു. അതിന് വളരെ

ഭംഗി ഉണ്ടു്. തലയിൽ ഒരു ചുവന്ന പൂവുണ്ടു്. വാലിൽ നീണ്ടു് വളഞ്ഞു് വെളുത്തും കറുത്തും ചുവന്നും മഞ്ഞളിച്ചും ഇരിക്കുന്ന തൂവലുകൾ ഉണ്ടു്.

കുനിഞ്ഞു് കൊത്തിക്കൊണ്ടു് നില്ക്കുന്നതു് പിടക്കോഴി ആണു്. പിടക്കോഴിക്കു് പൂവൻകോഴിയോളം ഭംഗിയും വലിപ്പവും ഇല്ല. കൂർത്തുവളഞ്ഞ നഖങ്ങളുള്ള വിരലുകൾ രണ്ടിനും ഉണ്ടു്.

പിടക്കോഴി മുട്ടയിടുന്നു. മുട്ടകൾ അടവെച്ചാൽ മാത്രമേ വിരിയൂ. അതിനുവേണ്ടി പിടക്കോഴി അവയുടെ മീതെ ഇരിക്കും. അപ്പോൾ മുട്ടകൾക്കു് ചൂടു് തട്ടും. കുറേ ദിവസം കഴിയുമ്പോൾ മുട്ട വിരിഞ്ഞു് കോഴിക്കുഞ്ഞുങ്ങൾ പുറത്തു് വരുന്നു.

കുഞ്ഞുങ്ങൾ വലുതാകുന്നതുവരെ പിടക്കോഴി അവയ്ക്കു് തീററി കൊത്തിക്കൊടുക്കും. കുഞ്ഞുങ്ങൾ തള്ളയോടുകൂടിത്തന്നെ നടക്കും. പൂച്ചയോ പരുന്തോ വരുന്നതു് കണ്ടാൽ പിടക്കോഴി കുഞ്ഞുങ്ങളെ കൊക്കിവിളിക്കും. ഈ വിളികേട്ടാൽ അവ ഓടിച്ചെന്നു് തള്ളയുടെ ചിറകിൻകീഴിൽ ഒളിച്ചു നില്ക്കും.

പൂവൻകോഴി അതിരാവിലെ ഉണർന്നു് ഉറക്കെ കൂകുന്നു. നേരം വെളുക്കാറാകുമ്പോൾ കോഴി കൂകുന്നതു് നിങ്ങൾ എല്ലാവരും കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതു് കേട്ടു് ആളുകൾ ഉണരുന്നു.

പാഠം ഏഴു.

മുൻകരുതൽ.

വാസരത്തിങ്കൽ പ്രവൃത്തിക്കിലേ രാത്രി പിന്നെ
വാസം ചെയ്തീടാവതു് സുഖമായെന്നു നൂനം.

എട്ടുമാസവും പ്രവൎത്തിക്കിലേ പുനരപി
വൃഷ്ടിമാസങ്ങൾ നാലും സുഖമായ്വസിക്കാവൂ.

യൗവനത്തിങ്കൽ പ്രവൎത്തിച്ചൎത്ഥമുണ്ടാക്കിലേ
ചൊവ്വോടേ വാൎദ്ധക്യത്തിൽ സുഖമായ്വസിക്കാവൂ.

ജീവപൎയ്യന്തം പ്രവൎത്തിക്കിലേ മരിച്ചാലും
ദേവലോകാദികളിൽ സ്വൈരമായ്വസിക്കാവൂ.

പാഠം ൧൫.

കാക്ക.

കാക്ക എല്ലാ ഇടത്തും കാണുന്ന ഒരു പക്ഷിയാകുന്നു. സാധാരണമായി ആൾപാൎപ്പുള്ള സ്ഥലങ്ങൾക്കരികെ ആണ് അതിന്റെ ഇരിപ്പ്. കാക്കയുടെ നിറം കറുത്താണെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമല്ലോ. കൊക്കും (ചുണ്ടും)

കറുത്തതന്നെ. കാക്ക കരയുന്നതു് കേൾക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു് എന്തു് തോന്നുന്നു?

അതു് എന്തും തിന്നും. പുഴുക്കളേയും കൃമികളേയും തേടിപിടിക്കും. ചെറിയ എലി, തവള, പല്ലി മുതലായവയെ കണ്ടാൽ കൊത്തിത്തിന്നും.

കാക്ക വീട്ടിൻ പുറത്തു് കാത്തിരിക്കും. തരം നോക്കി, ഉണക്കാനിട്ടുന്ന സാധനങ്ങളെ കൊത്തിക്കൊണ്ടു് പോകും. വീട്ടിനുള്ളിൽ കടന്നു് ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ കൊള്ളചെയ്യും. നാം കളയുന്ന എച്ചിൽ വറ്റു് മുതലായവയെല്ലാം അതു് കൊത്തിത്തിന്നുകൊള്ളും.

കാക്ക പലപ്പോഴും കന്നുകാലിയുടെ പുറത്തു് കയറിയിരിക്കുന്നതു് കാണാം. അവയുടെ പുറത്തു് പറ്റിയിരിക്കുന്ന ഉണ്ണി മുതലായ കൃമികളെ കൊത്തിത്തിന്മാനാകുന്നു അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതു്.

കാക്കകൾ കൂട്ടംകൂടി നടക്കുന്നു. അപൂർവ്വമേ ഒറ്റയായിട്ടു് കാണുകയുള്ളു. തീറ്റി വല്ലതും കണ്ടാൽ കൂട്ടുകാരെ കരഞ്ഞുവിളിക്കും. ഒരു കാക്കയെ ഉപദ്രവിച്ചാൽ മറ്റുള്ള കാക്കകൾ അതിനെ സഹായിക്കും. കാക്കയ്ക്കു് സ്വജാതിസ്നേഹം കേമമാണു്. സന്ധ്യയാകുമ്പോൾ കാക്കകൾ കൂട്ടമായി കരഞ്ഞുകൊണ്ടു് ചേക്കേറാൻ പോകും. അതിരാവിലെ ഉണർന്നു് ഓരോന്നായി കരയാൻ തുടങ്ങും. വെളിച്ചം വീണാൽ ഇരതേടി പുറപ്പെട്ടും.

കാക്ക നമുക്കു് പല ഉപദ്രവവും ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതിനെക്കൊണ്ടു് ചില ഉപകാരവും ഉണ്ടു്. നാം പുറത്തു് കളയുന്ന സാധനങ്ങളെല്ലാം അവിടെ കിടന്നു് ദുഷിക്കാൻ ഇടം കൊടുക്കാതെ അതു് തിന്നുകൊള്ളുന്നു.

പാഠം ൪൫.

കച്ചവടക്കാരനും അവന്റെ പട്ടിയും.

ഒരു കച്ചവടക്കാരൻ ഒരു പട്ടിയെ വളർത്തിവന്നു. അതിന് യജമാനസ്നേഹം വളരെ കേമമായിരുന്നു.

കച്ചവടക്കാരന് ഒരിക്കൽ കുറെ അകലെയുള്ള ഒരു ഗ്രാമത്തിലേയ്ക്ക് പോകേണ്ടതുണ്ടായി. അയാൾ ആത്മരക്ഷയ്ക്കായി ഒരു തോക്കും ചിലവിന് വേണ്ട പണവും എടുത്തുകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു. കുതിരപ്പുറത്തായിരുന്ന അയാളുടെ യാത്ര. പട്ടിയും പിന്നാലെ പുറപ്പെട്ടു.

കുറച്ചു ദൂരം ചെന്നപ്പോൾ ക്ഷീണം തോന്നുകയാൽ വഴിയരികെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു നദീതീരത്തു് അയാൾ ഇറങ്ങി. പണസഞ്ചി കരയ്ക്കു വച്ചേച്ചു് നദിയിലിറങ്ങി വെള്ളം കുടിച്ചു വിശ്രമിച്ചു. സഞ്ചിയുടെ കാര്യം ഓർക്കാതെ യാത്രതുടർന്നു.

പട്ടി അതു് കണ്ടു് കുരച്ചുംകൊണ്ടു് പിന്നാലെ കൂടി. കച്ചവടക്കാരൻ പട്ടി കുരച്ചതിനെ വകവെച്ചില്ല. പട്ടി മുറുകെ കുരയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി. ഇതുകൊണ്ടും യജമാനൻ കാര്യം ഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ പട്ടി കുതിരയെ കടന്നു കടിക്കുമെന്നായി. ഉപദ്രവം സഹിക്കാതായപ്പോൾ കച്ചവടക്കാരൻ പട്ടിക്കു പേ പിടിച്ചിരിക്കണമെന്നുറച്ചു് അതിനെ വെടിവെച്ചു.

വെടിയേറ്റ വേദന വകവെയ്ക്കാതെ പട്ടി തന്റെ യജമാനൻ പണസഞ്ചി വെച്ച മറന്നിടത്തേയ്ക്കു തിരിച്ചു. ഒരു വിധം അവിടെ എത്തി സഞ്ചിയുടെ മേൽ വീണു കിടന്നു.

കുറെ ദൂരം പോയപ്പോൾ കച്ചവടക്കാരന് പണം ആവശ്യപ്പെട്ടു. നോക്കുമ്പോൾ സഞ്ചി കാണ്മാനില്ല. അപ്പോൾ

ഓമ്മവന്നു് താൻ വിശ്രമിച്ച നദീതീരത്തിലേയ്ക്കു് മടങ്ങിച്ചെന്നു. അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ താൻ വെടിവെച്ച പട്ടി സഞ്ചിയുടെ മേൽ കിടക്കുന്നതാണു് കണ്ടതു്. പട്ടി ഏകദേശം മരിക്കാറായിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും യജമാനനെ കണ്ട ഉടൻ അതു വാലാട്ടി; ചാവുകയും ചെയ്തു.

കച്ചവടക്കാരൻ തന്റെ അവിവേകത്തെക്കുറിച്ചു് പശ്ചാത്തപിച്ചു.

പാഠം ഏഴു.

ആട്ടു.

ആട്ടു് പൊക്കം കുറഞ്ഞ ഒരു നാല്ക്കാലിമൃഗം ആകുന്നു. ആട്ടു് പല ജാതിയിൽ ഉണ്ടു്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കാണുന്നതു് അധികവും പള്ളാടും കോലാടും ആണു്. ചില ദിക്കുകളിൽ ചെമ്മരിയാടും ഉണ്ടു്.

ആടിന്റെ വാൽ കുറുകിയിരിക്കും. കോലാട്ടിന്റെ

രോമത്തിന് നീളമില്ല. ചെമ്മരിയാടിന്റെ രോമം നീളമുള്ളതും കട്ടിയുള്ളതുമാകുന്നു. അതിന്റെ രോമം കത്തിരിച്ചു് എടുക്കാം. ഈ രോമംകൊണ്ടു് കമ്പിളി നെയ്യുണ്ടാക്കുന്നു.

ആടിന്റെ കൊമ്പുകൾ ചെറുതാകുന്നു. കോലാടിന്റെ പാൽ മധുരമുള്ളതാകുന്നു. ഒരു പശുവിനുള്ളിടത്തോളം പാൽ ഒരാടിനില്ല. ആട്ടിൻ പാൽ മധുരമുള്ളതും ദേഹത്തിന് ബലം കൊടുക്കുന്നതുമാകുന്നു.

ആടുകളെ കൂട്ടമായി വളർത്തിവരുന്നു. കുട്ടത്തിന് 'കിടി' എന്നു പേർ പറയുന്നു. ഇടയൻ ആട്ടിൻകിടയെ പുല്ലും ഇലകളും ഉള്ള ദിക്കുകളിൽ മേയ്ക്കുന്നു. രാത്രി ആലകളിൽ അടച്ചു് സൂക്ഷിക്കുന്നു. കിടയിലുള്ള ആടുകളെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിലേയ്ക്കു് പട്ടികളെക്കൂടി ശീലിപ്പിക്കാറുണ്ടു്.

ആട്ടിൻപുഴുക്ക (ചാണകം) നല്ല ഉരമാകുന്നു. ചിലർ ആട്ടുമാംസം തിന്നും. അതിന്റെ തോൽകൊണ്ടു് ചെരിപ്പുകൾ, സഞ്ചികൾ മുതലായ സാമാനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാറുണ്ടു്.

പാഠം ൫.

ധനവും ധനികനും.

ധനമെന്നുള്ളത് മോഹിക്കുമ്പോൾ,
വിനയമൊരുത്തനുമില്ലിഹ നൂനം.
തനയൻ ജനകനെ വഞ്ചനചെയ്യും;
ജനകൻ തനയനെ വധവും ചെയ്യും;
അനുജൻ ജ്യേഷ്ഠനെ വെട്ടിക്കൊല്ലും:
മനുജന്മാരുടെ മാർഗ്ഗമിതെല്ലാം.
കനകംമൂലം കാമിനിമൂലം
കലഹം പലവിധമുലകിൽ സുലഭം.

ധനിക്ക് ശത്രുക്കളസംഖ്യമുണ്ടാം;
മനക്കരുന്നിൽ ഭയമേറെറമുണ്ടാം;
തനിക്കലംഭാവവുമില്ല; പിന്നെ-
ക്കനക്കവേ കൈതവമേറെറമുണ്ടാം.

പാഠം ൬

ദുഃഖിന്റെ കാഠിന്യം.

അന്പുകൊണ്ടുള്ള പ്രണയം കാലത്താൽ നികന്നീടും;
കൊന്പുകൾ കണ്ടിച്ചാലും പാദപം കിളുത്തീടും;
കാട്ടുതീ വെന്താൽ വനം പിന്നെയും തഴത്തീടും;
കേട്ടുകൂടാത്ത വാക്കുമായുധം പ്രയോഗിച്ചാൽ
കണ്ണുങ്ങൾക്കുകം പുക്ക് പുണ്ണായാലത് പിന്നെ
പുണ്ണുമായ് ശമിക്കയില്ലൊട്ടു നാൾ ചെന്നാൽ പോലും.

പാഠം ഏൻ.

ആമയും മുയലും.

ഒരിക്കൽ ഒരു മുയൽ മറ്റു് പല ജന്തുക്കളുടെ മുമ്പിൽ വെച്ചു് തന്നോളം വേഗം ഓടുന്ന ജന്തു വേറെ ഒന്നും ഇല്ലെന്നു് വമ്പു് പറഞ്ഞു.

ഈ വീരവാദത്തിനു് ഒരു മറുപടിയും ഉണ്ടായില്ല. അതു് കണ്ടു് ഒരു ആമ ഇഴഞ്ഞിഴഞ്ഞു് മുമ്പോട്ടു് കടന്നു് മുയലോടു കൂടി പന്തയം വെച്ചു് ഓടാൻ ഞാൻ തയ്യാറുണ്ടു് എന്നു് പറഞ്ഞു.

ഇതു് കേട്ടു് മുയൽ ഹസിച്ചു; "കൊള്ളാം, ഇഴയാൻ കൂടി കഴിയാത്ത ആമയാണോ എന്നോടു് പന്തയത്തിനു് ഓടാൻ തുനിയുന്നതു്, വിശേഷം തന്നെ."

"ആക്ഷേപം ഒക്കെ ഇരിക്കട്ടെ, പുറപ്പെടാം" എന്നായി ആമ.

ഒരു നാഴിക വഴി ഓടണമെന്നും, മൂന്നാമൻ ആയിട്ടു് കുറുക്കൻ നില്ക്കണമെന്നും ആയിരുന്നു നിശ്ചയം. അവർ എട്ടു് മണിക്കു് പുറപ്പെട്ടു. രണ്ടു് പേരും ഓട്ടം തുടങ്ങി. മുയൽ മുക്കാൽ നാഴിക ദൂരം അതിവേഗത്തിൽ ഓടി തിരിഞ്ഞു് നോക്കിയപ്പോൾ ആമയെ കാണ്മാനേ ഇല്ല. ആമ ഇഴഞ്ഞു് വരുന്നതിനു് വളരെ നേരം പിടിക്കും എന്നു് കരുതി മുയൽ

വഴിയരികെ ഒരു തണലത്തു് കിടന്നുറക്കമായി. ആമയാകട്ടെ, നെടുകെ ഇഴഞ്ഞു് ആറേഴു് നാഴിക നേരംകൊണ്ടു് മുയൽ ഉറങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന ഇടവും കടന്നു് പന്തയസ്ഥലത്തു് ചെന്നുചേർന്നു.

മുയലും ഉറക്കമുണർന്നു് ഉടനെ പാഞ്ഞെത്തി. ആമ സ്ഥലത്തെത്തി കാത്തു് നില്ക്കുന്നതു് കണ്ടു് തല താഴ്ത്തി.

പാഠം ൨൯.

കാപ്പി.

ഇക്കാലത്തു് കാപ്പി സാമാന്യം എല്ലാ ജാതിക്കാരും ഉപയോഗിച്ചുവരുന്ന ഒരു പാനീയപദാർത്ഥമാകുന്നു. അതിനു് നല്ല സ്വാദുണ്ടു്. അതിന്റെ വാസന ഏറ്റാൽ തന്നെ കുടിക്കാൻ തോന്നും. കുടിച്ചാൽ ക്ഷീണം തീരുകയും ഉണർച്ചയുണ്ടാകുകയും ചെയ്യും. ഉറക്കമിളയ്ക്കേണ്ടവർ ചിലപ്പോൾ കാപ്പി കാച്ചിക്കുടിക്കുന്നതു് നിങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കാം.

ജോലിചെയ്യു മുഷിവു തോന്നുമ്പോൾ കാപ്പി കാച്ചിക്കുടിച്ചാൽ നല്ല ഉന്മേഷമുണ്ടാകും.

ഇത്രത്തോളം ഗുണമുള്ള ഈ പാനീയം ഒരു ചെടിയുടെ കരു വറുത്തുപൊടിച്ചു ഉണ്ടാക്കുന്നതാകുന്നു. കാപ്പിച്ചെടി സാധാരണമായി മലഞ്ചരിവുകളിൽ നട്ടുവളർത്തിവരുന്നു. അതു ഇരുപതടിയോളം പൊക്കത്തിൽ വളരും. എന്നാൽ അത്രത്തോളം വളരാൻ സമ്മതിക്കാറില്ല. മൂന്നോ നാലോ അടി പൊക്കമായാൽ ഉടനെ കൊമ്പുകൾ മുറിച്ചുകളയുന്നു. അതുകൊണ്ടു ചെടിയുടെ നാലുഭാഗത്തുനിന്നും കൊമ്പുകൾ പൊട്ടിപ്പടരുന്നു. ഓരോന്നിലും കായും ധാരാളമുണ്ടാകും. കാപ്പിച്ചെടിയിൽ കായ് പിടിക്കുന്നതു കുലയായിട്ടാണു്.

മീനം മേടം ഈ മാസങ്ങളിൽ പുതുമഴ പെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ കാപ്പിച്ചെടി പൂക്കും. അതിന്റെ പുഷ്പം മുല്ലപ്പൂപോലെ വെളുത്തിരിക്കും. അതിനു ഒരു തരം തൃക്ഷമായ വാസനയും ഉണ്ടു്. പൂത്തു മൂന്നുദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ

പൂവുതിന്ന് പോകുന്നു. അപ്പോൾ കായ് പിടിച്ചിരിക്കുന്നതു് കാണാം. വൃശ്ചികം ധനു മാസമാകുമ്പോൾ കായ് പഴത്തു് പറിക്കാറാകും. പഴത്ത കായ്കളുടെ നിറം കടും ചുവപ്പാണു്. അതിനു് നല്ല മധുരവും ഉണ്ടു്. കായ് പറിച്ചാൽ യന്ത്രത്തിലിട്ടു് തൊലികളഞ്ഞു് കുരു വെയിലത്തിട്ടു് ഉണക്കണം. പിന്നെ തരം തിരിക്കണം. ഉരുണ്ട ഒറ്റമണികളെ വേറെ വെയ്ക്കുന്നു. അതുകളാണു് ഒന്നാം തരം. അതിനു് വിലയും കൂടും. എന്നാൽ സാധാരണമായി ഒരു കായിൽ രണ്ടു് അരികശം ഉണ്ടായിരിക്കും. പിളന്ന അരികശം രണ്ടാംതരം ആകുന്നു.

ഈ രാജ്യത്തുള്ള മലകളിൽ കാപ്പി കൃഷിചെയ്യാറുണ്ടു്. ചെടികളെ ആറാറടി അകലെ വരിവരിയായി നടണം.

കാപ്പിക്കുരു വറുത്താൽ നല്ല വാസനയുണ്ടാകുമ്പോൾ എടുത്തു് പൊടിച്ചു് സൂക്ഷിക്കണം. ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ വേണ്ട പൊടി ഒരു പാത്രത്തിലിട്ടു് തിളച്ച വെള്ളം ഒഴിച്ചു്, അഞ്ചു് മിനിട്ടു് നേരമോ കുറച്ചു് കൂടുതലോ അടച്ചു് വെയ്ക്കണം. അരിച്ചെടുത്തു് പാലും പഞ്ചസാരയും ചേർത്തു് കുടിക്കാം. ചിലർ പാലു് ചേർക്കാതെയും കുടിക്കാറുണ്ടു്.

പാഠം ൨൧.

തേനീച്ചകൾ.

നിങ്ങളിൽ ചിലരെങ്കിലും തേനീച്ചകളെ കണ്ടിരിക്കുമല്ലോ. ഈ വിശേഷപ്പെട്ട പ്രാണികളെക്കുറിച്ചു് പലതും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതുള്ളതിൽ ഏതാനും സംഗതികൾ ഈ പാഠത്തിൽ പറയാം.

തേനീച്ചകൾ മൂന്നു് വകയുണ്ടു്. ഒന്നാമതു് ആണീച്ച. ഇതു് തേൻ ശേഖരിക്കുകയോ, കൂടു് പണികയോ ചെയ്യാത്ത-

തിനാൽ ഇതിനെ മടിയൻ എന്ന് വിളിക്കുന്നു. മുട്ടയിട്ടുകയും കൂട്ട് ഭരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പെണ്ണീച്ചയ്ക്ക് രാജ്ഞി

എന്ന് പേരിടാം. തേൻ സംഗ്രഹിയ്ക്കുക മുതലായ പണികൾ എടുക്കുന്ന മൂന്നാംതരക്കാരെ പണിക്കാർ എന്ന് പറഞ്ഞുവരുന്നു.

പുഷ്പങ്ങൾ തോറും മുരണ്ടുകൊണ്ട് പറന്ന് നടക്കുന്ന പണിക്കാരന് കറുത്ത ഉടലും അതിന്മേൽ മഞ്ഞ നിറത്തിലുള്ള വരകളും ഉണ്ട്. ഇതാകുന്നു തേനും മെഴുകും മുഴുവൻ ശേഖരിക്കുന്നത്.

രാജ്ഞിക്കും മടിയനും പണിക്കാരനെക്കാൾ ദേഹത്തിന് വലിപ്പം കൂടും.

രാജ്ഞിക്കും പണിക്കാക്കും വിഷമുള്ള കൊമ്പുണ്ട്. എന്നാൽ അവർ അതിനെ ആത്മരക്ഷയ്ക്കായി മാത്രമേ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നുള്ളൂ. മടിയന് ഈ വിധമുള്ള കൊമ്പില്ല.

രാജ്ഞി ഇടുന്ന മുട്ടകളിൽനിന്നാകുന്നു തേനീച്ചയ്ക്ക് സന്താനം ഉണ്ടാകുന്നത്. അതുകൊണ്ട് മറ്റുള്ള ഈച്ചകൾ രാജ്ഞിയെ വേണ്ടുംവണ്ണം രക്ഷിക്കുന്നു. രാജ്ഞിയുടെ കല്പനകളെ അവർ അനുസരിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

പണിക്കാർ തേനും മെഴുകും ശേഖരിക്കുന്നു. തേൻ സൂക്ഷിക്കാനുള്ള അറകളും അവർ തന്നെയാണ് പണിചെയ്യുന്നത്. അറകൾ ആറ് വശമുള്ളതിനാൽ ഷഡ്കോണാ-

കൃതിയിൽ ഇരിക്കും. ചെറിയ ഈച്ചകളെ പോററിവളത്തുന്നതും അവർ തന്നെ.

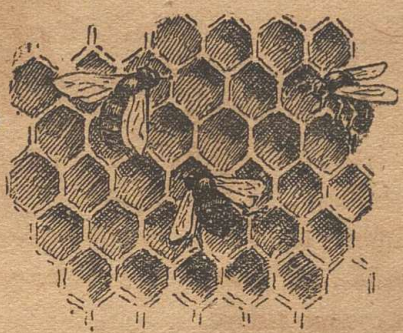

അന്യജന്തുക്കൾ തേൻകൂട്ടിൽ കയറിവന്നാൽ ഈച്ചകൾ ഉടനെ അവയെ ആട്ടിപ്പുറത്തുകളയാൻ നോക്കും. അതു സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ ആ ജന്തുക്കളുടെ മേൽ ഒരുവക പശ തേച്ചു് അവയെ അനങ്ങാൻ പാടില്ലാതാക്കിക്കൊല്ലും.

പണിക്കാക്കു് പണിനടത്താനുള്ള ആയുധം കാലുകളും വായും ആകുന്നു. അവരുടെ നാക്കിനു് നീളം കൂടും. അവർ അതിനെ പുഷ്പങ്ങളുടെ അടിവരെ ചെലുത്തി തേൻ വലിച്ചെടുക്കുന്നു.

അവക്കു തങ്ങളുടെ ഉടലിൽ മെഴുകു് സൂക്ഷിക്കുന്നതിനു് അറകളും, പൂമ്പൊടി (പരാഗം) കൊണ്ടുപോരുന്നതിനു് പിൻകാലുകളിൽ ചെറിയ കൂടകളും, തേൻ സംഗ്രഹിക്കുന്നതിനു് ഒരു സഞ്ചിയും, ആത്മരക്ഷയ്ക്കു് വിഷക്കൊമ്പും ഉണ്ടു്.

തേനീച്ചകൾ ശ്രദ്ധാന്തിയോടു് പണി എടുക്കുകയും, കൂട്ടായ്മയോടു് പ്രവർത്തിക്കുകയും, ചൊടിയോടു് കായ്ങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ചെറുപ്രാണികളാകുന്നു.

ഈ രാജ്യത്തിൽ വലുതും ചെറുതും എന്ന് രണ്ടു മാതിരി തേനീച്ചയുണ്ടു്. ചെറിയ ഈച്ചയുടെ കൂട്ടിൽ തേൻ അധികം കാണുകയില്ല. കൂടു് ചെറുതായിരിക്കും. ഈവക കൂട്ടിൽനിന്നും എടുക്കുന്ന തേനിനു് 'ചെറുതേൻ' എന്നു് പേർ പറഞ്ഞുവരുന്നു. വലിയ ഈച്ചയുടെ കൂടു് വലുതായിരിക്കും. അതിൽ തേനും ധാരാളം ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇതു് വൻതേൻ അല്ലെങ്കിൽ പെരുന്തേൻ.

പാഠം ൨൨.

കിട്ടുന്നതിൽ പാതി.

പ്രഭുക്കന്മാർക്കു് സ്വതന്ത്രാധികാരമുണ്ടായിരുന്ന കാലത്തു് ഒരു പ്രഭു തന്റെ മകൾക്കു് കല്യാണം നിശ്ചയിച്ചു. അടിയന്തിരം ശ്ലോഷമായി നടത്തുന്നതിനു് വേണ്ട ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്തു. എന്നാൽ വേനലിന്റെ കാഠിന്യംകൊണ്ടു് അത്യാവശ്യം വേണ്ടതായ ഒരു സാധനം സമീപസ്ഥലങ്ങളിൽ എങ്ങും കിട്ടിയില്ല. ആവശ്യമുള്ളിടത്തോളം പുഷ്പം കൊണ്ടു ചെല്ലുന്നവർക്കു് തക്കതായി വില കൊടുക്കുന്നതാണെന്നു് പ്രഭു പരസ്യമായി പ്രസ്താവിച്ചു. കല്യാണദിവസം വരെ ആരും പുഷ്പം കൊണ്ടു ചെന്നില്ല. പ്രഭുവിനും ബന്ധുക്കൾക്കും വളരെ ക്ഷീണമായി.

അടുത്ത ദിവസം രാവിലെ ഒരു ചുമടു് പുഷ്പവും കൊണ്ടു് ഒരാൾ വന്നുചേർന്നു. വാതിൽ കാത്തുനിന്നിരുന്ന ഭൃത്യൻ അയാളെ അകത്തു് കടത്തിവിടാതെ തടഞ്ഞുനിറുത്തി. ചുമട്ടുകാരൻ വളരെ കിഴിഞ്ഞുപറഞ്ഞിട്ടും അയാൾ അവനെ അകത്തു് കടത്തിവിട്ടില്ല. പുഷ്പത്തിനു തനിക്കു് കിട്ടുന്ന വിലയിൽ പാതി ഭൃത്യനു് കൊടുക്കാമെന്നു് അവൻ സത്യംചെയ്തു് പറഞ്ഞു. പുഷ്പം കിട്ടാതെ പ്രഭു

വ്യസനിച്ചിരിക്കയാൽ വില ധാരാളം കൊടുക്കുമെന്നും അതിൽ പകുതി തനിക്കു കിട്ടുമെന്നും നിശ്ചയിച്ചു് ഭൃത്യൻ സന്തോഷിച്ചു.

പൂക്കാരൻ അകത്തു് ചെന്നു് പ്രഭുവിന്റെ മുമ്പിൽ ചുമടിറക്കി വന്ദിച്ചു് ഒതുങ്ങിനിന്നു.

സമയത്തിനു് പുഷ്പം കിട്ടിയതിനാൽ പ്രഭു വളരെ സന്തോഷിച്ചു് ചോദിക്കുന്ന വില തക്കംകൂടാതെ കൊടുക്കാമെന്നും പറഞ്ഞു. മുഹൂർത്തം കഴിഞ്ഞു് പ്രഭുവും ബന്ധുമിത്രങ്ങളും ഭൃത്യവർഗ്ഗങ്ങളും ഊണു കഴിഞ്ഞു് പന്തലിൽ വന്നുകൂടി. പൂക്കാരനെ വിളിച്ചു് പൂവിന്റെ വില ചോദിച്ചു. വലിയ വേനലാകയാൽ വളരെ ദൂരത്തു് ചെന്നാണു് പുഷ്പം ശേഖരിച്ചതെന്നും, അതിനാൽ തക്കതായ വിലതന്നെ കിട്ടണമെന്നും അവൻ വിനയത്തോടെ പറഞ്ഞു. പ്രഭു സമ്മതിച്ചു. പൂക്കാരനാകട്ടെ മുക്കാലിയിൽ കെട്ടി മുപ്പതു് അടിയാണു് പ്രതിഫലം ചോദിച്ചതു്. പ്രഭുവും കേട്ടുനിന്നവരും അന്ധാളിച്ചു.

പൂക്കാരൻ നിർബ്ബന്ധിക്കയാൽ അവൻ പറഞ്ഞപോലെതന്നെ നടത്താൻ പ്രഭു വകുതികൊടുത്തു. പ്രഭുവിന്റെ ആൾക്കാർ അവനെ മുക്കാലിയിൽ കെട്ടി അടി തുടങ്ങി. എന്നാൽ അവൻ ചെയ്ത ഉപകാരം ഓർത്തു പേരിനു് അടിച്ചതേ ഉള്ളു. അടി പകുതി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ നിറുത്തണേ എന്നു് അവൻ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. അടി നിറുത്തി. ശേഷമുള്ളതു് തന്റെ പങ്കുകാരനായ ദ്വാരപാലകനു് ചെല്ലാനുള്ളതാണെന്നും ഉടൻ തന്നെ കൊടുക്കണമെന്നും പറഞ്ഞു.

ഇതു് കേട്ടു് എല്ലാവരും വിസ്മയിച്ചു. പ്രഭു ഭൃത്യനെ വരുത്താൻ കല്പനകൊടുത്തു. അവൻ വന്ന ഉടനെ തന്റെ ഭൃത്യൻ ഇതിൽ പങ്കുകാരൻ ആയതെങ്ങനെ എന്നു് പ്രഭു പൂക്കാരനോടു് ചോദിച്ചു. പൂക്കാരൻ വിവരമെല്ലാം ബോധിപ്പിച്ചു.

പ്രഭു കോപിച്ചു് തന്റെ ഭൃത്യന് കിട്ടുവാനുള്ള പങ്കു് ദാക്ഷിണ്യം കൂടാതെ കൊടുപ്പാൻ ഉത്തരവു് കൊടുത്തു. അതു് കഴിഞ്ഞു് അവനെ ജോലിയിൽനിന്നു് പിരിച്ചയക്കുകയും ചെയ്തു.

പൂക്കാരന് വിലയ്ക്കു് പുറമെ സമ്മാനങ്ങളും കൊടുത്തയച്ചു.

പാഠം ഒമ്പതു്.

തേയില.

തേയില ലോകത്തിൽ ഒട്ടു് എല്ലാദിക്കിലും ഉപയോഗിച്ചുവരുന്ന ഒരു പാനീയപദാർത്ഥമാകുന്നു. മുൻകാലങ്ങളിൽ

തേയില ചീനദേശത്തിൽ മാത്രമേ നട്ടുവളർത്തിവന്നിരുന്നുള്ളൂ. ഇപ്പോൾ ഇൻഡ്യയിൽ അനേകഭാഗങ്ങളിലും ഈ ചെടി നട്ടുവളർത്തുന്നുണ്ടു്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തുള്ള മലകളിൽ തേയിലത്തോട്ടങ്ങൾ അപൂർവ്വമല്ല.

തേയിലച്ചെടി സാധാരണമായി എട്ടൊമ്പതടി ഉയരം വരെ വളരും. എന്നാൽ തോട്ടങ്ങളിൽ ചെടികളെ അത്ര ഉയരം വളർത്തുന്നില്ല. ചെടി മൂന്നടി പൊക്കം ആയാൽ പിന്നെ വളർന്നുകേറുന്ന കൊമ്പുകൾ മുറിച്ചുകളയുന്നു.

അതിനാൽ തോട്ടങ്ങളിൽ മൂന്നടിക്ക് കൂടുതൽ ഉള്ള തേയിലച്ചെടികൾ കാണുകയില്ല.

തേയിലച്ചെടിയുടെ കൊമ്പുകൾ മൂന്ന് പ്രാവശ്യം മുറിക്കാറുണ്ട്. ഇലകളും മൂന്ന് പ്രാവശ്യം കൊയ്തെടുക്കാറുണ്ട്.

കൊമ്പുകൾ മുറിച്ചാൽ പിന്നെ അധികതാമസം കൂടാതെ ചെടി നിറച്ച തലകൾ മുളയ്ക്കും. ഈ തലകളിൽ ഇലകൾ വിരിയുന്നതിന് മുമ്പ് ഇല നുള്ളിയെടുക്കണം. പിന്നെ അറുത്തെടുക്കുന്നത് തളിരിലകളാകുന്നു. മൂന്നാമത്ത് അറുത്തെടുക്കുന്ന ഇലകൾ മുറ്റിയിരിക്കും.

തേയിലച്ചെടിയിൽ മുല്ലപ്പൂപോലെ വെളുത്ത ചെറിയ പുഷ്പങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. എന്നാൽ അവയ്ക്ക് മണമില്ല. മലഞ്ചരിവുകളിൽ ആണ് തേയില നന്നായി ഉണ്ടാകുന്നത്. ചെടി നന്നാലടി അകലെ വരിവരിയായിട്ടാണ് നടുക പതിവ്.

മൂന്ന് പ്രാവശ്യം ഇല പറിക്കുന്നുവെന്നും, ആദ്യമായി വിരിയാത്ത ഇല ആകുന്ന പറിച്ചെടുക്കുന്നതെന്നും മുമ്പ് പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇങ്ങനെ ആദ്യം പറിച്ചെടുക്കുന്ന ഇലയാകുന്ന ഒന്നാംതരം തേയില. കുരുന്നായിട്ടുള്ളത് രണ്ടാം തരവും മുറ്റിയത് മൂന്നാം തരവും ആകുന്നു.

പറിച്ചെടുത്താൽ ഇലകൾ ചൂട്ടു പിടിപ്പിച്ച ഒരു ഇരുമ്പു തട്ടിന്മേൽ ഇട്ടുണക്കണം. അതിന് ശേഷം കെട്ടുകളായി കെട്ടണം. ഒന്നാം തരം തേയിലയ്ക്ക് റാത്തലിന് ഒന്നുമുതൽ രണ്ടു വരെ രൂപ വിലയുണ്ട്. രണ്ടും മൂന്നും തരങ്ങൾക്ക് വില അതിൽ കുറഞ്ഞിരിക്കും.

തേയില ഉണക്കുമ്പോൾ പൊടിഞ്ഞു വീഴുന്ന പൊടിക്ക് പൊടിത്തേയില എന്നു പേർ പറയും. ഈ വകയ്ക്ക് അധികം വിലയില്ല.

തേയില മറുരാജ്യങ്ങളിലേയ്ക്ക് അയക്കുന്നത് ഓരോ റാത്തലായി തൂക്കി ഇയ്യത്തകിടുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ പെട്ടിയിൽ നിറച്ചിട്ടാണ്.

കുടിപ്പാൻ ചായ ഉണ്ടാക്കേണമെങ്കിൽ കുറെ തേയില എടുത്തു ഒരു പാത്രത്തിൽ ഇട്ട് അതിന്മീതെ തിളയ്ക്കുന്ന വെള്ളം ഒഴിച്ചു മൂടിവെയ്ക്കണം. രണ്ടോ, മൂന്നോ, കൂടിയാൽ അഞ്ചോ മിന്നിട്ട് സമയം കഴിഞ്ഞാൽ തുറന്നു വെള്ളം മാത്രം പകർന്നുകൊള്ളണം. തേയില വെള്ളത്തിലിട്ട് തിളപ്പിക്കുകയോ അഞ്ചു മിന്നിട്ടിലധികം തിളച്ച വെള്ളത്തിൽ ഇട്ടിരിക്കയോ ചെയ്താൽ ആ കഷായം കുടിക്കാൻ കൊള്ളുകയില്ലാ. ആവശ്യംപോലെ അഞ്ചു മിന്നിട്ടിന് മുമ്പും ഊറ്റി എടുക്കാം. അങ്ങിനെ എടുക്കുന്ന വെള്ളത്തിന് സ്വർണ്ണനിറവും നല്ല മണവും ഉണ്ടായിരിക്കും. വെള്ളം എടുത്താൽ അടിയിൽ കിടക്കുന്ന ഇല കളയണം. അതു പിന്നെ ഒന്നിനും കൊള്ളുകയില്ല. ഇങ്ങനെ എടുത്തു വെച്ചിരിക്കുന്ന ചായയിൽ ആവശ്യംപോലെ പാലും പഞ്ചസാരയും ചേർത്തു കുടിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു.

ചായ ദേഹത്തിന്റെ ക്ഷീണം തീർക്കും. അതിന് ലഹരിയില്ല.

പാഠം ഒമ്പ.

വിറക് വെട്ടുകാരന്റെ കഥ.

ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ വിറക് വിറ്റ് ഉപജീവനം ചെയ്തു വന്ന ഒരു വേലക്കാരൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻ ദിവസം പ്രതി രാവിലെ കോടാലിയും എടുത്തു സമീപം ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു കാട്ടിൽ വിറക് വെട്ടാൻ പോകും. ഒരു ദിവസം ഒരു കാട്ടുനദിയുടെ തീരത്തു് ഉണങ്ങിനിന്നിരുന്ന മരം മുറിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കോടാലി അവന്റെ കൈയിൽനിന്നും തെറ്റി വെള്ളത്തിൽ വീണു. ആറ്റിൽ വെള്ളം പെരുകിയിരുന്നു. അവന് നീന്തു് വശമില്ലായിരുന്നു. അതിനാൽ കോടാലി എടുക്കുന്നതു് അസാധ്യമായിത്തീർന്നു.

തന്റെ ഉപജീവനത്തിനുള്ള ആയുധം പോയതിനാൽ അവൻ വ്യസനിച്ചു. ഉടനെ കാഴ്ചയ്ക്കു് വിശിഷ്ടനായ ഒരാൾ അടുത്തുചെന്നു് അവനോടു് വ്യസനിക്കുന്നതിന്റെ കാരണം ചോദിച്ചു. ഉപജീവനമാർഗ്ഗമായുള്ള കോടാലി വെള്ളത്തിൽ പോയതിനാൽ ആണെന്നു പറഞ്ഞു.

അതു കേട്ടു് ആ വിശിഷ്ടപുരുഷൻ നദിയിൽ മുങ്ങി ഒരു സ്വർണ്ണക്കോടാലി എടുത്തു് കൊണ്ടുവന്നു് കാണിച്ചു. വിറകുവെട്ടുകാരൻ അതു് തന്റേതല്ലെന്നു് പറഞ്ഞു. പിന്നെയും അദ്ദേഹം ഒരു വെള്ളിക്കോടാലി മുങ്ങി എടുത്തു് കാണിച്ചു. അതും അവൻ തന്റേതല്ലെന്നു് ഉപേക്ഷിച്ചു. മൂന്നാം പ്രാവശ്യം ഇരുമ്പുകോടാലി തന്നെ കാണിച്ചു. ഇതു് തന്നെ എന്റേതു് എന്നു് അവൻ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. വിശിഷ്ടപുരുഷന്റെ വേഷത്തിൽ വന്നിരുന്ന ആ വനദേവത അവന്റെ സത്യനിഷ്ഠ കണ്ടു് സന്തോഷിച്ചു് കോടാലി മൂന്നും കൊടുത്തു് അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചയച്ചു.

ക്രമേണ ഈ വർത്തമാനം ഗ്രാമത്തിൽ പരന്നതിന്റെ

ശേഷം ഗ്രാമക്കാരിൽ അത്യാഗ്രഹിയായ ഒരുവൻ തനിക്കും അങ്ങനെ കിട്ടണമെന്നുള്ള വിചാരത്തോടുകൂടെ കോടാലിയും എടുത്തു് കാട്ടിലേക്കു് പോയി. വിറകു് വെട്ടുന്ന നാട്ടിത്തിൽ കോടാലി വെള്ളത്തിൽ കളഞ്ഞിട്ടു് കരയിൽ ഇരുന്നു് കരഞ്ഞു. അവനോടും വനദേവത വന്നു് കരയുന്നതിന്റെ കാരണം ചോദിച്ചു. കോടാലി കളഞ്ഞുപോയിട്ടാണെന്നു് തന്നെ അവൻ ഉത്തരവും പറഞ്ഞു.

വനദേവത മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ തന്നെ മുങ്ങി. എന്നാൽ കൊണ്ടുവന്നു് കാണിച്ചതു് ഒരു ഇരുമ്പുകോടാലിയാണു്. അവൻ അതു് തന്റേതല്ലെന്നു് നിഷേധിച്ചു. ദേവത വീണ്ടും മുങ്ങി ഒരു വെള്ളിക്കോടാലി കാണിച്ചു, അവൻ അതും തള്ളിക്കളഞ്ഞു. ദേവത മൂന്നാമതും മുങ്ങി ഒരു സ്വർണ്ണക്കോടാലി കൊണ്ടുവന്നു് കാണിച്ചപ്പോൾ ഇതു് തന്നെ എന്റെ കൈയിൽനിന്നു് പോയ കോടാലി എന്നു് പറഞ്ഞു് കൈ നീട്ടി. ഇവന്റെ ദുരാഗ്രഹം കണ്ടു് വനദേവത കോപിച്ചു് കോടാലി മൂന്നും ആറ്റിൽ വലിച്ചെറിഞ്ഞിട്ടു് മറയുകയും ചെയ്തു. അവൻ നാണിച്ചു തിരികെ പോയി.

പാഠം ൨൭.

സൂര്യൻ.

സൂര്യൻ എന്തു് വസ്തുവാണെന്നും എവിടെ നില്ക്കുന്നു എന്നും എന്തു് ചെയ്യുന്നു എന്നും നിങ്ങൾ എപ്പോളെങ്കിലും ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ടോ? നമുക്കു് ചൂടും വെളിച്ചവും തരുന്ന ഈ സൂര്യൻ ഇല്ലാതിരുന്നാൽ നമ്മുടെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കും?

ഉച്ചയ്ക്കു് സൂര്യൻ പ്രകാശിക്കുന്ന സമയം തേജസ്സിന്റെ

ഉഗ്രതകൊണ്ടു് നമുക്കു് സൂര്യനെ നോക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. എന്നാൽ ഉദിക്കുമ്പോഴും അസ്തമിക്കുമ്പോഴും നമുക്കു് സൂര്യനെ നോക്കാൻ കഴിയും.

സൂര്യനോ ഭൂമിയോ വലുതു് എന്നൊരാൾ ചോദിച്ചാൽ ഭൂമി തന്നെ വലുതു് എന്നു് നിങ്ങൾ പറയുമായിരിക്കാം.

എന്നാൽ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ സൂര്യൻ നമ്മുടെ ഭൂമിയേക്കാൾ തുലോം വലുതാണെന്നു് നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. പിന്നെ എന്താണു് സൂര്യൻ ഇത്ര ചെറുതായി കാണുന്നതു്? അതു് ഭൂമിയിൽനിന്നു് വളരെ ദൂരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതിനാലാണു്. എന്തുപോലെ എന്നാൽ:— ദൂരെ നില്ക്കുന്ന വൃക്ഷങ്ങളും മറ്റും ചെറുതായി കാണുന്നു; ഒരു ശൈലപുരത്തിന്റെയോ കുന്നിന്റെയോ മുകളിൽനിന്നു് നോക്കുമ്പോൾ താഴെ പോകുന്നവർ വളരെ ചെറുതായി തോന്നും. അടുക്കൽ ചെന്നു നോക്കിയാൽ അതുകളുടെ യഥാർത്ഥമായ വലുപ്പം അറിയാം.

ദിവസേന കാലത്തു് സൂര്യൻ കിഴക്കുദിച്ചു് പ്രകാശിക്കുന്നതും സന്ധ്യയ്ക്കു് നേരെ മറുവശത്തു് അസ്തമിക്കുന്നതും നിങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കാം. ഇതുകൊണ്ടു് സൂര്യനു് സഞ്ചാരമുണ്ടെന്നു് നിങ്ങൾക്കു് തോന്നും. എന്നാൽ അങ്ങനെ അല്ല: നമ്മുടെ ഭൂമിയുടെ സഞ്ചാരംകൊണ്ടാണു് ഈ മാറ്റം ഉണ്ടാവുന്നതു്. ഭൂമി ഒരു പമ്പരംപോലെ തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

സൂര്യൻ ഇല്ലാതെ ഇരുന്നാൽ വൃക്ഷങ്ങളോ സസ്യാദികളോ ജീവജാലങ്ങളോ യാതൊന്നും തന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. നമുക്കു് ഭൂമിയിൽ വസിപ്പാനും കഴിവില്ലാതെ വരും.

അസ്തമയസമയം സൂര്യനെ നോക്കുക: ചുവപ്പു്, മഞ്ഞ, നീലം മുതലായ നിറങ്ങളുള്ള മേഘങ്ങളുടെ ഇടയിൽ കാണുന്ന സൂര്യബിംബം എത്ര മനോഹരമായിരിക്കുന്നു.

സൂര്യന്റെ ഈ മാഹാത്മ്യംകൊണ്ടു് സൂര്യനെ ഒരു ഈശ്വരനായി വിചാരിച്ചുപോരുന്നവരും ഉണ്ടു്.

പാഠം ഒന്നു.

വയൽ.

ഈ രാജ്യത്തു് നാം എല്ലാവരും സാധാരണമായി ഉണ്ണുന്നതു് നെല്ലരിയാണല്ലോ. ആ നെല്ലു് എവിടെ ഉണ്ടാകുന്നു എന്നും എങ്ങിനെ ഉണ്ടാകുന്നുവെന്നും അറിവാൻ നിങ്ങൾക്കു് കൗതുകമില്ലയോ?

നെല്ലു് ഒരു ധാന്യമാകുന്നു. അതിന്റെ മണികൾ വളരെ ചെറുതായിരിക്കും. ചിലതു് നീണ്ടും മറ്റു ചിലതു് കുറെ ഉരുണ്ടും ഇരിക്കും. നെല്ലിൽ പല തരങ്ങൾ ഉണ്ടു്. വെളുത്ത അരി കിട്ടുന്ന നെല്ലു്, ചുവന്ന അരി കിട്ടുന്ന നെല്ലു് എന്നു് രണ്ടു് തരം പ്രധാനങ്ങളാകുന്നു.

നെല്ലു് വിളയുന്ന ഭൂമിയ്ക്കു് വയൽ, നിലം, കണ്ടം, പാടം എന്നിങ്ങനെ പല പേരുകൾ പറയാറുണ്ടു്. നെല്ലിന്റെ വിളവു് ഭൂമിയുടെ സാരത്തേയും, പുറമെ ചേർക്കുന്ന ഉരത്തിന്റെ ഗുണത്തേയും, കെട്ടി നില്ക്കുന്ന വെള്ളത്തിന്റെ ഏറക്കുറച്ചലിനേയും അനുസരിച്ചിരിക്കും.

നിലങ്ങളിൽ ഒന്നും രണ്ടും, ചിലടത്തു് മൂന്നും തവണ കൃഷി ഇറക്കാറുണ്ടു്. മീനമാസത്തിലുള്ള കഠിനമായ വെയിൽകൊണ്ടു് ഭൂമിയ്ക്കു് നല്ല കായ്പു് തട്ടിക്കഴിഞ്ഞാൽ മേടമാസത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഇടമഴയോടുകൂടി വയൽ ഉഴുതു് ഉരമിട്ടു് വിതയ്ക്കാൻ തയ്യാറാക്കും. വയലിൽ സാധാരണമായി വിളയുന്ന നെല്ലിനെ മുളകെട്ടി പൊടിയിൽ വിതയ്ക്കുന്നു. തുലാമാസത്തിൽ ഞാറു് പിഴുതു് നടുന്നു.

നെല്ല് കിളിത്തു് വരുമ്പോൾ നോക്കിയാൽ സാധാരണ പുല്ല് മുളക്കുന്ന എന്നേ തോന്നുകയുള്ളൂ. മുളച്ചാൽ കുറേ ദിവസം നല്ലപോലെ കായണം. കായ്ക്കു കഴിയുന്നതോടു കൂടി ആവശ്യമുള്ള വെള്ളം കയറി നിറുത്തണം. ഇതുയും ആയാൽ ഓരോ മൂടും മുറയ്ക്കു് വളരും. ഇങ്ങനെ രണ്ടാഴ്ചയോളം കഴിയുമ്പോൾ കള പറിച്ചുകളയണം. കള പറിച്ചില്ലെങ്കിൽ അതു് നെല്ലിനു് ചെല്ലേണ്ടുന്ന ഉരം അപഹരിച്ചുകളയും. ചില വയലുകളിൽ രണ്ടും മൂന്നും പ്രാവശ്യം കള പറിയ്ക്കേണ്ടിവരും. ഞാറിന്റെ ചുവട്ടിൽ വെള്ളം എപ്പോഴും കെട്ടിനിൽക്കണം. വെള്ളം വറിയാൽ വയൽ ഉണങ്ങിപ്പോകും.

മൂന്നു് മാസം കഴിയുമ്പോൾ നെല്ലിനു് കതിർ വരും. ആ സമയം മഴയുണ്ടായിരുന്നാൽ കൃഷിയ്ക്കു് ദോഷമാണു്. കതിരുകളിൽ പുഴുക്കളും ഏഴിയൻ മുതലായ ശലഭങ്ങളും വീഴാതെ സൂക്ഷിക്കണം. പുഴുക്കളോ ഏഴിയനോ വന്നു കൂടിയാൽ കതിരെല്ലാം (പതിർ) ചാവി ആയിപ്പോകും. ഒന്നിലും അരി കാണുകയില്ല. ഇവ കതിരിനകത്തുള്ള പാൽ കുടിച്ചുകളയുന്നതിനാലത്രേ കതിരിൽ അരി ഇല്ലാതെ പോകുന്നതു്

കതിരു് വന്നുകഴിഞ്ഞാലും വയലിൽ വെള്ളത്തിനു് കുറവു് വരരുതു്. നെൽമണികൾ മൂത്തു് പഴുക്കുന്നതുവരെ വെള്ളം ഉണ്ടായിരിക്കണം. നല്ല ഭൂമിയിൽ ഞാർ ഏകദേശം നാലടിവരെ ഉയരത്തിൽ വളരും. നെല്ലിനു് വിളവു് രണ്ടു് മാസത്തിലധികം ഉണ്ടു്. ഞാർ നല്ലപോലെ പൊടിച്ചു് വളർന്നുവരുന്ന നിലവും, വിളഞ്ഞു് പഴുത്തു് നില്ക്കുന്ന നിലവും കാഴ്ചയ്ക്കു് വളരെ ഭംഗിയുള്ളതാകുന്നു. കണ്ണെത്തുന്നിടത്തോളം ഭൂമി ഒന്നുപോലെ പച്ചനിറമായി കിടക്കുന്നതു് കണ്ടാൽ കണ്ണിനു് കുളിർമ തോന്നും. മേടമാസത്തിൽ വിത-

ച്ചാൽ കന്നിമാസത്തിൽ കൊയ്യാം. അതുപോലെ തുലാമാസത്തിൽ നട്ടാൽ കുംഭത്തിൽ കൊയ്യാം.

നെല്ലു് മൂത്തുവരുമ്പോൾ കുരുവി, അണ്ണാൻ, എലി മുതലായവ വയലിൽ കടന്നുകൂടി വിളവു് അപഹരിക്കാൻ തുടങ്ങും. ഈ ഉപദ്രവത്തിനും കൃഷിക്കാർ പ്രതിവിധി ചെയ്യണം.

നെല്ലു് നല്ലപോലെ മൂത്താൽ വിളവെടുക്കാം (കൊയ്യാം). നിലം കൊയ്യുമ്പോൾ കൊയ്ത്തുകാർ ഓരോ മൂടും അടിയിൽ നിന്നു് നാലുവിരൽ പൊക്കത്തിൽ അറുത്തെടുക്കുന്നു. അറുത്ത കതിരുകൾ കറകെട്ടി കളത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി വട്ടത്തിൽ അടുക്കുന്നു. കറ അടുക്കിയിരിക്കുന്നതിനു് 'ചൂടു്' എന്നു് പേർ പറയും. ചൂടിന്റെ ചുറ്റും നടന്നുനോക്കിയാൽ കറയുടെ മൂടല്ലാതെ ഒന്നും കാണുകയില്ല.

ചൂടു് അടുക്കിയതിന്റെ മറുദിവസമോ അതിനടുത്ത ദിവസമോ കൊയ്ത്തുകാർ വന്നു് ചൂടു് അടിക്കുന്നു. ചൂടു് പിരിച്ചു് കറകൾ ചെറു കെട്ടുകളായി കെട്ടി തലയ്ക്കു് മീതെ ചുറ്റി നിലത്തു് തല്ലുന്നു. രണ്ടു് പ്രാവശ്യം തല്ലുമ്പോൾ അതിലുള്ള നെൽമണികൾ മിക്കതും കൊഴിഞ്ഞു് താഴെ വീഴും. പിന്നെ ആ കറകൾ പ്രത്യേകം അടുക്കിവെച്ചേയ്യും. ഈ അടുക്കുകളിൽനിന്നു് പിന്നീടു്, വണ്ണംകുറഞ്ഞു് നീളംകൂടിയ വടികൊണ്ടടിച്ചു്, ശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന മണികളും ഉതിർത്തെടുക്കും. കന്നുകാലികളെക്കൊണ്ടു ചവിട്ടിച്ചും ശേഷിച്ച നെല്ലു് ഉതിക്കാറുണ്ടു്.

ഇങ്ങനെ കിട്ടുന്ന നെല്ലു് വീശി പതിരു് കളയണം. പിന്നീടു് നല്ലപോലെ ഉണക്കി നനവു് തട്ടാത്ത ദിക്കിൽ ഇട്ടു് സൂക്ഷിക്കണം. ഉണക്കു് കുറഞ്ഞാൽ നെല്ലു് ചീത്തയായിപ്പോകും. ഒരു കൊല്ലമോ കുറഞ്ഞതു് ഏഴെട്ടു് മാസമോ കഴിയാതെ നെല്ലു് അരിയാക്കി ഉണ്ണാൻ നന്നല്ല. പുതുനെല്ലിന്റെ അരി ഉണ്ടാൽ വേഗം ദഹിക്കയില്ല.

ഈ രാജ്യത്തിൽ നാഞ്ചിനാട്ട്, കുട്ടനാട്ട് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ നെല്ല് സമൃദ്ധിയായി വിളയുന്നു. മറ്റു ദിക്കുകളിലും വിളയുന്നുണ്ട്. മലവാരങ്ങളിലും ഒരുവക നെൽകൃഷിയുണ്ട്.

ഈ രാജ്യത്തിൽ വിളയുന്ന നെല്ല് ഈ രാജ്യത്തുള്ളവർക്ക് ഭക്ഷണത്തിന് മതിയാകാത്തതിനാൽ മറു രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും നെല്ല് വരുത്തി ഉപയോഗിക്കേണ്ടിവരുന്നു.

നെല്ല് ഉതിർത്തെടുത്താൽ വയ്യോൽ ശേഷിക്കും. ഇതിന് കച്ചി എന്നും പേർ പറയും. ഇതു പശു, കാള, എരുമ മുതലായ കന്നുകാലികൾക്ക് നല്ല തീറ്റിയാകുന്നു.

നെല്ലിൽ പല ഇനങ്ങളും ഉണ്ടെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ അവയിൽ കിട്ടുന്ന ഇനമെല്ലാം ശേഖരിച്ച് ഓരോന്നിനും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാൻ ശ്രമിക്കുക.

പാഠം ൨൭.

മടിയനായ ബാലൻ.

ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ഒരു പാവപ്പെട്ട കൃഷിക്കാരന് അക്ബർഖാൻ എന്നു പേരുള്ള ഒരു കുട്ടി ഉണ്ടായിരുന്നു. കൃഷിക്കാരൻ മകനെ പള്ളിക്കൂടത്തിൽ ആക്കി. കുട്ടി കുറെ ദിവസം പള്ളിക്കൂടത്തിൽ മുടങ്ങാതെ തന്നെ പോയി. എന്നാൽ ക്രമേണ മടി പിടിച്ച് കളിച്ച് നടക്കാൻ തുടങ്ങി.

ഒരു ദിവസം പള്ളിക്കൂടത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടിട്ട് അവിടെ ചെല്ലാതെ വഴിയിൽ നിന്നു. കൂട്ടുകാർ ഇല്ലാഞ്ഞിട്ട് വഴിയിൽ കണ്ട ഒരു പട്ടിയെ കളിക്കാൻ വിളിച്ചു.— "എനിക്ക് യജമാനന്റെ വീടു കാക്കാൻ പോകണം. കളിക്കാൻ ഇടയില്ല."

പട്ടി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം പറന്നുപോകുന്ന തേനീച്ചകളെ കണ്ട് കളിക്കാൻ വരാമോ

എന്ന് ചോദിച്ചു. തേനീച്ചകൾ:— "ഞങ്ങൾ തേൻ ശേഖരിക്കാൻ പോകയാണ് ഇക്കാലത്തേ തേൻ കിട്ടുകയുള്ളൂ.

ഇപ്പോൾ കളിച്ചു നടന്നാൽ പിന്നീട് പട്ടിണി ആയിപ്പോകും. ഞങ്ങൾ ഇപ്പോൾ വരികയില്ല".

അവൻ പിന്നെയും കൂട്ടുകാരെ അന്വേഷിച്ചു നടന്നു.

പ്പോൾ ഒരു ഉറുമ്പിൻകൂട്ടം പോകുന്നതു് കണ്ടു. അവരെ കളിക്കാൻ ക്ഷണിച്ചു. ഉറുമ്പുകൾ:— "ഇതു വേനൽക്കാലമാണു്, ഇപ്പോൾ ശേഖരിച്ചില്ലെങ്കിൽ മഴകാലത്തു് ആഹാരം മുട്ടും. ഞങ്ങൾക്കു് ഇപ്പോൾ കളിപ്പാൻ സമയമില്ല".

കളിക്കാൻ വിളിച്ചവർ എല്ലാവരും പരിശ്രമശീലന്മാരായി കണ്ടതിനാൽ താനും അവരെപ്പോലെ ജോലി ചെയ്യണമെന്നു് കുട്ടി മനസ്സിലാക്കി. പിറേറ ദിവസം മുതൽ പാഠശാലയ്ക്കു് ക്രമമായി സമയത്തു് പോകയും പാഠങ്ങൾ ശരിയായി പഠിക്കയും ചെയ്തു.

പാഠം ൨൬.

കളിമൺ.

കൊയ്തു് കഴിഞ്ഞു് ഉണങ്ങിക്കിടക്കുന്ന വയലിൽ ചെന്നു് നോക്കിയാൽ നിലം അവിടവിടെ പിളർന്നിരിക്കുന്നതായി കാണാം. അതിൽനിന്നു് ഒരു കട്ട എടുത്തു് കൊണ്ടുവരിക. ഈ മണ്ണിനു് കളിമൺ എന്നു് പേർ പറയും.

ഒരു കല്ലു്കൊണ്ടോ വടികൊണ്ടോ തല്ലിയാൽ ആ കട്ട ഉടഞ്ഞുപോകും. ചെറിയ കട്ടകൾ കൈവിരൽകൊണ്ടു് അമർത്തിയാലും ഉടഞ്ഞു് പൊടിഞ്ഞുപോകും. ഈവക മൺകട്ടകൾ ആകൃതിയിൽ കൃത്തും മൃത്തും തൊട്ടാൽ കഠിനമായും ഇരിക്കും.

ഒരു തൊട്ടിയിൽ വെള്ളം കൊണ്ടുവന്നു് അതിൽ ഒരു കളിമൺകട്ട എടുത്തിടുക. അതു് വേഗത്തിൽ വെള്ളത്തിന്റെ അടിയിൽ താണുപോകും. അതുകൊണ്ടു് അതിനു് ഘനമുണ്ടെന്നു് തീർച്ചയാക്കണം.

വെള്ളത്തിൽ അടിഞ്ഞ കളിമൺകട്ട എടുത്തു് അതു് എങ്ങനെ ഇരിക്കുന്നു എന്നു് നോക്കാം. അതിനുണ്ടായിരുന്ന

കട്ടുപ്പുമെല്ലാം പോയിരിക്കുന്നു; ഇപ്പോൾ നല്ല മാർദ്ദവമുണ്ടു്; കൈകൊണ്ടു് എളുപ്പത്തിൽ ഞെക്കാവുന്ന സ്ഥിതിയിൽ ഇരിക്കുന്നു; കത്തികൊണ്ടു് അതിൽനിന്നു് ഒരു തുണ്ടു് മുറിച്ചു് (വെട്ടി) എടുക്കാം; മുറികൾ ഘനമുള്ള വടികൊണ്ടു് തല്ലി ഉരുട്ടാം; ഉണ്ട നിലത്തെറിഞ്ഞാൽ പൊട്ടുകയില്ല; വെള്ളത്തിൽ നനയ്ക്കാത്ത കട്ട നിലത്തു് വീണാൽ പൊട്ടുമോ എന്നു് പരീക്ഷിച്ചറിക. നനഞ്ഞ കളിമണ്ണു് മൃദുവാണെങ്കിലും ഉടയാത്തതാണെന്നു് ഇതുകൊണ്ടു് അറിയാം.

നനച്ച കളിമൺ കൈകൊണ്ടു് കുഴച്ചു് ഒരു കിണ്ണത്തിന്റെ ആകൃതിയിലാക്കി നോക്കുക. നിങ്ങളുടെ ശ്രമം ഉടനെ ഫലിക്കും. പിന്നെ അതുകൊണ്ടു് ഒരു തട്ടമോ കിണ്ടിയോ ഏതെങ്കിലും ഉണ്ടാക്കി നോക്കുക. അതെല്ലാം സാധിക്കും. ഇങ്ങനെ പലമാതിരി പാത്രങ്ങളായി ഉണ്ടാക്കാവുന്നതിനാൽ കളിമണ്ണിനു് പശിമ ഉണ്ടെന്നു് പറയുന്നു.

നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയ കിണ്ണത്തിലോ കിണ്ടിയിലോ കുറെ വെള്ളം ഒഴിച്ചു വെയ്ക്കുക. വെള്ളം ചോർന്നു പോകുന്നുണ്ടോ? ഇല്ല. അതുകൊണ്ടു് നനഞ്ഞ കളിമണ്ണിൽ കൂടി വെള്ളം ചോർന്നുപോകയില്ലെന്നു് മനസ്സിലാക്കാം.

എന്നാൽ ഉണങ്ങിക്കിടക്കുന്ന കളിമൺകട്ട തൊട്ടാൽ മാർദ്ദവമില്ലാത്തതും കുത്തുമ്പോൾ തിരിക്കുന്നതും നിലത്തു് വീണാൽ വേഗം ഉടഞ്ഞുപോകുന്നതും പശിമ ഇല്ലാത്തതും ആണെന്നു് നാം മുമ്പു് പഠിച്ചുവല്ലോ. അങ്ങനെ ഉള്ള കളിമൺകട്ടയിൽ കുറെ വെള്ളം ഒഴിക്കുക. ആ കട്ട വെള്ളം കുടിച്ചു കുതിർന്നതായി തോന്നും. അതിന്റെ ചെറുസുഷിരങ്ങളിൽ ഇപ്പോൾ വെള്ളം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കുഴച്ചുരുട്ടിയാൽ അതിനു് മാർദ്ദവവും പശിമയും ഉണ്ടാകും; ഉടയുകയുമില്ല.

പാഠം ൬.

ഒരു തുള്ളി മഷി.

ഒരു ഗ്രാമം വിട്ടു കുറെ ദൂരമായി ഒരു ഗൃഹസ്ഥൻ താമസിച്ചിരുന്നു. ഗൃഹസ്ഥന്റെ മകൻ കേശവൻ ഗ്രാമത്തിലുള്ള പാഠശാലയിൽ പഠിച്ചുവന്നു. പള്ളിക്കൂടം വിട്ടു വീട്ടിൽ വന്നാൽ സന്ധ്യയാകുന്നതുവരെ അവൻ തനിയേ കളിക്കും. സമീപത്തു് വേറെ വീടുകൾ ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ കൂട്ടുകാർ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഇങ്ങനെ കുറേക്കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കേശവന്റെ വീട്ടിനു് സമീപം ഒരു സ്ഥലത്തു് വേറെ ഒരു വീട്ടുകാർ വന്നു് താമസിച്ചു. ആ വീട്ടിൽ കേശവന്റെ തരത്തിൽ രണ്ടു് കുട്ടികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. കളിക്കാനുള്ള സമയങ്ങളിൽ കേശവൻ അവരുമായി കളിക്കും.

ഒരു ദിവസം കേശവന്റെ അമ്മ അവനെ വിളിച്ചു് ഇനിമേൽ ആ കുട്ടികളൊന്നിച്ചു് കളിക്കാൻ പോകരുതെന്നു് വിരോധിച്ചു.

കേശവൻ:—"അമ്മ അങ്ങനെ പറയരുതേ! അവരോടുകൂടി കളിക്കുമ്പോൾ നേരം പോകുന്നതു് ഞാൻ അറിയുന്നില്ല."

അമ്മ:—"ഇന്നലെ എനിക്കു് അവർ കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു് പോകാൻ സംഗതിയായി. അവർ തമ്മിൽ അസഭ്യവാക്കുകൾ പലതും പറയുക ഉണ്ടായി."

കേശവൻ വിളറിയ മുഖത്തോടുകൂടെ പറഞ്ഞു:—"അമ്മേ! അവർ ചീത്തവാക്കുകൾ പറയാറുണ്ടു്, അതെനിക്കറിയാം, അമ്മ എന്നെ നല്ലപോലെ വകതിരിവു് പഠിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു് ഞാനും അവരെപ്പോലെ അസ-

ഭ്യവാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കുമെന്ന് ശങ്കിക്കേണ്ട; അവക്ക് അതൊരു കുറവേ ഉള്ളൂ."

അമ്മ:— "കൊള്ളാം, നീ പോയി ഒരു സ്ഫടികക്കിണ്ണത്തിൽ വെള്ളം കൊണ്ടുവാ" എന്നു പറഞ്ഞു.

സ്ഫടികക്കിണ്ണത്തിലുള്ള വെള്ളത്തിനും അസഭ്യവാക്കുകൾക്കും തമ്മിലുള്ള സംബന്ധം എന്തായിരിക്കും എന്ന് ആലോചിച്ചുകൊണ്ട് കേശവൻ വെള്ളം കൊണ്ടുവന്ന് അമ്മയുടെ മുമ്പിൽ വെച്ചു. അമ്മ 'ഒരു തുള്ളി മഷി' എടുത്ത് വെള്ളത്തിൽ ഇറ്റിച്ചു. ഉടനെ മഷി വെള്ളത്തിൽ വ്യാപിച്ച് അതിന് നിറഭേദം വരുത്തി.

കേശവൻ:— "അമ്മേ! വെള്ളത്തിന് നിറം പകർന്നല്ലോ."

അമ്മ:— "കുറേക്കൂടി വെള്ളം കിണ്ണത്തിൽ ഒഴിച്ച് നോക്കു. അതുകൊണ്ട് തെളിയുമായിരിക്കും."

കേശവൻ:— "കിണ്ണം നിറച്ച് വെള്ളം ഒഴിച്ചാലും തെളിയുകയില്ലാ."

അമ്മ:— നിനക്ക് അതറിയാമല്ലോ. ഇതുപോലെതന്നെ ചീത്ത ആളുകളോടുള്ള സ്വല്പസഹവാസവും സ്വഭാവഭേദം വരുത്തും."

പാഠം നാലാം.

സജ്ജനങ്ങളും ദുർജ്ജനങ്ങളും.

കണ്ണാടി കാണ്മോളവും തന്നുടെ മുഖമേറ്റം
നന്നെന്നു നിരൂപിക്കുമെന്നുമേ വിരൂപന്മാർ;
മറ്റുള്ള ജനങ്ങൾക്കു കുറവുകൾ പറഞ്ഞീടും
മുറ്റും തന്നുടെ കുറവൊന്നറികയുമില്ല.

കുറമില്ലാത്ത ജനം കുറമുള്ളവരേയും
ചെറു നിന്ദിക്കയില്ല തമ്മുടെ ഗുണംകൊണ്ടു്.
മത്തേഭൻ പാംസുസ്നാനംകൊണ്ടല്ലോ സന്തോഷിപ്പൂ
നിത്യവും സച്ഛജലം തന്നിലേ കുളിച്ചാലും:
സജ്ജനനിന്ദകൊണ്ടേ ദുർജ്ജനം സന്തോഷിപ്പൂ;
സജ്ജനത്തിന് നിന്ദയില്ല ദുർജ്ജനത്തേയും.
ക്ഷീരമാംസാദി ഭുജിച്ചീടിലു മമേധ്യത്തെ-
പ്പാരാതെ ഭുജിയ്ക്കേണം സാരമേയങ്ങൾക്കെല്ലാം.
സത്യധർമ്മാദിവെടിഞ്ഞീടിന പുരുഷനെ
ക്രുദ്ധനാം സർപ്പത്തേക്കാളേറവും പേടിക്കേണം.

പാഠം നാല.

ഒരു കുന്ന്.

നാം റോട്ടിൽകൂടി പോകുമ്പോൾ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇറക്കവും ചില ദിക്കിൽ കയറവും ചിലേടത്തു് നിരപ്പും

കണ്ടു് പരിചയമുണ്ടല്ലോ. കയററം കയറി വളരെ ദൂരം പോയി പിന്തിരിഞ്ഞു നോക്കിയാൽ നാം പോയ വഴി വളരെ താഴെയായി കിടക്കുന്നതായും നാം നില്ക്കുന്ന സ്ഥലം ചുറ്റുമുള്ള പ്രദേശങ്ങളേക്കാൾ വളരെ ഉയൎന്നതായും അറിയാം. നാം നില്ക്കുന്ന ദിക്കിൽനിന്നു് നോക്കിയാൽ നാലു് വശത്തുമുള്ള വീടുകൾ, പുരയിടങ്ങൾ, ആറുകൾ, കുളങ്ങൾ, ക്ഷേത്രങ്ങൾ മുതലായവ നമുക്കു് വ്യക്തമായി കാണാം. ഈ ഉയൎന്ന പ്രദേശത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിൽ ചെന്നു നോക്കിയാൽ അവിടവിടെ അടുത്ത താഴ്ന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ഉള്ളതെല്ലാം കാണാം. ഇങ്ങനെ ചുറ്റുമുള്ള പ്രദേശങ്ങളേക്കാൾ ഉയൎന്നിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിനു് കുന്നു് എന്നു് പേർ പറയുന്നു.

ഒരു കുന്നു് ഉയൎന്നിരിക്കുന്നതോടുകൂടി മുകൾഭാഗം പരന്നു് വിസ്താരമുള്ളതും ആളുകൾക്കു് കുടിപാൎക്കാൻ വേണ്ട സൗകൎയ്യമുള്ളതും ആയിരിക്കാം. കുന്നിന്റെ മുകളിലും ചരിവുകളിലും പല വൃക്ഷങ്ങൾ കാണും. ചരിവുകളിലും മുകളിലും പാറകൾ ആണെന്നും വരാം. മുകൾഭാഗം പരപ്പില്ലാതേയും ഒരു വീട്ടിന്റെ കൂരയുടെ മേൽഭാഗംപോലെ കൂൎത്തും ഇരിക്കാം. ചരിവുകൾ വളരെ തുക്കായും, തുക്കില്ലാതെ ക്രമേണ ചരിഞ്ഞും ഇരിക്കാം. ചിലേടത്തു മുകളിൽ ഊറ്റുകൾ കണ്ടേയ്ക്കാം. എങ്ങും തന്നെ വെള്ളമില്ലാതെയുള്ള കുന്നുകളും ഉണ്ടു്.

ഇങ്ങനെ ഉയൎന്നും പരന്നും തുടച്ചയായും കിടക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽ സാധാരണ ആൾപാൎപ്പും കൃഷിയും ഉണ്ടു്. ഉയരം ക്രമേണ കൂടിക്കൂടി വന്നു് ആളുകൾക്കു് വളരെ പ്രയാസംകൂടാതെ കയറാൻ പാടില്ലാത്ത ഭാഗങ്ങളെ നാം മല എന്നു് പറയുന്നു. കുന്നും മലയും വളരെ ദൂരംവരെ ഒരുപോലെ നിരപ്പായിരിക്കുന്നില്ല. കുറേ ദൂരം നിരപ്പായ സ്ഥലമായിരുന്നാൽ പിന്നെ കുറേ ദൂരം താഴ്ന്ന ഭ്രമിയായി കിടക്കും.

നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ സമുദ്രതീരം സമീപിച്ച് നിരപ്പുള്ള പ്രദേശം ഉണ്ട്. ഉൾനാട്ട് മുഴുവൻ കുന്നും കുഴിയും മലയും താഴ്വരയും ആകുന്നു. ഈ മലകളിലും കുന്നുകളിലുംനിന്ന് അനേക നദികൾ പുറപ്പെട്ട് താഴ്ന്ന സ്ഥലത്തുകൂടി ഒഴുകി ജനങ്ങൾക്ക് വളരെ ഉപകാരം ചെയ്യുന്നു. അധികമുള്ള വെള്ളമെല്ലാം കായലുകളിലോ സമുദ്രത്തിലോ ചെന്ന് ചേരുന്നു.

പാഠം നാല.

വൃത്തിയായ പുസ്തകം.

ഒരു വാദ്ധ്യാർ ക്ലാസിൽ പഠിക്കുന്ന എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും പാഠപുസ്തകം പുതുതായി വരുത്തിക്കൊടുത്തു. അതിന്റെ ശേഷം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: — "നിങ്ങൾ എന്നും ഈ പുസ്തകം തന്നെ ഉപയോഗിക്കണം. ഒരുമാസം കഴിഞ്ഞാൽ പുസ്തകം വേണ്ടുംവണ്ണം ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള കുട്ടിയ്ക്ക് ഞാൻ ഒരു സമ്മാനം കൊടുക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്." ഇത്രയും പറഞ്ഞു മേശയിൽനിന്ന് ഒരു വിശേഷപ്പെട്ട ചിത്രപുസ്തകമെടുത്തു ഇതാണ് സമ്മാനത്തിനുള്ളത് എന്ന് എല്ലാവരേയും കാണിച്ചു.

കുട്ടികൾ അതു കണ്ടു് കാരോരുത്തനും സമ്മാനം തനിക്ക് കിട്ടണം, വീട്ടിൽ കൊണ്ടുചെന്ന് എല്ലാവരേയും കാണിച്ച് സന്തോഷിപ്പിക്കണം എന്നുള്ള കൗതുകത്തോടുകൂടെ പഠിച്ചുതുടങ്ങി.

ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സമ്മാനം ആക്ക് കിട്ടുമെന്ന് കുട്ടികൾ ഒരുമാതിരി തീച്ചയാക്കി: — "രാമകൃഷ്ണനേപ്പോലെ ആരും നന്നായി വായിക്കുന്നില്ല, ചോദിക്കുന്നതിനൊക്കെ വ്യക്തമായും തെറ്റുകൂടാതെയും അവൻ ഉത്തരം പറയുന്നു, സമ്മാനം തീച്ചയായും അവന്ന് തന്നെ ലഭിക്കും."

സമ്മാനത്തിനുള്ള ദിവസമായി. അദ്ധ്യാപകൻ ക്ലാസിൽ വന്നു. കുട്ടികൾ എഴുന്നേറ്റുനിന്ന് വന്ദിച്ചു. അദ്ധ്യാപകൻ ഓരോരുത്തനെ വിളിച്ചു വായിക്കാൻ പറകയും ചില ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കയും പുസ്തകം പരിശോധിക്കയും ചെയ്തു.

ഇതെല്ലാം കഴിഞ്ഞു് അദ്ധ്യാപകൻ സമ്മാനം കൊടുക്കാനായി വെച്ചിരുന്ന പുസ്തകം എടുത്തു് കൊച്ചുരാമനെ അടുക്കൽ വിളിച്ചു് സമ്മാനം അവനു് കൊടുക്കാൻ പോകുന്നുവെന്നു് പറഞ്ഞു. ഇതു് കേട്ടു് കുട്ടികൾ എല്ലാവരും വിസ്മയിച്ചു. കുട്ടികളുടെ ഭാവം കണ്ടിട്ടു് അദ്ധ്യാപകൻ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:—"നിങ്ങൾ എന്തു് വിചാരിക്കുന്നുവെന്നു് എനിക്കറിയാം, രാമകൃഷ്ണനെപ്പോലെ ആരും സമർത്ഥനല്ല, എന്നാൽ കൊച്ചുരാമനും നല്ലപോലെ പഠിക്കുന്നുണ്ടു്, അതുകൂടാതെയും അവൻ എന്നും സമയത്തിനു് ഹാജരാകയും പുസ്തകം വൃത്തിയായി വെച്ചുകൊള്ളുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. അവന്റെ പുസ്തകത്തിൽ ഒരിടത്തെങ്കിലും ഒരു വിരലിന്റെ പാടു് കാണുകയോ ഒരു വശമെങ്കിലും മൂലകൾ മടങ്ങിയിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. മറ്റാർക്കും ഇതെല്ലാം സാധിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ. കൊച്ചുരാമൻ സമ്മാനം കിട്ടുന്നതിനു് മാത്രം വേണ്ടി ശ്രമപ്പെട്ടതായി വിചാരിക്കാൻ പാടില്ല. സാധനങ്ങളെ ശുചിയായി വെച്ചുകൊള്ളുന്നതിനു് അവൻ ശീലിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതോടുകൂടി ജോലിയും ശുഷ്കാന്തിയായി ചെയ്യുന്നതിനാൽ ഈ സമ്മാനം ഞാൻ കൊച്ചുരാമനു് കൊടുക്കുന്നു."

കൊച്ചുരാമനു് സമ്മാനം കിട്ടിയതുകൊണ്ടു് കുട്ടികൾക്കു് സന്തോഷം ഉണ്ടായതേ ഉള്ളൂ.

പാഠം നാല.

നാളെയാകട്ടെ.

നാളെയാമെന്നങ്ങൊരു നേരവും നിനയാതെ;
നാഴിക പോകുന്തോറും കാലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു പോം;
കാലങ്ങൾ കഴിയുമ്പോൾ കാലനുമണഞ്ഞീടും;
കാലന്റെ വരവിനു നാളേതെന്നറിയാമോ?
കാലു നാഴികപോലും കാലങ്ങൾ കളയാതെ
കാലകാലനെ ഭജിച്ചീടുക നിരന്തരം.
അജ്ഞരാം ജനങ്ങളോടൊത്തു നീ വസിക്കാതെ
പ്രാജ്ഞരായുള്ളോരുടെ ചേർച്ചയുമുണ്ടാകേണം.
മഞ്ഞളുതരമായ മന്ദിരങ്ങളുമെല്ലാം
ഒന്നുമേ വരാ മരണാന്തികേ ഒരുവനും.
ധർമ്മവുമധർമ്മവുമെന്നിവരിരുവരു-
മെന്നിയേ സഹായം മറിയില്ലൊരുവനും തദാ;
ഉടുത്ത വസ്ത്രം പോലുമെടുപ്പാൻ കഴിവരാ;
തടിച്ച ദേഹംകൂടെ കിടക്കെന്നതേ വത്സ.

പാഠം നാല.

മേഘവും മഴയും.

മഴ എന്തെന്നും എങ്ങനെ ഉണ്ടാകുന്നു എന്നും പഠിക്കാം. ഒരു പാത്രം നിറച്ച് തണുത്ത വെള്ളം എടുത്ത് അതിനെ അടുപ്പിന്മേൽ വെച്ച് തീ കത്തിക്കുക. കുറേനേരം കഴിയുമ്പോൾ വെള്ളം ചൂടുപിടിക്കയും ക്രമേണ ചൂട് കൂടിവരുമ്പോൾ വെള്ളം തിളയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തീ കത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വെള്ളത്തിന് മുകളിൽ കൈ നല്ലപോലെ തുടച്ചും വെച്ച്, നീട്ടിപ്പിടിച്ചാൽ ക്രമത്തിലധികമായ ചൂട് തട്ടും.

ഉടനെ കൈ വലിച്ചെടുക്കുക. കൈയിൽ നിശ്ചയമായി നനവു് തട്ടിക്കാണും. വെള്ളം ഇറ്റി വീണു എന്നു് തന്നെയും വരാം. ഇങ്ങനെ തിളയ്ക്കുന്ന വെള്ളത്തിന്റെ മീതെ നീട്ടിയാൽ കൈ പൊള്ളിപ്പോയി എന്നു് വരാവുന്നതിനാൽ കൈയ്ക്കു് പകരം ഒരു തണുത്ത പിത്തളത്തട്ടമോ അഴുക്കില്ലാതെ തേച്ചു് തുടച്ച സ്ലേറോ പിടിക്കയാണു് നന്നു്. ഒരു ക്ഷണത്തിൽ സ്ലേറിന്റെ ഒരു വശത്തു് ജലകണങ്ങൾ പറ്റിയിരിക്കുന്നതായി കാണാം. സ്ലേറെടുത്തു് ചരിച്ചു് പിടിച്ചാൽ അതിൽനിന്നു് വെള്ളം ഒലിക്കയും ചെയ്യും.

തേച്ചുതുടച്ച സ്ലേറിൽ ഈ വെള്ളം എവിടെനിന്നു് വന്നു? നമുക്കു് തിളയ്ക്കുന്ന വെള്ളത്തെ ഒന്നുകൂടി നോക്കാം. വെള്ളം തിളയ്ക്കുന്ന പാത്രത്തിന്റെ മുകളിൽ കുറേ പുക ചുഴന്നതായി തോന്നുന്നു. എന്നാൽ അതു് പുകയല്ല. ഈ സംഗതി സ്പഷ്ടമാകണമെങ്കിൽ, വെള്ളം തിളപ്പിക്കുന്നതു് വായിടുങ്ങിയതും മൂക്കുള്ളതുമായ ഒരു പാത്രത്തിൽ വായ് മൂടിക്കെട്ടിയിട്ടാകട്ടെ. വെള്ളം തിളച്ചുതുടങ്ങിയാൽ പാത്രത്തിന്റെ മൂക്കിൽകൂടി ശബ്ദത്തോടുകൂടെ ഒരു വസ്തു വരുന്നതു് കാണാം. അതിന്റെ നേരേ വേറൊരു സ്ലേറു് പിടിച്ചാൽ ആ സ്ലേറിലും ജലകണങ്ങൾ പറ്റിയതായും സ്ലേറു് വലിച്ചെടുത്താൽ അതിൽനിന്നു് വെള്ളം ഒലിക്കുന്നതായും കാണും. ഈ പരീക്ഷകൊണ്ടു് തിളയ്ക്കുന്ന വെള്ളത്തിൽനിന്നു് പൊങ്ങിവരുന്ന വസ്തു പുകയല്ല; വെള്ളത്തിന്റെ ഒരു രൂപഭേദമാണെന്നു് നമുക്കു് മനസ്സിലാകുന്നു. ഇതിനു് ആവി എന്നു് പേർ പറയുന്നു. ആവി വെള്ളം തന്നെ; എന്നാൽ അതു് വെള്ളത്തിന്റെ രൂപത്തിലല്ല ഇരിക്കുന്നതു്. വെള്ളം ദ്രവവസ്തുവാണു്. അതിനെ കണ്ണുകൊണ്ടു് കാണാം. കൈയിൽ എടുക്കാം. ആവി വായുരൂപമായിരിക്കുന്നു. കണ്ണുകൊണ്ടു് കാണുന്നതിനും കൈ-

കൊണ്ടു് എടുക്കുന്നതിനും സാധിക്കുന്നില്ല. വെള്ളം തിളച്ചുതുടങ്ങിയാൽ പിന്നെയും തീ കത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ പാത്രത്തിലുള്ള വെള്ളമെല്ലാം ക്രമേണ ആവിയായിപ്പോകും.

പാഠം നാല്.

മേഘവും മഴയും. (രണ്ടാം ഭാഗം.)

ഒരു പരന്ന പാത്രം നിറച്ചു് തണുത്ത വെള്ളം എടുത്തു് വെയിലത്തു് വെയ്ക്കുക. സന്ധ്യയാകുമ്പോൾ നോക്കിയാൽ പാത്രത്തിൽ വെള്ളം കുറഞ്ഞിരിക്കും. ഇങ്ങനെ ഒന്നോ രണ്ടോ ദിവസം പാത്രം വെയിലത്തു് വെച്ചിരുന്നാൽ അതിൽ വെള്ളം ഒട്ടും ശേഷിക്കാതെയാകും. വെള്ളമെല്ലാം എവിടെപ്പോയി? വറ്റിപ്പോയി എന്നു് നിങ്ങൾ പറയുമായിരിക്കും. 'വറ്റുക' എന്നാൽ എന്തു്? എന്നു് ഒന്നുകൂടി കടന്നു് ചോദിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കു് ഉത്തരമില്ല. വെള്ളം മുഴുവനും ആവിയായിപ്പോകയാണുണ്ടായതു്.

നാം കുളി കഴിഞ്ഞു് നനഞ്ഞ വസ്ത്രങ്ങളെ വെയിലത്തു് ഇടുന്നു. കുറേ നേരം കഴിഞ്ഞാൽ വസ്ത്രങ്ങൾ ഉണങ്ങിക്കാണുന്നു. വസ്ത്രത്തിലുള്ള വെള്ളമെല്ലാം വെയിൽകൊണ്ടു് ആവിയായിപ്പോയി.

ഇതുപോലെ തന്നെ ഭൂമിയിലുള്ള എല്ലാ ജലാശയങ്ങളിലുംനിന്നു് ആവിയുണ്ടാകുന്നു. അദൃശ്യമായ ഈ ആവി മുകളിലേയ്ക്കു് പോകുന്നു. മുകളിൽ പോകുംതോറും തണുപ്പുള്ള വായുവിന്റെ സ്പർശം ഉണ്ടാകുന്നു. തണുത്ത വായുവിനോടു് സംപർക്കം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ആവി ഉറഞ്ഞു് വെള്ളമായിത്തീരുന്നു. ഇങ്ങനെ ദൃഷ്ടിഗോചരമായി വരുന്ന സമയത്താണു് നാം അതിനെ പുകപോലെ കാണുന്നതു്. ഘനീ-

ഭവിക്കുന്ന ആവിയെ കാറ്റടിച്ചു് കൂട്ടുകയും ഛിന്നഭിന്നമായി പരത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഉറഞ്ഞു് ദൃശ്യമായിത്തീരുകയും ആകാശത്തിൽ കാറ്റു-വാക്കിനു് ചേന്നു് പറന്നുനടക്കയും ചെയ്യുന്ന ഈ ആവിക്കു് നാം മേഘം എന്നു് പേർ പറയുന്നു.

മേഘങ്ങൾ കൂട്ടം കൂടി കറുത്തിരുണ്ടു് ആകാശത്തിൽ പരന്നു് കിടക്കുന്നതു് കാണാറുണ്ടല്ലോ. തണുത്ത കാറേറ-ല്ലുംതോറും മേഘങ്ങൾക്കു് ഘനം കൂടിവരും. ഘനം കൂടുംതോറും അതുകൾക്കു് ആകാശത്തിൽ പരന്നുനിൽ-ക്കാൻ ശക്തിയില്ലാതാകും. അപ്പോൾ മേഘങ്ങളിൽനിന്നു് ജലകണങ്ങൾ ഭൂമിയിലേക്കു് വീഴുന്നു. ഇവ ചെറുതും വലു-തുമായിരിക്കും. ഇങ്ങനെ വീഴുന്ന ജലത്തെയാകുന്നു നാം മഴ എന്നു് പറയുന്നതു്. മഴ നല്ലപോലെ പെയ്തതിൽ പിന്നെ ആകാശത്തേയ്ക്കു് നോക്കിയാൽ മേഘമെല്ലാം പോയി ആകാശം തെളിഞ്ഞുകാണും. മഴയുടെ ഉപയോഗങ്ങളെ-പ്പറ്റി നമുക്കു് വേറെ ഒരിക്കൽ ആലോചിക്കാം.

പാഠം നാല്.

ഒരു നദി.

കേശവനും അവന്റെ രണ്ടനുജന്മാരും കൂടി ആറ്റിൽ കുളിക്കാൻ പോയി. വഴിക്കു് വെച്ചു് അവർ തമ്മിൽ ഒരു സംഭാഷണം നടന്നു:—

കേശവൻ:—"ഇന്നാൾ ഒരു ദിവസം നിങ്ങൾ കടലാസു്-കൊണ്ടു് ചെറിയ വള്ളമുണ്ടാക്കി ഓടകളിൽ ഒഴുകുന്ന വെള്ള-ത്തിൽ ഇട്ടു് കളിക്കുന്നതു് ഞാൻ കണ്ടു. എന്നാൽ നിങ്ങ-ളുടെ കടലാസു് വള്ളം ഒഴുകിപ്പോയതു് എങ്ങനെ എന്നു് നിങ്ങൾക്കു് പറയാമോ?"

രാമകൃഷ്ണൻ:— "പറയാം; അതു് ഓടയിൽകൂടി ഒലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വെള്ളത്തിൽ ഒഴുകിപ്പോയി."

കേശവൻ:— "വെള്ളം എന്തുകൊണ്ടു് ഒഴുകുന്നു?"

ശിവരാമൻ:— "വെള്ളത്തിനു് എല്ലായ്പോഴും താഴ്ന്ന സ്ഥലത്തേയ്ക്കു് പോകുന്ന സ്വഭാവമുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടാകുന്നു വെള്ളം ഒഴുകുന്നതു്."

കേശവൻ:— "അന്നു് ഓടയിൽ കണ്ട വെള്ളം എവിടെനിന്നു് വന്നു?"

രാമകൃഷ്ണൻ:— "അതു മഴവെള്ളമാണു്. അന്നു് കാലത്തു് അതികലശലായി മഴ ഉണ്ടായിരുന്നു."

ഇങ്ങനെ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടു് അവർ പുഴയിന്മേലുള്ള പാലത്തിൽ ചെന്നുചേർന്നു. പാലത്തിന്റെ കൈവരിയുടെ മീതേ കൂടി കേശവൻ എത്തിനോക്കിയപ്പോൾ കൈയിലുണ്ടായിരുന്ന വടി വെള്ളത്തിൽ വീണുപോയി.

ശിവരാമൻ:—"ജ്യേഷ്ഠാ! ഞങ്ങളുടെ കടലാസ്സുവള്ളങ്ങൾ ഒലിച്ചുപോയതുപോലെ ജ്യേഷ്ഠന്റെ വടി ഇതാ ഒഴുകിപ്പോകുന്നു. നദിയിലേ വെള്ളത്തിന് ഓട്ടമുണ്ടോ?"

കേശവൻ:—"ഉണ്ടു്, വടി ഒലിച്ചുപോകുന്ന വഴിക്കു് വെള്ളം ഒഴുകുന്നു എന്നറിയാം. കീഴ്പോട്ടേയ്ക്കു് ഒഴുകുന്ന സ്വഭാവം ഈ നദിയിലുള്ള വെള്ളത്തിനും ഉണ്ടു്."

ശിവരാമൻ:—"എന്നാൽ ഈ ആറ്റിലുള്ള വെള്ളമെല്ലാം എവിടെനിന്നു് വരുന്നു?"

കേശവൻ:—"ഒരു വള്ളം പിടിച്ചു് അതിൽ കയറി ആറ്റിൽ കൂടി മേല്പോട്ടു് (ഒഴുക്കു് കയറ്റി) വളരെ ദൂരം പോയാൽ അതു് നമുക്കു് മനസ്സിലാക്കാം. ആറു് പുറപ്പെടുന്ന സ്ഥലം വളരെ ദൂരത്താകയാൽ അവിടെ ചെന്നു് ചേർന്നുകൊള്ളാൻ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടു്. എന്നു മാത്രമല്ല, ആറു് പുറപ്പെടുന്ന ദിക്കു് കാണണമെങ്കിൽ വള്ളത്തിൽനിന്നിറങ്ങി കുറെ കുന്നും മലയും കയറണം. മലയിൽ കയറിനോക്കിയാൽ ഒരു ദിക്കിൽ ഭൂമിയിൽനിന്നു് കുമിളിയിട്ടുംകൊണ്ടു് വെള്ളം പൊങ്ങിവരുന്നതു് കാണാം."

രാമകൃഷ്ണൻ:—"അതല്ലേ ഉറവു് എന്നും, ഊറ്റു് എന്നും പറയുന്നതു്? മഴ പെയ്യുമ്പോൾ വെള്ളം ഭൂമിയിൽ താഴ്ന്നു് ഒരു ദിക്കിൽ കൂടി ഉറവായി വെളിയിൽ പുറപ്പെടുന്നു."

കേശവൻ:—"അതെ, മഴവെള്ളം താഴ്ന്നു്, ഊറ്റുകൾ ഉണ്ടാകുന്നു. ഊറ്റിൽനിന്നു് നദി (ആറു്) ഉണ്ടാകുന്നു നദി ഉണ്ടാകുന്ന സ്ഥലത്തിനു് ഉത്ഭവം എന്നും ഉത്ഭവസ്ഥലം എന്നും പറയാം. നദി ഉണ്ടാകുന്ന ദിക്കിൽ പോയി നോക്കിയാൽ അതു് ചാടിക്കടക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ ചെറുതായിരിക്കും."

ശിവരാമൻ:—"എന്നാൽ നദികൾ വളരെ വലുതാകുന്നതും അതിൽ ഒട്ടേറെ വെള്ളമുണ്ടാകുന്നതും എങ്ങനെ?"

കേശവൻ:—"ഒരു ഉറവിന്റെ സമീപത്തു് വേറേ ഉറവുകളും ഉള്ളതു് നീ കണ്ടിരിക്കാം; അവയിലുള്ള വെള്ളവും ഈ നദിയിൽ വന്നുചേരുന്നു. ഇവയെ ആണു് ഉപനദികൾ എന്നും പോഷകനദികൾ എന്നും പറയുന്നതു്".

രാമകൃഷ്ണൻ:—"നദി ഒടുവിൽ എവിടെ പോകുന്നു?"

കേശവൻ:—"പല ചെറിയ നദികളാൽ പോഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടു് വലിയ നദിയായി കീഴ്പ്പോട്ടു് ഒഴുകി ഒടുവിൽ സമുദ്രത്തിൽ ചെന്നു് ചേരുന്നു. ഒഴുക്കിന്റെ വലത്തുവശത്തുള്ള കരയ്ക്കു് വലതുകര എന്നും ഇടത്തുവശത്തുള്ളതിനു് ഇടതുകര എന്നും പറയുന്നു."

പാഠം നാലു.

ഉപ്പു്.

"ഉപ്പില്ലാത്ത പണ്ടം കുപ്പയിലെ" എന്നു് തമിഴരുടെ ഇടയിൽ ഒരു പഴഞ്ചൊല്ലുണ്ടു്. ഉപ്പില്ലാത്ത സാധനം ഒന്നിനും കൊള്ളരുതു് എന്നാണു് ഇതിന്റെ അർത്ഥം. ഈ പഴഞ്ചൊല്ലിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഉപ്പു് എന്തെന്നും, എങ്ങനെ ഉണ്ടാകുന്നു എന്നും, അതിന്റെ ഉപയോഗം എന്തെല്ലാമെന്നും പഠിക്കാം.

മധുരം ചേരാത്ത എല്ലാ ആഹാരങ്ങൾക്കും രുചി ഉണ്ടാക്കുന്ന ഒരു വസ്തുവാകുന്നു ഉപ്പു്. വെളുത്ത ഉപ്പും കറുത്ത ഉപ്പും വാങ്ങാൻ കിട്ടും. ഇതു് കൂടാതെ രസം കുറഞ്ഞ വേറെ ഒരു വക ഉപ്പും ഉണ്ടു്.

നാം ഉപയോഗിച്ചുവരുന്ന ഉപ്പു് വെള്ളത്തിൽ ഇട്ടാൽ അലിഞ്ഞുപോകുന്നു. ആ വെള്ളം വായിൽ ഒഴിച്ചുനോക്കിയാൽ അതിൽ ഉപ്പുരസം കാണും. ഉപ്പു് കലക്കിയ വെള്ളം തീയിൽവെച്ചു് വറ്റിച്ചാൽ അടിയിൽ ഉപ്പു് ഉറഞ്ഞുകിടക്കും.

ഉപ്പ് നമുക്ക് എങ്ങിനെ കിട്ടുന്നു? അത് അളങ്ങളിൽ തനിയേ വിളഞ്ഞുണ്ടാകുന്നു. ഉപ്പ് വിളയുന്ന നിലങ്ങൾക്ക് അളം എന്ന് പേർ പറയും. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ വാരിയൂർ, രാജാക്കമംഗലം, താമരക്കുളം എന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ഉപ്പളങ്ങൾ ഉണ്ട്.

അളങ്ങളിൽ ഉപ്പ് വിളയുന്നതെങ്ങനെ എന്ന് നോക്കാം. സമുദ്രതീരത്തിന് അടുത്ത് ഉറപ്പുള്ള ഭൂമിയെ ഏകദേശം ഇരുപതടി നീളവും വീതിയും ഉള്ള പാത്തികളായ് തിരിച്ച് ഈ തടങ്ങളിൽ കളിമൺ നിരത്തി ചവിട്ടി ഉറപ്പിച്ച് സമുദ്രത്തിലുള്ള ഉപ്പുവെള്ളം കയറ്റി കെട്ടി നിറുത്തിയാൽ കുറേ ദിവസം കഴിയുമ്പോൾ വെള്ളം വറ്റി പാത്തികളിൽ ഉപ്പ് ഉറയും. ഈ ഉപ്പ് വാരി ശേഖരിച്ച് പല സ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്കും അയക്കുന്നു. നാം കടയിൽനിന്ന് വാങ്ങുന്ന ഉപ്പും ഇത് തന്നെ.

ഈ ഉപ്പിൽ അഴുക്ക് ധാരാളം ഉണ്ടായിരിക്കും. അത് ശുദ്ധി ചെയ്യുന്നതിന് വെള്ളത്തിൽ കലക്കി വെള്ളം തെളിയിക്കുക. തെളിഞ്ഞ വെള്ളം ഊറ്റി എടുക്കുക. ശേഷിച്ചതിൽ കുറേക്കൂടി വെള്ളം ഒഴിച്ച് കലക്കി തെളിയിച്ച് അതും മുമ്പ് ഊറ്റി എടുത്തതിൽ ചേർക്കുക. ഇങ്ങനെ ഉപ്പെല്ലാം എടുത്താൽ പിന്നെ ആ വെള്ളം ഒരു പരന്നപാത്രത്തിൽ ഒഴിച്ച് അടുപ്പത്തു വെയ്ക്കുക. വെള്ളം വറ്റിയാൽ നല്ല വെളുത്ത ഉപ്പ് അടിയിൽ ഉറഞ്ഞുകിടക്കും.

മുമ്പ് കടയിൽ വാങ്ങിയ ഉപ്പും ഈ ഉപ്പും കൂടി ഒന്നിച്ച് വച്ചു നോക്കിയാൽ പലേ വ്യത്യാസങ്ങളും കാണും. കടയിൽനിന്ന് വാങ്ങുന്ന ഉപ്പ് മുനകൾ ഉള്ളതായും മാറ്റുവമില്ലാത്തതായും ഇരിക്കും. ഓരോതരിക്കും ഓരോ വിധം രൂപവും കാണും. എന്നാൽ അഴുക്ക് കളഞ്ഞു കാച്ചിയ ഉപ്പ് നല്ല വെളുത്ത മണൽപോലെ ഇരിക്കുന്നു.

ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾക്ക് രുചി ഉണ്ടാകുന്നതു് ഉപ്പാ-
ണെന്നു് മുമ്പു് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇതുകൂടാതെയും ഉപ്പു്-
കൊണ്ടു് ഉപയോഗങ്ങൾ ഉണ്ടു്. വളരെക്കാലം വെച്ചു്
സൂക്ഷിക്കേണ്ടതായ ആഹാരസാധനങ്ങളെ ഉപ്പു് ചേർത്തു്
സൂക്ഷിച്ചാൽ അതുകൾ ചീത്തയാകാതെ നിലനില്ക്കും.
നമ്മുടെ ഗൃഹങ്ങളിൽ മാങ്ങാ നാരങ്ങാ മുതലായതു് ഉപ്പിലിട്ടു്
സൂക്ഷിക്കുന്നതു് നമുക്ക് അറിവുണ്ടല്ലോ.

പരദേശങ്ങളിലേയ്ക്കു് അയക്കേണ്ടിവരുന്ന മത്സ്യമാം-
സാദികളേയും ഉപ്പിലിട്ടു് സൂക്ഷിക്കുന്നു. കന്നുകാലികൾക്കും
ഉപ്പു് ആഹാരത്തിൽ ചേർത്തു് കൊടുക്കാം. തെങ്ങിനു് ഉര-
മായി ഉപ്പു് ചാരത്തോടു് കലർന്നും പ്രത്യേകമായും ഇടാറുണ്ടു്.

ഈ രാജ്യത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഉപ്പു് ഈ രാജ്യത്തിലേ ചില-
വിനു് തികയാത്തതിനാൽ മറുരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു് ഉപ്പു്
വരുത്തി കച്ചവടം ചെയ്യുന്നു.

പാഠം നാല്.

കദളിവനം.

പച്ചക്കദളികുലകൾക്കിടയ്ക്കിടേ
മെച്ചത്തിൽ നന്നായ് പഴുത്തപഴങ്ങളും.
ഉച്ചത്തിലങ്ങനെ കണ്ടാൽ പവിഴവും
പച്ചരത്നക്കല്ലുമൊന്നിച്ചു് കോർത്തുള്ള
മാലകൾകൊണ്ടു വിതാനിച്ച ദിക്കെന്നു്
മാലോകരൊക്കെയും ശങ്കിക്കുമാറുള്ള
ലീലാവിലാസേന നില്ക്കുന്ന വാഴകൾ
നാലുഭാഗങ്ങളിൽ തിങ്ങിവിങ്ങിത്തദാ
ബാലാനിലൻ വന്നു തട്ടുന്ന നേരത്തു്

കോലാഹലം നൃത്തമാടും ദലങ്ങളും
ആലോകനം ചെയ്യ വിസ്മയിച്ചീടിനാൻ.

വൃകോദരൻ,
കല്യാണസൗഗന്ധികം.

പാഠം ൩൯.

മരക്ഷണം സംസാരിച്ചതു്.

ഭൂമിയിൽ പല ദേശങ്ങളിലും അപരിഷ്കൃതജനങ്ങൾ താമസിക്കുന്നുണ്ടു്. വളരെ പരിഷ്കൃതജാതിക്കാർ താമസിച്ചവരുന്ന രാജ്യങ്ങളിൽപോലും മലമ്പ്രദേശങ്ങളിലും മറ്റും അപരിഷ്കൃതന്മാരെ കാണാം. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു ദേശത്തു് ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ കുറെ കാടു് പുതുവൽ പതിപ്പിച്ചിട്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഉദ്യോഗം ഒഴിഞ്ഞതിൽ പിന്നെ താൻ പതിപ്പിച്ചിട്ടിരുന്ന കാടു് തെളിച്ചു് കൃഷി ചെയ്യണമെന്നു് നിശ്ചയിച്ചു് അവിടെ താമസം തുടങ്ങി. അതിനു് സമീപമായി മലയരയന്മാരുടെ കുടികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവരായിരുന്ന ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭൂമിയിൽ ജോലിചെയ്തുവന്നതു്. അയാൾ ഒരു ദിവസം ഒരു അരയനൊന്നിച്ചു് കാട്ടിൽക്കൂടി സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ ഈന്തമരം കുലച്ചു് പഴത്തു് നില്ക്കുന്നതു് കണ്ടു. അതിൽ കുറെ മങ്കുലാവിൽ കൊണ്ടുപോയാൽ കൊള്ളാമെന്നു് അയാൾക്കു തോന്നി. അറുത്തെടുപ്പാൻ കത്തി കൈവശമില്ലായിരുന്നു. വീട്ടിൽ ചെന്നു് കത്തി മേടിച്ചുകൊണ്ടുവരുവാൻ അരയനോടു് പറഞ്ഞയക്കുന്നതിനേക്കാൾ എഴുതി അയക്കുന്നതു് കൊള്ളാമെന്നു് വിചാരിച്ചു് അടുക്കെ കിടന്നിരുന്ന ഒരു തുണ്ടു് പലകയിൽ കരികൊണ്ടു് വിവരം കുറിച്ചു് അരയൻവശം കൊടുത്തയച്ചു. അവൻ അതു് കൈയിൽ വാങ്ങിച്ചുകൊണ്ടു് ചോദിച്ചു: — "ഏമാനേ!

ഇതു് കൊടുത്തു് എന്തു് പറയണം?"- "ഒന്നും പറയേണ്ടാ, തരുന്നതു് വാങ്ങിക്കൊണ്ടു് വന്നാൽ മതി."

അരയൻ പലകത്തുണ്ടുംകൊണ്ടു് ഓടിച്ചെന്നു് യജമാനന്റെ ഭാര്യയുടെ കൈയിൽ കൊടുത്തു. ഉടനെ അവർ അകത്തു് ചെന്നു് ഒരു കത്തി എടുത്തു് കൊണ്ടുവന്നു് അവനെ ഏല്പിച്ചു.

"ഈ കത്തിയാണു് ഏമാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതെന്നു് അമ്മ എങ്ങനെ അറിഞ്ഞു."

"ഈ പലകത്തുണ്ടു് എന്നോടു് പറഞ്ഞു." അവൻ അതു് കേട്ടു് വിസ്മയിച്ചു് തുണ്ടു് വാങ്ങി തുളച്ചു് കഴത്തിൽ കെട്ടിത്തൂക്കി. ചോദിക്കുന്നവരോടെല്ലാം അതു് 'സംസാരിക്കുന്നമരക്ഷണം' ആണെന്നു് അവൻ പറയും. ഇങ്ങനെ കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഇതു് സംസാരിക്കുന്നതു് എങ്ങനെ എന്നു് അവൻ തന്റെ യജമാനനോടു് ചോദിച്ചു് വിവരം അറിഞ്ഞു.

അന്നു മുതൽ അവൻ എഴുത്തു് പഠിക്കാനാരംഭിച്ചു. ശേഷം പേരും അതു കണ്ടു് പഠിത്തം തുടങ്ങി. ഏറെത്താമസിയാതെ അരയന്മാരെല്ലാം എഴുത്തറിയുന്നവരായി തീരുന്നതിനുമിടയായി.

പാഠം രണ്ടു.

ക്ലാസുമുറിയുടെ പടം.

'നിങ്ങൾ ദിവസംപ്രതി ഇരുന്നു് പഠിക്കാറുള്ള മുറിയുടെ നീളം വീതി അളന്നു് അതിന്റെ ഒരു പടം വരയ്ക്കാം' എന്നു് അദ്ധ്യാപകൻ കുട്ടികളോടു് പറഞ്ഞു. അവക്കു് വളരെ സന്തോഷം തോന്നി. ഒരു കുട്ടി വേഗം എഴുന്നേറ്റു് താൻ നീളം വീതി അളന്നു് പറയാമെന്നു് പറഞ്ഞു. അദ്ധ്യാപകൻ അതു് സമ്മതിച്ചു.

ഗണേശൻ ഉടനെ അവന്റെ കാലടികൊണ്ടു് മുറിയുടെ നീളം അളന്നു് ൩൨ (മുപ്പത്തിരണ്ടു്) എന്നു് പറഞ്ഞു. വീതി അളന്നു് ൨൬ (ഇരുപത്തെട്ടു്) എന്നും പറഞ്ഞു. ഇതു് ശരിതന്നെയോ അല്ലയോ എന്നറിയുന്നതിനു് അദ്ധ്യാപകൻ വിശ്വനാഥനെ വിളിച്ചു് നീളം വീതി അളക്കാൻ പറഞ്ഞു. വിശ്വനാഥൻ നീളം അളന്നു് മുപ്പതടി എന്നും, വീതി ൨൯ എന്നും പറഞ്ഞു. ഇവർ രണ്ടുപേരും അളന്നു പറഞ്ഞതിൽ വ്യത്യാസം ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അദ്ധ്യാപകൻ മൂന്നാമതൊരു കുട്ടിയെ വിളിച്ചു് ചുവടുകൊണ്ടു് അളക്കാൻ പറഞ്ഞു. അവൻ അളന്നപ്പോൾ മുമ്പു് രണ്ടുപേരും പറഞ്ഞതു് പോലെ അല്ലാതെ നീളം ൩൨ അടിയും വീതി ൩൧ അടിയും ആണെന്നു് പറഞ്ഞു. ഇവർ മൂന്നുപേരും കാൽകൊണ്ടളന്നു് മൂന്നുവിധം പറഞ്ഞതിനാൽ അദ്ധ്യാപകൻ താൻതന്നെ അളന്നു് തിട്ടപ്പെടുത്താമെന്നു് പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് നീളം അളന്നപ്പോൾ ൩൧ അടിയും വീതി ൨൬ അടിയും ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഈ വ്യത്യാസം കാണുന്നതിന്റെ കാരണം എന്തെന്നു് അദ്ധ്യാപകൻ കുട്ടികളോടു് ചോദിച്ചു. കുറേ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു ചെറിയകുട്ടി എഴുന്നേറ്റു് എല്ലാവരുടേയും പാദം ഒന്നുപോലെ നീളമുള്ളതല്ലെന്നും അതുകൊണ്ടു് വ്യത്യാസം വന്നതാണെന്നും പറഞ്ഞു.

അതെങ്ങനെ തെളിയിക്കാം എന്നു് ചോദിച്ചതിനു് അവർ ഓരോരുത്തരുടെ വലതുപാദവും ഒരു കടലാസിൽ വച്ചു് പെൻസിൽകൊണ്ടു് ചുറ്റും വരച്ചെടുത്തു് അതു് വെട്ടി ഒന്നിന്റെ പുറത്തു് ഒന്നായിവെച്ചാൽ ഒന്നിനൊന്നു് വ്യത്യാസമുള്ളതറിയാം എന്നു് പറഞ്ഞു. അദ്ധ്യാപകൻ അങ്ങനെ ചെയ്തുകാണിച്ചു. അപ്പോൾ അതു് സ്പഷ്ടമായി. കാലടികൊണ്ടു് അളന്നാൽ ഒരിക്കലും ശരിയായ അളവു്

കിട്ടുകയില്ലെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കി. അത് പോലെ തന്നെ കൈമുഴംകൊണ്ടളന്നാലും ശരിയായിരിക്കയില്ലെന്ന് വേറെ ഒരു കുട്ടി പറഞ്ഞു.

പിന്നെ എന്തു വേണ്ടു? എന്ന് അദ്ധ്യാപകൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ ഒരു കുട്ടി ഒരു ചെറിയ വടി കൊണ്ടുവന്ന് അതുകൊണ്ടളന്നാൽ ശരിയായിരിക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞു. അത് വാങ്ങി ജാൺ അളന്നു. നീളം ൨൦ അടി എന്നും വീതി ൧൫ അടി എന്നും പറഞ്ഞു. ഈ വടികൊണ്ടുതന്നെ വേറെ രണ്ടു മൂന്ന് കുട്ടികൾ അളന്ന് നോക്കിയതിൽ നീളത്തിനും വീതിക്കും വ്യത്യാസ ഉണ്ടായില്ല അത്കൊണ്ട് അളവുകൾക്ക് ഒരു പ്രമാണ അനുസരിച്ച് ഒരു തോത് വേണം എന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കി ഇങ്ങനെ തോത് കോൽകൊണ്ടളന്ന് മുറിയുടെ നീളവും വീതിയും കുറിച്ചെടുത്തു.

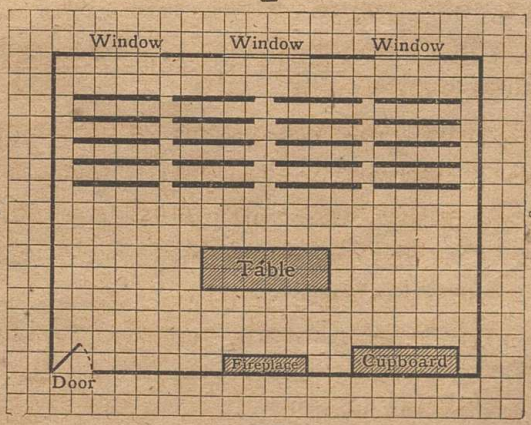

ക്ലാസുമുറിയുടെ പടം. (പരിലേഖം.)

ഇത് ഇനി ഒരു പടമായി വരയ്ക്കുന്നതെങ്ങനെ എന്ന് അവർ ആലോചിച്ചുതുടങ്ങി. നീളം വീതി മുഴുവൻ കാണിച്ച് ഒരു കടലാസിൽ വരയ്ക്കാൻ സാധിക്കയില്ലെന്ന്

അവർ മനസ്സിലാക്കി. എന്നാൽ ചെറുതായി വരയ്ക്കാം. അതെങ്ങനെ വേണമെന്നായിരുന്നു പിന്നത്തെ ആലോചന. തോത്തുകോലിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാഗത്തെ മുഴുവനായി വിചാരിച്ചാൽ മതിയാകുമെന്ന് സുന്ദരേശ്വരൻ പറഞ്ഞു. അതെല്ലാപേരും സമ്മതിച്ചു. ഒരുവൻ തോത്തുകോൽ ഈ ഭാഗമായി ഭാഗിച്ചു വേറെ ഉള്ളവരെ കാണിച്ചു. അവൻ തോത്തുകോൽ ഒരു കടലാസിന്മേൽ വെച്ചു രണ്ടറ്റവും അടയാളപ്പെടുത്തി. കടലാസു് അവിടെവച്ചു് മുറിച്ചു് പിന്നെ അതു് രണ്ടായി മടക്കി. ഇങ്ങനെ നാലു പ്രാവശ്യം ചെയ്തപ്പോൾ കടലാസിന്റെ ഓരോ ചെറിയ ഭാഗവും അതിന്റെ പതിനാറിൽ ഒരു ഭാഗമാണെന്നു് അവക്കു് ബോധപ്പെട്ടു.

ഈ അംശങ്ങളിൽ ഒന്നു് തോത്തുകോലിൽ ഒരു കോലിനു് പകരം ഉപയോഗിക്കാൻ തീച്ചയാക്കി. മുറിയുടെ നീളം ൨൦ കോൽ ആയതുകൊണ്ടു് ൨൦ അംശം നീളമായും ൧൬ കോൽ വീതിയായതുകൊണ്ടു് ൧൬ അംശം വീതിയായും കടലാസിൽ വരച്ചു.

ഇങ്ങനെ നീളവും വീതിയും എല്ലാം വരച്ചുംവെച്ചു് അവരവർ ഇരിക്കുന്ന സ്ഥാനവും ഉപാദ്ധ്യായന്റെ സ്ഥാനവും ആ കടലാസിൽ കാണിച്ചു. ഈ പടത്തിൽ തെക്കു് വടക്കു് കിഴക്കു് പടിഞ്ഞാറും കാണിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്നും അതു് വേറെ ഒരു ദിവസം ആവാം എന്നും പറഞ്ഞു് അന്നു് മതിയാക്കി.

പാഠം ൬൧.

ഒരു പകുതിയും അതിലേ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും.

ഒരു ദിവസം അദ്ധ്യാപകൻ ക്ലാസിലിരുന്നു് പഠിപ്പിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ക്ലാസിനകത്തു് ഒരാൾ കയറിവന്നു.

അരയിൽ ഒരു മുഷിഞ്ഞ മുണ്ടും ദേഹത്തിൽ അഴുക്ക് പുരണ്ട ഒരു ഉടുപ്പും തലയിൽ ചുവന്ന തുണികൊണ്ടു് കെട്ടിയ തലപ്പാവും ഉണ്ടു്. വലതുചെവിയുടെ മുകളിൽ തിരുകിയ തൂവലും ഇടതുതോളിൽകൂടി തൂങ്ങുന്ന ഒരു തോൽസഞ്ചിയും ഇടതുകൈയിൽ അടുക്കിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്ന എഴുത്തുകളും കണ്ടാൽ അയാൾ ഒരു അഞ്ചൽശിപായി ആണെന്നു് അറിയാം. അവൻ ക്ലാസിൽ വന്നു് കൈയിലുള്ള എഴുത്തുകൾ മറിച്ചുനോക്കി ഒരു എഴുത്തിന്റെ മേൽവിലാസം വായിച്ചു. ഉടനെ അദ്ധ്യാപകൻ കുമാരസ്വാമിയെ വിളിച്ചു് എഴുത്തു് വാങ്ങിക്കൊള്ളുവാൻ പറഞ്ഞു. കുമാരസ്വാമി എഴുത്തു് വാങ്ങി മടങ്ങിപ്പോയി.

ഈ എഴുത്തുകൾ കൊണ്ടുവന്നവന്നു് അതുകൾ എങ്ങനെ കിട്ടി എന്നും, അവൻ എന്തിനു് അതുകൾ കൊണ്ടുനടക്കുന്നു എന്നും അറിയാൻ മറ്റുകുട്ടികൾക്ക് ആഗ്രഹം തോന്നി. അവർ അദ്ധ്യാപകനോടു് ചോദിച്ചു. അവൻ പകൃതിയിലുള്ള അഞ്ചലാഫീസിൽ ചേർന്ന ശിപായി ആണെന്നും, അവന്റെ ജോലി ആ ആപ്പീസിൽ വരുന്ന എഴുത്തുകളെ ഉടമസ്ഥന്മാർക്ക് കൊണ്ടുചെന്നു് കൊടുക്കുന്നതാകുന്നു എന്നും, വാദ്ധ്യാർ പറഞ്ഞു. അന്യദിക്കുകളിൽനിന്നു് ഈ ദിക്കുകളിലേയ്ക്കു് ആളുകൾ അയക്കുന്ന എഴുത്തുകൾ ഇവിടെ വന്നാൽ ഈ ആപ്പീസിലുള്ളവർ അവയെ നോക്കി വരവുതീയതി മുദ്രകുത്തി ശരിയായ അഞ്ചൽക്കൂലി തീർത്തു് സ്റ്റാമ്പു് പതിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ ആ വക എഴുത്തുകൾക്ക് കൂടുതൽകൂലി വാങ്ങണമെന്നു് അടയാളപ്പെടുത്തി എഴുത്തുകളും, പണം വന്നിട്ടുള്ളവക്ക് കൊടുപ്പാൻ പണവും, അഞ്ചൽശിപായിയുടെ പക്കൽ ഏല്പിക്കുന്നു. അവൻ എഴുത്തുകളെല്ലാം വീടുവീടായി നടന്നു് കൊണ്ടുചെന്നു് കൊടുക്കുന്നു. അവന്നു് അറിവില്ലാത്തവക്ക് പണം കൊടുക്കേണ്ടിവന്നാൽ

അതിന് രണ്ടു് സാക്ഷികളുടെ ഒപ്പുംകൂടി വാങ്ങുന്നു. അവന്റെ കൈയിൽ കൂടികൾക്ക് കൊടുക്കേണ്ടുന്ന എഴുത്തു് കൂടാതെ പകുതിയിൽ പാവ്ത്യക്കാക്കും പോലീസുകാക്കും കൊടുപ്പാനുള്ള സക്കാർഎഴുത്തുകളുമുണ്ടു്. ദിവസംതോറും വരുന്ന പണവും എഴുത്തുകളും അന്നന്നു് തന്നെ കൊടുത്തു് തീർക്കണം. മേൽവിലാസക്കാരനെ കണ്ടില്ലെങ്കിൽ പിറേ-ദിവസം കൊണ്ടുചെന്നു് കൊടുക്കണം. ഒരു ദിവസം കൊണ്ടു കൊടുത്തു് തീർക്കാത്ത എഴുത്തുകളും പണവും വൈകുന്നേരം ആപ്പീസിൽ തിരിയെ ഏൽപ്പിക്കണം. ഈ ആപ്പീസിൽ ഇവനു് മേലായി ഒരു അഞ്ചൽമാസ്റ്റർ ഉണ്ടു്. അയാൾ ദിവസംപ്രതി മറുദിക്കുകളിലേയ്ക്കു് പോകേണ്ടുന്ന എഴുത്തുകളെ കെട്ടി അയക്കുകയും വരുന്ന പണം വാങ്ങുകയും കണക്കുകൾ മേലാപ്പീസിലേയ്ക്കു് അയക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പകുതിയിലുള്ള ജനങ്ങൾ തമ്മിൽതല്ലാതേയും മുട്ടാളന്മാർ ജനങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കാതേയും സൂക്ഷിക്കുന്നതിനു് പകുതിയിൽ ഒരു പോലീസു് ആഫീസും, അതിൽ പോലീസ് ശിപായിമാരും ഉണ്ടു്. അവരെ കണ്ടാലും പ്രത്യേകം അറിയാം. അവക്കു് കള്ളന്മാരെ പിടിക്കുന്നതിനും കളവു് തെളിയിക്കുന്നതിനും വേണ്ടുന്ന അധികാരം ഉണ്ടു്. പോലീസുകാക്കു് വേണ്ട സഹായം ചെയ്താൽ അവർ ജനങ്ങൾക്കു് പലവിധത്തിലും ഉപകാരം ചെയ്യും.

ഇതുകൂടാതെയും പകുതിയിൽ പാവ്ത്യകാരനും കണക്കെഴുത്തുകാരും ഉണ്ടു്. ഇവരുടെ ജോലി കൂടികളിൽനിന്നു് സക്കാരിനു് കിട്ടാനുള്ള കരം പിരിച്ചു് സക്കാരിനെ ഏല്പിക്കുന്നതാകുന്നു.

ഇവരുടെ അടുക്കൽ പകുതിയിലുള്ള വസ്തുക്കളുടെ പടങ്ങളും, അളവുകളും, അനുഭവക്കാരുടെ പേരും, അവർ കൊടു-

ക്കേണ്ട കരത്തിന്റെ തുകയും ഉണ്ടു്. ഇവർ ആ കണക്കിൻപ്രകാരം ആണ്ടു തോറും ജനങ്ങളുടെ അടുക്കൽനിന്നും കിട്ടേണ്ട കരം പിരിക്കും. വസ്തുക്കളുടെ അളവുകൾക്കു് വ്യത്യാസം വന്നാൽ ഇവർ പടവും അളവും കൊണ്ടു് വന്നു് നോക്കി അളന്നു് അതിത്തികൾ തിട്ടപ്പെടുത്തിത്തരും. കരം സമയത്തിന്നു് കൊടുക്കാഞ്ഞാൽ നിബ്ബന്ധിച്ചു് പിരിക്കുന്നതിന്നു് ഇവക്കു് അധികാരമുണ്ടു്. കൊടുക്കുന്ന കരത്തിന്നു് ഇവർ രസീതു് തരും. രസീതു് തരുന്നതിനു മടിക്കുന്നവരുടെ കൈയിൽ കരം കൊടുക്കരുതു്.

പാഠം രണ്ടു.

ദിക്കുകൾ.

ഒരു ദിവസം കുട്ടികൾ എല്ലാവരും ക്ലാസിൽ വന്നപ്പോൾ അദ്ധ്യാപകൻ അവരെ വെളിയിൽ മൂറ്റത്തു് കൊണ്ടു പോയി നിറുത്തി അവരോടു് അദ്ദേഹത്തെ നോക്കി ഒരു വരിയായി നില്ക്കുന്നതിനു പറഞ്ഞു. കുട്ടികൾ അങ്ങനെ ചെയ്തു. ചുവടു് ചേത്തു് കൈ താഴ്ത്തിയിട്ടു് നില്ക്കാൻ പറഞ്ഞു. കുട്ടികൾ ഓരോരുത്തരും രണ്ടു കൈയും നീട്ടി അടുത്തു നില്ക്കുന്നവരെ തൊടാതെ നില്ക്കാൻ പറഞ്ഞു. കുട്ടികൾ അങ്ങനെ നിന്നു. പിന്നീടു് അദ്ധ്യാപകൻ അവരോടു് വലതുകൈയും ഇടതുകൈയും കാണിക്കാൻ പറഞ്ഞു. അതു പോലെ വലതുകാലും ഇടതുകാലും കാണിക്കാൻ പറഞ്ഞു കുട്ടികൾ അങ്ങനെ ചെയ്തു. അവക്കു് ഇടതും വലതും നല്ല നിശ്ചയം വന്നോ എന്നു് പരിശോധിക്കാനായി ഇടതുവശവും വലതുവശവും തിരിഞ്ഞു നില്ക്കാൻ പറഞ്ഞു. ചിലരും ശരിയായി നിന്നില്ല. പിന്നെയും പല പ്രാവശ്യവും തിരിഞ്ഞു നില്ക്കാൻ പറഞ്ഞു. ചിലപ്പോൾ

വലതുകാലും വലതുകൈയും ഒരേസമയത്തു് പൊക്കാൻ പറയും; ഉടനെ ഇടതുകാൽ പൊക്കാൻ പറയും; ഇങ്ങനെ ഇടവും വലവും നല്ലപോലെ അറിയാവുന്ന നില ആക്കി.

പിന്നെ കുട്ടികളോടു് സൂര്യനെ നോക്കി നില്ക്കാൻ പറഞ്ഞു. അവർ അങ്ങനെ നില്ക്കുമ്പോൾ സൂര്യന്റെ വെയിൽ അവരുടെ മുഖത്തു് കൊള്ളുന്നുണ്ടെന്നും, അവരുടെ ദേഹത്തിന്റെ നിഴൽ പിൻവശത്തു് വീഴുന്നു എന്നും കൂട്ടികൾ പറഞ്ഞു. വലതുവശം തിരിഞ്ഞുനിന്നപ്പോൾ വെയിൽ നേരെ മുഖത്തു് കൊള്ളുന്നില്ലെന്നും, ആ വശത്താണു് നിഴൽ കിടക്കുന്നതെന്നും അവർ പറഞ്ഞു. അതുപോലെ അവർ ഇടതുവശം തിരിഞ്ഞുനിന്നപ്പോൾ വെയിൽ നേരെ മുഖത്തു് കൊള്ളുന്നില്ലെന്നും, നിഴൽ അവിടെ കിടക്കുന്നുവെന്നും പറഞ്ഞു

ഇതുമെല്ലാം കഴിഞ്ഞു് കുട്ടികളെ ക്ലാസിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി വേറെ പാഠം പഠിപ്പിച്ചു.

ഉച്ചയായപ്പോൾ പിന്നെയും അവരെ മുറ്റത്തു് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുചെന്നു് നിറുത്തി. കുട്ടികൾ മുൻപോലെ നിന്നു. ഇപ്പോൾ വെയിൽ നേരേ തലയിൽ കൊള്ളുന്നു എന്നും, നിഴൽ പിൻവശത്തു് വീഴുന്നില്ലെന്നും, അവരവരുടെ അടിയിൽ വീഴുന്നു എന്നും അവർ പറഞ്ഞു. വലത്തോട്ടും ഇടത്തോട്ടും തിരിഞ്ഞുനിന്നിട്ടും വെയിൽ തലയിൽ തന്നെ എന്നും നിഴൽ പാദത്തിൽ തന്നെ എന്നും അവർ തീച്ചയാക്കിപ്പറഞ്ഞു.

ഇതുപോലെ തന്നെ പള്ളിക്കൂടം വിടുന്ന സമയത്തും അവരോടു് സൂര്യനെ നോക്കിനില്ക്കാൻ പറഞ്ഞു. വലത്തോട്ടും ഇടത്തോട്ടും തിരിഞ്ഞു നിൽക്കയും ഉണ്ടായി. വെയിൽ മുഖത്തു് കൊള്ളുന്നു എന്നും നിഴൽ പിൻവശത്തു് വീഴുന്നു എന്നും അവർ പറഞ്ഞു. വലതുവശം തിരിഞ്ഞു

നിന്നപ്പോൾ നിഴൽ വലതുവശം കിടക്കുന്നതായും ഇടതുവശം തിരിഞ്ഞുനിന്നപ്പോൾ നിഴൽ ഇടതുവശം കിടക്കുന്നതായും അവർ കണ്ടു. ഇതുയും കഴിച്ചു് വാദ്ധ്യാർ കുട്ടികളെ വീട്ടിലേയ്ക്കു് പറഞ്ഞയച്ചു.

പിറേറദിവസം കുട്ടികൾ വന്നപ്പോൾ അവരോടു്, തലേദിവസം നിന്നതു്പോലെ സൂര്യനെ നോക്കി നില്ക്കാൻ അദ്ധ്യാപകൻ ആജ്ഞാപിച്ചു. ഇങ്ങനെ ഉച്ചയ്ക്കു് മുമ്പു് സൂര്യനെ നോക്കിനിന്നാൽ നിൽക്കുന്ന ആളിന്റെ മുൻവശം കിഴക്കും, വലതുവശം തെക്കും, ഇടതുവശം വടക്കും, പിൻവശം പടിഞ്ഞാറും ആണെന്നു് അവരെ ഗ്രഹി-

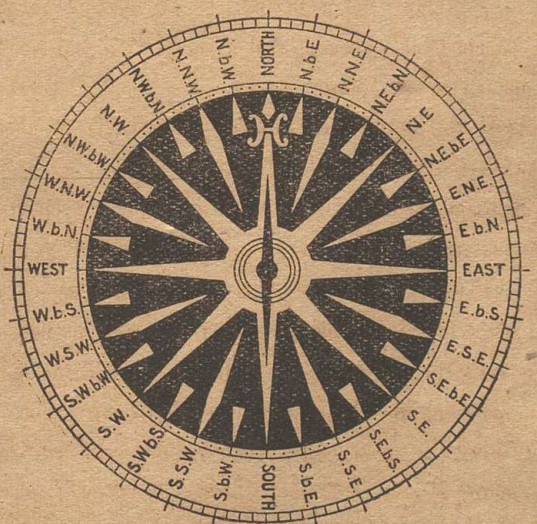

പ്പിച്ചു. അതു്പോലെ പള്ളിക്കൂടം വിട്ടസമയവും തലേദിവസത്തെ സംഗതികൾ ആവർത്തിച്ചു. അപ്പോൾ അവർക്കു് ഉച്ചയ്ക്കുമേൽ സൂര്യനെ നോക്കിനിന്നാൽ നില്ക്കുന്നവന്റെ മുൻവശം പടിഞ്ഞാറും, പിൻവശം കിഴക്കും,

വലതുവശം വടക്കും, ഇടതുവശം തെക്കും, ആയിരിക്കുമെന്ന് ബോധപ്പെട്ടു.

പിന്നെയും പല ഉദാഹരണങ്ങൾകൊണ്ടും അദ്ധ്യാപകൻ ഈ സംഗതി കുട്ടികളുടെ മനസ്സിൽ ദൃഢപ്പെടുത്തി. രാത്രിയിൽ സൂര്യൻ അദൃശ്യനായിരിക്കുന്നു; അപ്പോൾ വടക്കേ ധ്രുവനക്ഷത്രത്തിന്റെ നിലകൊണ്ടു് വടക്കറിയണം; സൂര്യനേയും നക്ഷത്രങ്ങളേയും കാണ്മാൻ പാടില്ലാതെ ആകാശം മേഘംകൊണ്ടു് മൂടിയിരിക്കുന്ന ദിവസങ്ങളിൽ വടക്കു് നോക്കിയന്ത്രംകൊണ്ടും ദിക്കുകൾ അറിയാം.

പാഠം രണ്ട.

പാഠശാലപ്പറമ്പിന്റെ പ്ലാൻ (പടം).

നാലു ദിക്കുകളും അറിയേണ്ട വിധം ഇന്നപ്രകാരമെന്നു് മുമ്പു് പഠിച്ചുവല്ലോ. അതുപോലെ വേറെ ഒരു പാഠത്തിൽ ക്ലാസ്മുറിയുടെ ഒരു പടം വരയ്ക്കേണ്ട വിധവും പഠിച്ചു. ആ വിധം ഇപ്പോൾ ഒരു പടം വരയ്ക്കാം. ക്ലാസ്മുറി വരച്ചിരിക്കുന്ന പടം എടുത്തു് അതിൽ വടക്കു് വശം അടയാളപ്പെടുത്തുക. വടക്കു് വശത്തുള്ള സാമാനങ്ങളെ കാണിച്ചു് മുമ്പു് അടയാളപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. ആ വശം വടക്കു് എന്നു് അടയാളപ്പെടുത്തുക. പിന്നെ മറ്റു് വശങ്ങളേയും അതുപോലെ അടയാളപ്പെടുത്തുക.

കുട്ടികളെക്കൊണ്ടു് ഇതുപോലെ തന്നെ പാഠശാല മുഴുവനും മുമ്പിലത്തെ തോട്ടുകോലുകൊണ്ടളപ്പിച്ചു് നീളം വീതി മുതലായവ കടലാസിൽ വരപ്പിച്ചു.

പാഠശാലയുടെ ആകൃതി ഒരുവിധം വരച്ചപ്പോൾ അതിൽ വടക്കു് കിഴക്കു് മുതലായതും കാണിക്കാൻ പറഞ്ഞു.

ഇതു കുട്ടികൾ നല്ലപോലെ ചെയ്യുമെന്നായപ്പോൾ മുമ്പിലത്തേ തോട്ട്കോലു്കൊണ്ടു് പള്ളിക്കൂടം ഇരിക്കുന്ന പുരയിടത്തിന്റെ നീളവും വീതിയും അളപ്പിച്ചു. കുട്ടികളിൽ ഓരോരുത്തരും ഓരോ കടലാസിൽ പുരയിടത്തിന്റെ നീളം വീതി വരച്ചു. അതിൽ പാഠശാല നിൽക്കുന്ന ഭാഗം പ്രത്യേകം അടയാളപ്പെടുത്തി. മറ്റുള്ള ഭാഗങ്ങളിൽ അവക്ക് കളിക്കാനുള്ള സ്ഥലം പ്രത്യേകം കാണിച്ചു. ഇങ്ങനെ പുരയിടത്തിനുള്ളിൽ കാണുന്നതെല്ലാം അവർ കടലാസിൽ അടയാളപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുവന്നു.

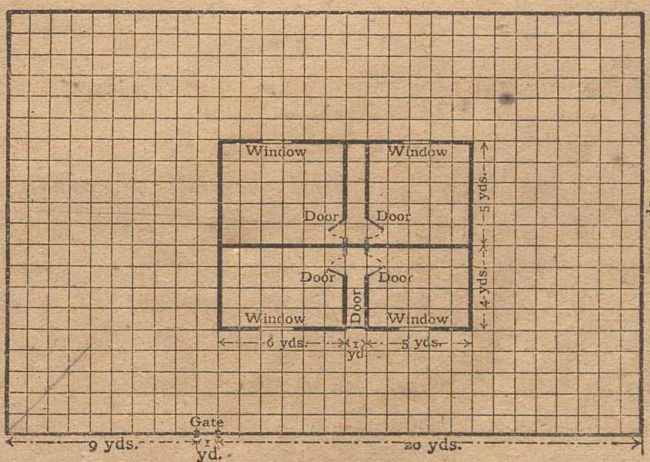

പാഠശാലപ്പറമ്പിന്റെ പ്ലാൻ (പടം, പരിലേഖം).

അതിൽ ഒന്നെടുത്തു്, തോട്ട്കോലിന്റെ ഒരംശം ഈ പടത്തിൽ എത്ര ദൂരത്തിനു് പകരം നില്ക്കുന്നു എന്നു് അദ്ധ്യാപകൻ ചോദിച്ചതിനു് ഓരോ അംശവും പത്തു് തോട്ട്കോലിനു് പകരമാണെന്നു് കുട്ടികൾ പറഞ്ഞു. ഇങ്ങനെ പടം വരച്ചതിൽ വലുതായ സ്ഥലങ്ങളെ ചെറിയ

അളവിൽ വരച്ചു് കാണിക്കാമെന്നു് അവർ അറിഞ്ഞു് സന്തോഷിച്ചു. അതുപോലെ ചെറിയ സ്ഥലങ്ങളേയും വസ്തുക്കളേയും വലുതായിട്ടും വരയ്ക്കാമെന്നു് അവർ മനസ്സിലാക്കി.

പാഠം ൨൨.

രാവും പകലും.

മുമ്പു് ഒരു പാഠത്തിൽ സൂര്യൻ ഉദിക്കുന്ന ദിക്കു് കിഴക്കാണെന്നു് നാം പഠിച്ചു. വേറെ ഒരു പാഠത്തിൽനിന്നു് സൂര്യൻ ഭൂമിയെക്കാൾ വളരെ വലുതാണെന്നും, ഭൂമി തിരിയുന്നു എന്നും നാം അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഭൂമി, സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, നക്ഷത്രങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം ഓരോ ഗോളങ്ങൾ ആകുന്നു. ചില ഗോളങ്ങൾ ഭൂമിയെക്കാൾ വലുതും, ചിലതു് ഭൂമിയെക്കാൾ ചെറുതും ആകുന്നു. സൂര്യൻ ഇവ എല്ലാറ്റിനേക്കാളും വലിയ ഗോളമാണു്. സൂര്യനെ പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യു മറ്റു ഗോളങ്ങൾ സഞ്ചരിക്കുന്നു. ഓരോന്നിനും പ്രത്യേകമായ സഞ്ചാരമാർഗ്ഗം ഉണ്ടു്. സൂര്യനെ ചുറ്റിവരുന്നതിനു് മറ്റു ഗോളങ്ങൾക്കു് കുറേ സമയം ആവശ്യമുണ്ടു്.

നിങ്ങൾ പഠിക്കുന്ന പള്ളിക്കൂടത്തിനെ ചുറ്റി നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ഓടിയാൽ എല്ലാവരും ഒരേസമയത്തു് പുറപ്പെട്ട ദിക്കിലേക്കു് വന്നുചേരുകയില്ലെന്നു് നിങ്ങൾക്കു് അറിയാമല്ലോ. എല്ലാപേരും ഒന്നുപോലെ വേഗം ഓടിയാൽ ഒരേസമയത്തു് വന്നുചേരാം. എന്നാൽ എല്ലാപേർക്കും ഒന്നുപോലെ ഓടാൻ സാധിക്കയില്ല. അതുകൊണ്ടു് ഓരോരുത്തൻ ഓരോസമയം വന്നുചേരുന്നു.

മേല്പറഞ്ഞപോലെ തന്നെ സൂര്യനെ ചുറ്റിവരുന്ന ഗോളങ്ങളുടേയും ഗതി. അവയിൽ ചിലതു് വളരെ വേഗത്തിലും ചിലതു് വളരെ സാവധാനത്തിലും ഓടുന്നു.

എന്നാൽ കുട്ടികൾ ഓടുന്നതുപോലെയല്ല ഗോളങ്ങൾ സൂര്യനെ ചുറ്റിവരുന്നതു്. സ്വല്പം വ്യത്യാസം ഉണ്ടു്. ഒരു കുട്ടി ഓടുമ്പോൾ അവന്റെ മുഖം മുൻഭാഗത്തേക്കു് നോക്കിയിരിക്കുന്നതല്ലാതെ പിൻഭാഗത്തേക്കു് ഒരിക്കലും തിരിയുന്നില്ല. അതുപോലെയല്ല ഭ്രമിയുടെ ചലനം.

ഇതിനു് ഒരു ഉദാഹരണം പറയാം. റോട്ടിൽ കൂടി ഉരുണ്ടുംകൊണ്ടു് ഭിക്ഷയെടുക്കുന്ന ചില കൂട്ടരെ നിങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കാം. അതുപോലെ ചിലർ ദേവാലയങ്ങളുടെ ചുറ്റും ദേവനാമങ്ങൾ ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു് ഉരുണ്ടുവരുന്നതും നിങ്ങളിൽ ചിലർ കണ്ടിരിയ്ക്കാൻ ഇടയുണ്ടു്.

ദേവാലയങ്ങളുടെ ചുറ്റും ഉരുണ്ടുവരുന്നവന്റെ ചലനത്തെ (ഗതി) പോലെയാകുന്നു ഭ്രമിയുടെ ചലനം. ദേവാലയത്തെ സൂര്യനായും, ഉരുളുന്നവനെ ഭ്രമിയായും വിചാരിക്കാം. ഉരുണ്ടുപോകുന്നവനെ സൂക്ഷിച്ചാൽ അവനു് രണ്ടുവിധമായ ചലനമുള്ളതായി ബോധപ്പെടും. ഒന്നാമതു് അവൻ അവന്റെ ദേഹത്തെ തിരിക്കുന്നതുതന്നെ. ആദ്യം അവൻ പടിഞ്ഞാറു് തലവച്ചു് കിഴക്കു് കാൽനീട്ടി തെക്കു് മുഖമായി ചരിഞ്ഞുകിടക്കുന്നതായി വിചാരിക്കാം. അവൻ ആ സ്ഥലത്തുതന്നെ കമിഴ്ന്നു കിടക്കുകയും പിന്നെ വടക്കു് മുഖമായി കിടക്കുകയും പിന്നെ മലന്നു കിടക്കുകയും പിന്നെയും തെക്കു് മുഖമായി കിടക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ അവൻ ആ സ്ഥലം വിട്ടിളകാതെ ഒരു പ്രാവശ്യം തിരിഞ്ഞുവന്നതായി പറയാം. ഇതു് അവൻ അവനെത്തന്നെ ചുറ്റിവരുന്ന ചലനം.

ഈ മനുഷ്യൻ മുമ്പു് കിടന്നതുപോലെ കിടന്നു് വലതു്.

വശമായി ഉരുണ്ടു പോയാൽ ഓരോപ്രാവശ്യവും തിരിയും-പോൾ അവൻ സ്ഥലം മാറിമാറി വരികയും കുറെ കഴിയും-

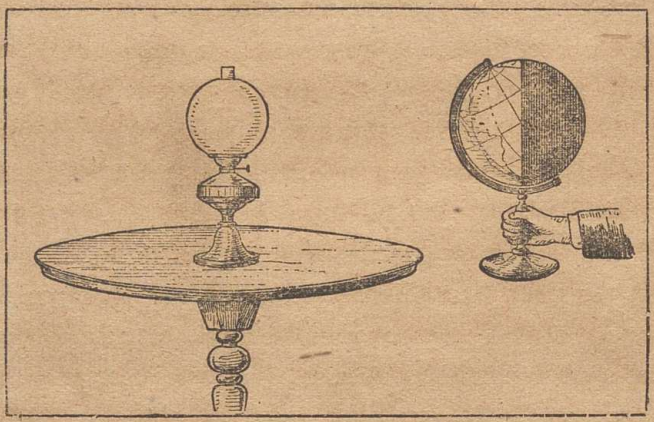

പോൾ ദേവാലയത്തിന്റെ കിഴക്കു ഭാഗത്തിരുന്നവൻ തെക്കു-ഭാഗത്തും, ക്രമേണ പടിഞ്ഞാറു വശത്തും പിന്നെ വടക്കു-വശത്തും ഒടുവിൽ താൻ ആദ്യം കിടന്ന കിഴക്കു ഭാഗത്തും വന്നുചേരും. ഈ മാതിരി ചലനമാകുന്ന രണ്ടാമത്തെ ചലനം.

പാഠം രണ്ട.

രാവും പകലും.

(രണ്ടാം ഭാഗം.)

വേറെ ഒരു ഉദാഹരണം കൂടിപ്പറയാം. ഒരു പന്തു് എടുത്തു് അതിന്റെ ഒരു വശത്തു് ഒരു ചുവന്ന നൂൽ കെട്ടി ഒരടയാളം ഉണ്ടാക്കുക. ഈ അടയാളം മേൽഭാഗത്താക്കി വച്ചുകൊണ്ടു് പന്തു് ഉരുട്ടിയാൽ അതു് കുറെ ദൂരം പോകും-പോൾ അടയാളം പലതവണ കീഴിലും വശങ്ങളിലും മുക-

ളിലും മാറിമാറി വരുന്നത് കാണാം. ഓരോപ്രാവശ്യവും അടയാളം മുകളിൽ വരുമ്പോൾ പന്തു് ഒരുവട്ടം തിരിഞ്ഞു എന്നു് നിശ്ചയിക്കാം. അപ്പോൾ നൂറു് പ്രാവശ്യം അടയാളം മുകളിൽ കണ്ടാൽ പന്തു് നൂറു് പ്രാവശ്യം തിരിഞ്ഞു എന്നർത്ഥമായി. അതിനാൽ ദേവാലയത്തെ ചുറ്റി ഉരുളുന്ന ആളിന്റെ മുഖം നൂറു് പ്രാവശ്യം മുകളിൽ കണ്ടാൽ നൂറു് പ്രാവശ്യം അവൻ ഉരുണ്ടതായി വിചാരിക്കാം. ഈ മനുഷ്യൻ ഇങ്ങനെ നൂറു് പ്രാവശ്യം ഉരുളുമ്പോൾ ദേവാലയത്തിന്റെ കിഴക്കു് വശത്തു് നിന്നു് തെക്കു് വശത്തും അവിടെനിന്നു് പടിഞ്ഞാറു് വശത്തും മുറയ്ക്കു് വടക്കു് വശത്തും ഒടുവിൽ പുറപ്പെട്ട ദിക്കായ കിഴക്കു് വശത്തും വന്നു് ചേരുന്നു.

ഭൂമിയുടെ ചലനത്തിനു് ഉരുളുന്ന മനുഷ്യന്റേയും പന്തിന്റേയും ചലനംപോലെ രണ്ടു് വിധം ചലനമുണ്ടു്. ഒന്നാമതു്, അതു് തന്നെത്താനെ ചുറ്റുന്നു. രണ്ടാമതു്, തന്നെത്താനെ ചുറ്റുമ്പോൾ സ്ഥലം വിട്ടു് മാറിമാറിപ്പോകയാൽ ആ പോക്കോടുകൂടി സൂര്യനെ പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യുന്നു.

ഭൂമി തന്നെത്താനെ ചുറ്റുമ്പോൾ ആകുന്നു നമുക്കു് പകൽ എന്നും രാത്രി എന്നും ഉള്ള ഭേദം അറിയാറാകുന്നതു്. ഇതിനു് ഇനിയും ഒരു ഉദാഹരണം പറയാം:— ദേവാലയത്തെ മുമ്പു് സൂര്യനോടു് ഉപമിച്ചുവല്ലോ; ആ ദേവാലയത്തിനു് ചുറ്റും ഒരുത്തൻ, കിടന്നുരുളുന്നതിനു് പകരം നിന്നുംകൊണ്ടു് ചുറ്റിവരുന്നതായി വിചാരിക്കാം. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നവന്റെ മുഖവും നെഞ്ചും മുൻഭാഗവും ഒരു സമയം ദേവാലയത്തിനെതിരിലും, പിന്നെ ഒരു സമയം, അവന്റെ പിൻഭാഗം ദേവാലയത്തിനെതിരിലും കാണുന്നു. അവന്റെ മുൻഭാഗം ദേവാലയത്തിന്റെ എതിരായി നില്ക്കുമ്പോൾ അവിടെയുള്ള വിളക്കുകളുടെ വെളിച്ചം അവന്റെ മുഖത്തു് തട്ടി മുഖം പ്രകാശിക്കുന്നു. പിൻവശത്തു്

വെളിച്ചം തട്ടാത്തതിനാൽ പ്രകാശമില്ല. അതുപോലെ അവൻ തിരിയുമ്പോൾ പിൻവശം പ്രകാശിക്കുന്നു. മുഖത്തു് (മുൻഭാഗത്തു്) പ്രകാശമില്ല.

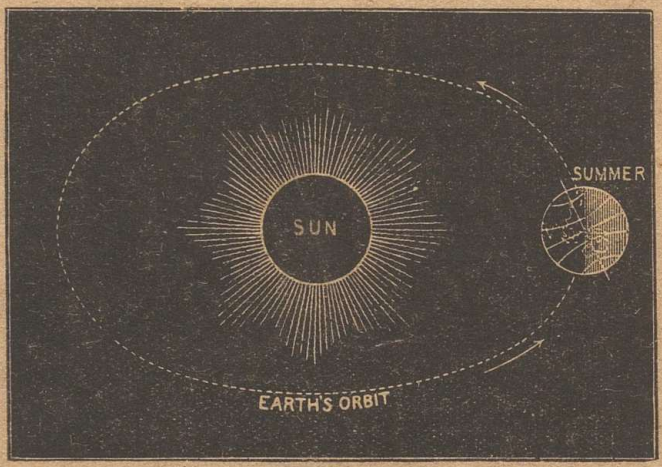

സൂര്യനെ ചുറ്റി ഭൂമി സഞ്ചരിക്കുന്നതു്.

ഇങ്ങനെ തന്നെ ഭൂമി തിരിയുമ്പോൾ ഭൂമിയുടെ ഒരു വശം സൂര്യന് എതിരായിരിക്കുന്നു. ആ വശത്തു് സൂര്യരശ്മികൾ തട്ടുകയും ആ വശം പ്രകാശിക്കയും ചെയ്യുന്നു. മറുവശം പ്രകാശമില്ലാതെ ഇരിക്കുന്നു. ക്രമേണ തിരിയുമ്പോൾ മറുവശം പ്രകാശമുള്ളതായും മുമ്പു് പ്രകാശത്തിലിരുന്ന വശം ഇരുട്ടിലും ആകുന്നു.

ഭൂമി തന്നെത്താനെ ചുറ്റാതെ ഇരുന്നാൽ സൂര്യന്റെ എതിരെ ഇരിക്കുന്ന വശത്തു മാത്രം എല്ലായ്പോഴും പ്രകാശവും മറുവശത്തു് എല്ലായ്പോഴും ഇരുട്ടും ആകുമായിരുന്നു.

ഭൂമിയിൽ നാം ഇരിക്കുന്ന ഭാഗം പ്രകാശത്തിൽ വരുമ്പോൾ സൂര്യൻ ഉദിക്കുന്നതായും, ഇരുട്ടിലാകുമ്പോൾ സൂര്യൻ അസ്തമിക്കുന്നതായും നാം പറയുന്നു. പ്രകാശ-

മുള്ള സമയത്തിന് പകൽ എന്നും, ഇരുട്ടുള്ള സമയത്തിന് രാത്രി എന്നും പേർ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഒരു പകലും ഒരു രാത്രിയും കൂടുന്നതു് ഒരു ദിവസമാകുന്നു. ഇങ്ങനെ നൂറു ദിവസം കൂടുമ്പോൾ ഭൂമി സൂര്യനെ ഒരു പ്രദക്ഷിണം വെയ്ക്കുന്നു. ഈ നൂറു ദിവസം കൂടിയ സമയത്തെ ഒരു സംവത്സരമെന്നും, ഒരു വർഷമെന്നും, ഒരാണ്ടെന്നും നാം പറയുന്നു.

പാഠം രണ്ടു.

കാലത്തിലദ്ധ്വം നിശയായ് കഴിഞ്ഞുപോം;
ബാലനായ്ത്തന്നേ കുറഞ്ഞോരിടകാലം പോം;

ലീലാവിനോദത്തിലൊട്ടുനാൾ പോയിടും;
ചേലിൽ വിദ്യാഭ്യാസകാലമങ്ങൊട്ടുനാൾ;

കായ്വാദികളിൽ കഴിഞ്ഞുപോമൊട്ടുനാൾ;
ഭായ്വാതനയസുഖങ്ങളിലൊട്ടുനാൾ;

സ്നാനാശനാദിയിലൊട്ടു നേരം പോകും;
ശോകരോഗാദിയിലൊട്ടു കഴിഞ്ഞുപോം.

ഇങ്ങനെ പാത്തു കണ്ടീടുന്നതുനേര-
മങ്ങല്പമാത്രം സമയം ലഭിക്കുന്നു.

ഇത്തരമായതു് സത്തുക്കളേവരും
ചിത്തത്തിലോത്തോത്തു് സൽഗതി നേടുവാൻ,

നാനാജനത്തിനും നന്മകൾ ചെയ്കയും,
നാനാപ്രകാരേണ പുണ്യങ്ങൾ ചെയ്കയും,

നല്ലതു് ചൊല്ലിക്കൊടുക്കയും കേൾക്കയും,
നല്ലതു് ചെയ്കയും ചെയ്യിക്കയും തഥാ,

ഇത്തരം കാലം കഴിക്കുന്നു സന്തതം.
ഇത്തരമായത് ചിത്തത്തിലോൎക്കാതെ,
വൻപരിൽ മുമ്പനായ് ഡംഭാദിദുൎഗ്ഗുണ-
സമ്പൂൎണ്ണനായ് ഞെളിഞ്ഞീടിൽ ഫലമെന്തേ?

പാഠം ൪൭.

ശുചിത.

നമ്മുടെ ദേഹമാസകലം വ്യാപിച്ചിട്ടുള്ള തൊലിയെക്കുറിച്ച് ചില സംഗതികൾ മനസ്സിലാക്കാം. മനുഷ്യദേഹത്തിൻെറ ചില ഭാഗങ്ങളിലുള്ള തൊലിക്ക് കട്ടികൂടിയും ചില ഭാഗങ്ങളിലുള്ളതിന് കട്ടി വളരെ കുറഞ്ഞും ഇരിക്കുന്നു. കുതികാലിലുള്ള മേൽതൊലിക്ക് വളരെ കട്ടിയുണ്ട്. അതിൽ ചോരയോട്ടം കുറഞ്ഞും ഇരിക്കുന്നു. മറിച്ച്, ഉള്ളംകൈയിലുള്ള തൊലിക്ക് വളരെ കട്ടി കുറയും; രക്തമോട്ടം ധാരാളമുണ്ട്. ഇതുപോലെ ദേഹത്തിൽ വേറെ ഭാഗങ്ങളിലും തൊലിക്ക് കട്ടി കൂടുതൽക്കുറവുണ്ട്. തൊലിയിൽ മിക്കദിക്കിലും രോമങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ട്. ചില ദിക്കുകളിൽ തൊലി മടിഞ്ഞുകിടക്കുന്നു. മടിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങളെ നിവൎത്ത് നോക്കിയാൽ മടിപ്പുകളിൽ അഴുക്കുണ്ടെന്ന് കാണാം. ഒരു നല്ല ഭൂതക്കണ്ണാടിയിൽകൂടി നോക്കിയാൽ തൊലിയിൽ അനേകം സൂക്ഷ്മമായ സുഷിരങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നറിയാം.

കുട്ടികൾ ഓടിക്കളിക്കുംപോഴും, വേഗം നടക്കുംപോഴും, ചൂടുള്ള വെള്ളം ദേഹത്തിൽ ഒഴിക്കുംപോഴും, ഈ സുഷിരങ്ങളിൽകൂടി ജലരൂപമായ ഒരു വസ്തു വെളിയിൽ വരുന്നു വെയിലുള്ള സ്ഥലത്ത് നിന്ന് വേലചെയ്യുന്ന ആളുകളുടെ ദേഹത്തും മുഖത്തും ഈ ജലരൂപമായ വസ്തു ധാരാളമായി

ഒലിക്കുന്നത് കാണാം. ഈ ജലരൂപമായ വസ്തുവാണ് വിയർപ്പ് എന്ന് പറയുന്നത്.

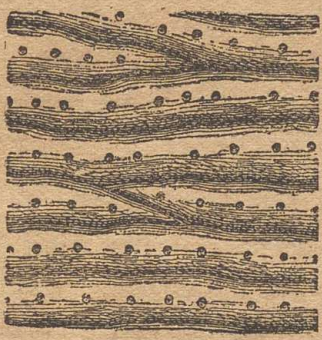

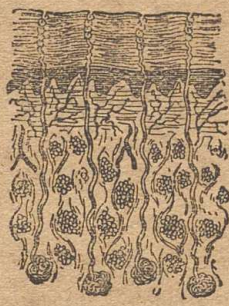

സാധാരണമായി ചുമടെടുക്കുന്ന ആളുകൾ വിയർത്തൊലിച്ച് വരുന്നത് നാമെല്ലാവരും കണ്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. അപ്പോൾ കാറ്റിൽ പറക്കുന്ന പൊടിയും ചെറു ജന്തുക്കളും ഈ സ്വേദത്തോട് ചേർന്ന് ദേഹത്തിൽ അവിടവിടെ എന്നല്ല, ആസകലം വ്യാപിക്കുന്നു. നാം റോട്ടിൽകൂടി നടക്കുമ്പോൾ റോട്ടിലുള്ള പൊടിയും ചളിയും കാലിൽ പറ്റുന്നു. ഇതെല്ലാം ദേഹത്തിൽ തന്നെ ഇരിക്കയാണെങ്കിൽ അടുക്കൽ ചെല്ലാൻ പാടില്ലാത്ത ദുർഗ്ഗന്ധം ഉണ്ടാകും. എന്നാൽ നാം അതിനു് ഇടകൊടുക്കുന്നില്ല. വെള്ളമൊഴിച്ച് ദേഹം കഴുകുന്നതിനാൽ ദേഹത്തിലുള്ള അഴുക്ക് മിക്കവാറും പോകുന്നു. ഒരു കച്ചമുണ്ട് നനച്ച് അമർത്തിത്തുടച്ചാൽ ദേഹത്തിലുള്ള അഴുക്ക് മുണ്ടിൽ പറ്റുന്നത് കാണാം. ദേഹത്തിലുള്ള അഴുക്ക് തേച്ചു കഴുകിക്കളയേണ്ടതു് ആവശ്യമാകുന്നു. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് നാം തൊലിയിലുള്ള ദ്വാരങ്ങൾ അടഞ്ഞുപോകാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നു. ദ്വാരങ്ങൾ അടഞ്ഞുപോയാൽ ദേഹത്തിന് വലിയ സുഖക്കേട് നേരിടും.

സൂക്ഷിരങ്ങളിൽകൂടി വിയർപ്പു വെളിയിൽ വരുന്നുവെന്നു്

മുമ്പു് പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഈ വിയറ്റ്പ്പിൽ മെഴുക്കുമയമുള്ളതായിക്കാണും. ഇതു് ദേഹത്തിന്റെ അകത്തുള്ള അഴുക്കാകുന്നു. ഈ അഴുക്കു് ദ്വാരങ്ങളിൽകൂടിവേണം വെളിയിൽ പോകാൻ. മാറ്റം അടഞ്ഞുകണ്ടാൽ ഈ അഴുക്കു് തിരിയെ രക്തത്തിൽതന്നെ പ്രവേശിച്ചു ദേഹമാസകലം പരക്കും. ഇതു് പലവിധമായ വ്യാധികൾക്കു് കാരണമാകുന്നു ചൊറി, ചിരങ്ങു്, പുഴുക്കടി മുതലായ തഗ്രോഗങ്ങൾ ഈ വിധം ഉണ്ടാകുന്നവയാണു്

അതുകൊണ്ടു ദേഹത്തിലേ തൊലി ദിവസംപ്രതി വെള്ളമൊഴിച്ചു തേച്ചു സകലവിധമായ അഴുക്കും മറ്റും കഴുകിക്കളഞ്ഞു് ദ്വാരങ്ങളിൽകൂടി തടവു് കൂടാതെ വിയറ്റ്പ്പു് വെളിയിൽ വരത്തക്കവണ്ണം വെച്ചിരിക്കണം. കൂടക്കൂടെ സോപ്പോ എണ്ണയോ തേച്ചു് കുളിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ തൊലിക്കു് കെടുതൽ സംഭവിക്കും.

ദേഹത്തിൽ വസ്ത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടു് മറയ്ക്കാറില്ലാത്ത ഭാഗങ്ങളിൽ പൊടി പറ്റുന്നതിനു് അധികം ഇടയുണ്ടു്. അതിനാൽ മുഖം, കൈ, കാൽ ഇതുകളെ ദിവസംപ്രതി പലപ്രാവശ്യം കഴുകേണ്ടതാകുന്നു.

ദേഹത്തിലെ അഴുക്കു് കളയാൻ ദിവസംപ്രതി കുളിക്കണം. ഉടുക്കുന്ന വസ്ത്രങ്ങളും അടിച്ചുനനച്ചു് വൃത്തിയാക്കണം. ഇങ്ങനെ ശുചിയായിരുന്നാൽ പല രോഗങ്ങൾക്കും ഇടം കൊടുക്കാതെ കഴിക്കാം എന്നു് മാത്രമല്ല, ഉന്മേഷത്തോടെ ജോലി ചെയ്യുന്നതിനും സാധിക്കും.

പാഠം രണ്ട.

പലരോടും നിനയാതെയൊരുകായ്വും തുടങ്ങൊല്ലാ;
പണം മോഹിച്ചൊരുത്തനെ ചതിച്ചീടൊല്ലാ.

അറിവുള്ള ജനങ്ങളോടെതിർപ്പാനും തുടങ്ങൊല്ലാ;
അരചനെ കെടുത്തൊന്നും പറഞ്ഞീടൊല്ലാ.

ഗുരുനാഥനരുൾചെയ്താലെതുവാക്ക് പറകൊല്ലാ;
മരണമുണ്ടെനിക്കെന്നതൊരിക്കലും മറക്കൊല്ലാ.

ആരാന്റെ മുതൽക്കാശ പെരുത്തീടൊല്ലാ;
ആദിത്യനുദിക്കുമ്പോളുറങ്ങീടൊല്ലാ.

അറിവുള്ള ജനം ചൊന്ന വചനത്തെ മറക്കൊല്ലാ;
അറിവില്ലാത്തവർ പിമ്പേ, നടന്നീടൊല്ലാ.

കൊടുതായെപ്പൊഴും കോപം കലർന്നു നീ പറകൊല്ലാ;
കുരളയും വളുതവും പറഞ്ഞീടൊല്ലാ.

വിളഭൂമി കൊടുത്തിട്ടാഭരണങ്ങൾ ചമയ്ക്കൊല്ലാ;
വിവേകം കൈവെടിഞ്ഞൊന്നും നടന്നീടൊല്ലാ.

പാഠം രണ്ട.

മനുഷ്യശരീരത്തിന്റെ വിഭാഗങ്ങൾ.

മനുഷ്യശരീരത്തിന് പ്രധാനമായി മൂന്ന് ഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഒന്നാമത് കഴുത്തിന് മീതെയുള്ള തല. രണ്ടാമത് കഴുത്തിന് താഴെ അരവരെയുള്ള ഉടൽ. മൂന്നാമത് കാലുകൾ. ഓരോന്നിനേയും പരിശോധിച്ചാൽ അവയുടെ സ്വഭാവവും ഉപയോഗവും മനസ്സിലാകും.

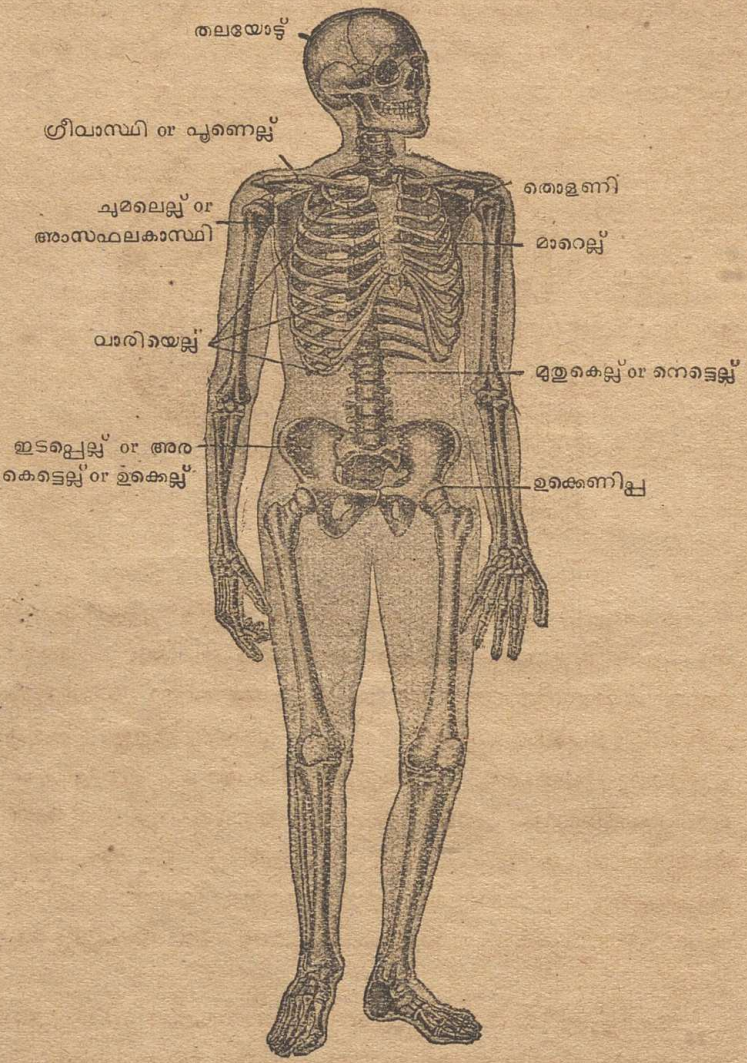

മനുഷ്യശരീരത്തിന്റെ പടം.

തലയിൽ പ്രധാനഭാഗങ്ങൾ—തലയോട്ട്, നെറി, കണ്ണ്, പുരികം, മൂക്ക്, ചെവി, വായ്, ചുണ്ട്, താടി ഇവയാകുന്നു.

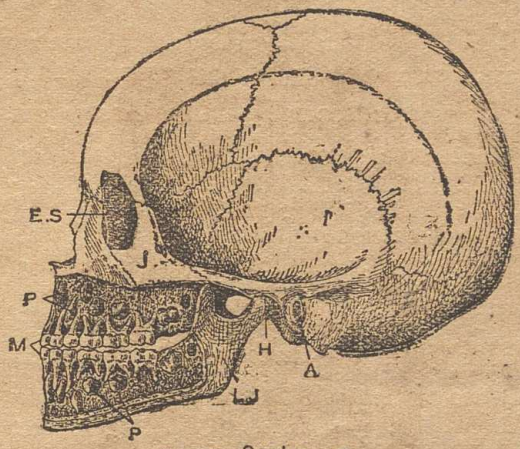

തലയോട്ടിന്റെ പടം.

തലയോട്ട് ഘനവും ഉറപ്പും കട്ടിപ്പവും ഉള്ളതാകുന്നു. തലയോട്ട് മുഴുവനും രോമംകൊണ്ട് മൂടിയിരിക്കും. അതിന്റെ മുൻഭാഗമാണ് മുഖം. മുഖത്തിന്റെ മേൽവശം നെറി. അതിന് താഴെ പുരികം. പിന്നെ കണ്ണ്. കണ്ണും പുരികവും രണ്ടുണ്ട്. അത് രണ്ടിന്റെയും മദ്ധ്യേ മൂക്ക് മുഴച്ച് നില്ക്കുന്നു. അതിന് രണ്ട് ദ്വാരമുണ്ട്. മൂക്കിന് താഴെയായി വായിരിക്കുന്നു. വായ്ക്കകത്ത് നാക്കും പല്ലുകളും ഉണ്ട്. തലയുടെ ഇരുവശത്തും ഓരോ കാതുണ്ട്. ഇവ കൂടാതെ രണ്ട് ചെകിട്ടും അതോട് ചേർന്ന എല്ലുകളും ഉണ്ട്.

തലയ്ക്കുള്ളിൽ തലച്ചോറുണ്ട്. അതിന്റെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടിയാണ് തലയോടിന് ഉറപ്പും കട്ടിയും കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. തലരോമം തലയോടിനെ അധികം ചൂട് പിടിപ്പിക്കാതെ

രക്ഷിക്കയും, തല വല്ല ദിക്കിലും തട്ടിയാൽ അധികം മുറിവേൽക്കാതെ തടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

നാം കണ്ണ്കൊണ്ടു് സാധനങ്ങളെ കണ്ടറിയുന്നു. ചെവികൊണ്ടു് ശബ്ദങ്ങളെ കേട്ടറിയുന്നു. മൂക്കുകൊണ്ടു് ഗന്ധം ഗ്രഹിക്കുന്നു. വായ്കൊണ്ടു് ആഹാരം ഭക്ഷിക്കുന്നു. പല്ലുകൊണ്ടു് ഭക്ഷണസാധനങ്ങളെ കടിച്ചു് ചവയ്ക്കുന്നു. നാക്കുകൊണ്ടു് രുചി അറിയുന്നു.

തല കഴുത്തിന്മീതെ ഇരിക്കയാൽ നമുക്കു് തലയെ വലത്തോട്ടും ഇടത്തോട്ടും തിരിക്കാം.

കഴുത്തിന് താഴെയായി ഉടലാണെന്നു് മുമ്പു് പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഉടലിന്റെ മേൽഭാഗത്തിന്റെ ഓരോ വശത്തുനിന്നും ഓരോ കൈ തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്നു. ഓരോ കൈയും നടുവിൽ അകത്തേയ്ക്കു് മടക്കത്തക്കവിധം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. കൈയുടെ കീഴ്ഭാഗം അഞ്ചു് വിരലായി പിരിയുന്നു. വിരലുകളേയും മടക്കുകയും നിവിർത്തുകയും ചെയ്യാം.

ഉടലിന്റെ വേറെ മുഖ്യഭാഗങ്ങൾ നെഞ്ചും വയറും പുറവുമാകുന്നു. തൊട്ടുനോക്കിയാൽ നെഞ്ചിൽനിന്നു് ഉറപ്പുള്ള എല്ലുകൾ പുറപ്പെട്ടു് വളഞ്ഞു് മുതുകിൽ നെട്ടെല്ലിൽ ചെന്നു് ചേരുന്നതായി അറിയാം. ഈ എല്ലുകൾ എല്ലാം കൂടി ഉടലിന്റെ മേൽഭാഗത്തെ ഒരു കൂടുപോലെ ആക്കിയിരിക്കുന്നു. ഈ കൂട്ടിന്റെ അകത്തു് ഹൃദയവും ശ്വാസസഞ്ചികളും ഉണ്ടു്. ഇത്ര ബലമുള്ള കൂടിന്റെ ആവശ്യവും ഇവയെ രക്ഷിക്കാൻ തന്നെ. ഈ കൂട്ടിന്റെ താഴെ വയറു് ആകുന്നു.

ഉടലിന് താഴെയായി നമ്മുടെ കാലുകൾ മാത്രമുണ്ടു്. കാലിന്റെ മേൽഭാഗം വണ്ണം കൂടിയും കീഴ്ഭാഗം വണ്ണം കുറഞ്ഞും പാദം നിലത്തു് ബലമായി നിൽക്കത്തക്കവണ്ണം പരന്നും ഇരിക്കുന്നു. ഓരോ പാദത്തിൽ അഞ്ചു വിരലുകളുമുണ്ടു്.

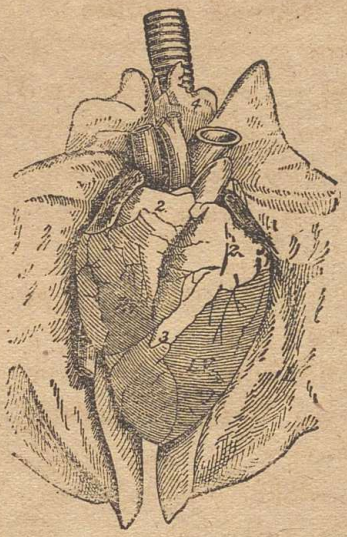

ആടിന്റെ ഹൃദയം (രക്തകോശം).

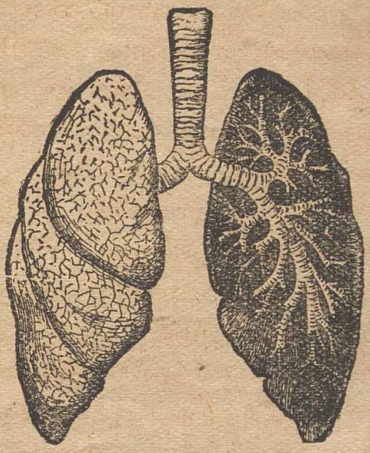

ശ്വാസകോശം.

നെഞ്ചിൽ എല്ല് കൊണ്ടുള്ള കൂട്ടിനകത്ത് ഹൃദയം ഉള്ളതായി മുമ്പ് പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഹൃദയത്തിൽനിന്നാകുന്ന മനുഷ്യശരീരത്തിൽ എല്ലാഭാഗത്തിലേയ്ക്കും ചോര ഓടുന്നതു്. ചോരയോട്ടം ഇല്ലാതാകുമ്പോൾ മനുഷ്യൻ മരിക്കും.

വെളിയിലുള്ള വായുവിനെ നാം സദാ ഉള്ളിലേയ്ക്ക് വലിക്കുകയും വെളിയിലേക്ക് വിടുകയും ചെയ്യുന്നു. നാം ശ്വസിക്കുന്ന വായു ശ്വാസനഞ്ചികളിൽ ചെന്നുചേരുന്നു.

നാം ഭുജിക്കുന്ന ആഹാരം വയറ്റിൽ ചെന്ന് ചേർന്നാൽ അതു് അവിടെ ദഹിക്കുന്നു. ദഹിച്ചു്, ദേഹത്തെ പോഷിപ്പിക്കാൻ ആവശ്യമുള്ള ഭാഗങ്ങൾ രക്തത്തോടു് ചേർന്നു് ദേഹമാസകലം പരക്കുന്നു. ആവശ്യമില്ലാത്തതായ സാധനങ്ങൾ നമ്മുടെ ശരീരത്തിൽനിന്നു് മലമായും മൂത്രമായും വെളിയിൽ പോകുന്നു.

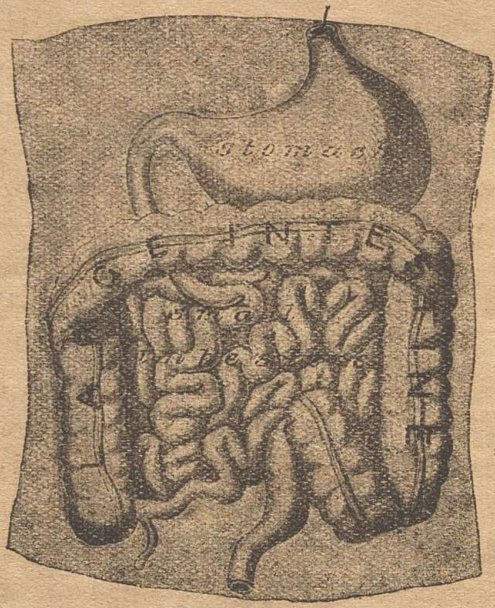

ഉദരകുടലും.

നമ്മുടെ കാൽകൊണ്ടാണ് നാം നടക്കുന്നതെന്ന് നമുക്കെല്ലാവർക്കും അറിയാമല്ലോ

പാഠം ൪൦.

ഗൃഹം.

ഗൃഹം എന്ന് പറയുന്നത് മനുഷ്യർ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിനാകുന്നു. അത് പല മാതിരിയിലും പല വലുപ്പത്തിലും ഉണ്ട്. രാജാക്കന്മാർ താമസിക്കുന്ന അരമനകളും അപരിഷ്കൃതരായ കാട്ടാളർ താമസിക്കുന്ന കുടിലുകളും ഗൃഹങ്ങൾ തന്നെ.

സാധാരണ ജോലി ചെയ്തു നിത്യവൃത്തി കഴിച്ചുപോരുന്ന ജനങ്ങൾ താമസിക്കുന്ന വീടിന് രണ്ടോ മൂന്നോ മുറികളും ഒരു വരാന്തയും മുറികൾക്ക് വാതിൽ, ജന്നൽ (കിളിവാതിൽ) മുതലായവയും കാണും. ചുവരു് മണ്ണു് കുഴച്ചുവെച്ചും, വെട്ടുകല്ലു്, ഇഷ്ടിക മുതലായതുകൊണ്ടു് കെട്ടിയും ഉണ്ടാക്കാറുണ്ടു്. ചില വീടുകളിൽ ചുവരു് കുമ്മായം തേച്ചു മിനുക്കിക്കാണും. മറ്റു് ചിലതിൽ കുമ്മായത്തിന് പകരം ചുവന്ന പശിമയുള്ള മൺ കുഴച്ചു് തേച്ചു് മേനി വരുത്തിയിരിക്കും.

വീടിന് വലുപ്പത്തിന് ചേർന്ന വാതിലുകളും ജന്നലുകളും ഉണ്ടായിരിക്കണം. ശുദ്ധവായുവിന് അകത്തു് കടന്നു് സഞ്ചരിക്കുന്നതിന് തടവു് കൂടാതെ വേണം വാതിലും ജന്നലും ഉണ്ടാക്കുന്നതു്. വാതിലിൽകൂടി നാം അകത്തു് കയറുകയും വെളിയിൽ ഇറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. കിളിവാതിലുകൾ വായുവിനും വെളിച്ചത്തിനും സഞ്ചരിക്കാനാകുന്നു. വീടുകൾക്ക് ധാരാളം വാതിലും ജന്നലും ഇല്ലാതിരുന്നാൽ എല്ലാ ഇടവും ഇരുട്ടടഞ്ഞുപോകും. ദുർവായുക്കൾ അധികപ്പെട്ടു് വീട്ടുകാർക്ക് രോഗങ്ങളും ഉണ്ടാകും.

വീട്ടിന്റെ തറ പൊടിയില്ലാതെ അടിച്ചും ഒതുക്കി മിനുസപ്പെടുത്തിയിരിക്കണം.

മഴ നനയാതേയും വെയിൽ കൊള്ളാതേയും ഇരിക്കുന്നതിന് മേൽക്കൂര ആവശ്യമുണ്ടു്. അതു് മുളകൊണ്ടും തടികൊണ്ടും പണിയാം. മുളകൊണ്ടു് പണിതാൽ അധികം കാലം നില്ക്കയില്ല. മരംകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയാൽ വളരെക്കാലം നിൽക്കും. പാവപ്പെട്ടവർ ഓലകൊണ്ടും വൻകക്കാർ ഓടുകൊണ്ടും വീടു് മേയുന്നു. ഓലയായാൽ ആണ്ടു് തോറും മാറിമേയണം. ഓടിന് അതു് വേണ്ട.

ഒരു വീടുണ്ടാക്കിയാൽ പിന്നെ വേണ്ടതു് അതു് വൃത്തി-

യായി സൂക്ഷിക്കുക ആകുന്നു. വീട്ടിന്റെ അകത്തു് ഒരു വിധമായ മലിനതയും ഉണ്ടായിരിക്കരുതു്. അതുപോലെ തന്നെ വീട്ടിനു് ചുറ്റുമുള്ള സ്ഥലവും നല്ല വൃത്തിയായിരിക്കണം. കരിയില മുതലായതു് കൂടക്കൂടെ അടിച്ചുകൂട്ടി തീ ഇടണം. നനഞ്ഞും ചീഞ്ഞുമുള്ള സാമാനങ്ങൾ കഴിച്ചു് മൂടണം. വൃത്തികെട്ട വലിയ വീടിനേക്കാൾ വൃത്തിയുള്ള ചെറിയ വീടാണു് താമസിക്കാൻ നല്ലതു്. ഒരു ഗൃഹത്തിൽ എത്ര തന്നെ വില പിടിച്ച സാമാനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നാലും, അതിനിടയിൽ ചപ്പും കുപ്പയും ചവറും പൊടിയും കരിയും കല്ലും തുടങ്ങിയുള്ള മലിനവസ്തുക്കൾ കൂടിക്കിടന്നാൽ ആ ഗൃഹം വാസയോഗ്യമല്ല.

ഗൃഹം ചെറുതായാലും വെളിച്ചത്തിനും വായുസഞ്ചാരത്തിനും വേണ്ടുന്ന തുറസ്സും നല്ല വൃത്തിയും ഉണ്ടായിരുന്നാൽ ആ ഗൃഹത്തിൽ താമസിക്കുന്നവർക്കു് രോഗബാധ ഉണ്ടാകയില്ലെന്നു് വിശ്വസിക്കാം.

ഗൃഹത്തിന്റെ വലുപ്പവും ചെറുപ്പവും ഉടമസ്ഥന്റെ ധനപുഷ്ടിയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും. വലിയ നഗരങ്ങളിലുള്ള കൂലിവേലക്കാർക്കു് പ്രത്യേകം ഗൃഹങ്ങൾ കെട്ടി താമസിക്കാൻ ശക്തിയില്ല. ഒരേ മുറിയിൽ അനേകം കുടുംബങ്ങൾ താമസിക്കുന്ന ഗൃഹങ്ങളും ഉണ്ടു്. ഈ വക ഗൃഹങ്ങളെ വൃത്തിയായി വെച്ചുകൊള്ളാൻ പ്രയാസമുണ്ടു്.

ജനങ്ങൾ അവരവരുടെ ആവശ്യമനുസരിച്ചു് ഗൃഹങ്ങൾ കെട്ടി താമസിച്ചുപോരുന്നു. ഇക്കാലത്തു് ഗൃഹം പണിയുന്ന മാതിരിക്കും വളരെ പരിഷ്കാരങ്ങൾ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്.

പാഠം ൭൧.

ഒരു യാത്ര.

ഒരു ദിവസം അദ്ധ്യാപകൻ ക്ലാസിലുള്ള കുട്ടികളോട് പിറേറ ദിവസം അതിരാവിലേ വല്ല ആഹാരവും കഴിച്ചുകൊണ്ടു് സ്കൂളിലേക്കു് വരണമെന്നു് പറഞ്ഞു് ചട്ടംകെട്ടി. അവരുടെ പുസ്തകങ്ങൾ വാങ്ങി സൂക്ഷിച്ചിട്ടു് പാഠശാലയ്ക്കു് സമീപമുള്ള സ്ഥലങ്ങളെ നടന്നു് നോക്കി വല്ലതും പഠിക്കാം എന്നു് പറഞ്ഞു് കുട്ടികളേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു് വെളിയിൽ ഇറങ്ങി.

അവർ പുറപ്പെട്ടു് ഇടത്തോട്ടു് തിരിച്ചു് കുറേദൂരം പോയി. അവിടെ ഒരു ചെറിയ ആറു് കടക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ധ്യാപകനും കുട്ടികളും ആററിൻകരയിൽ ചെന്നു് നിന്നു. ആറു് അവരുടെ ഇടതുവശത്തുനിന്നു് വലതുവശത്തോട്ടു് ഒഴുകുന്നതായി ഒരു കുട്ടി പറഞ്ഞു അതു് ശരി തന്നെ എന്നു് എല്ലാവരും സമ്മതിച്ചു. ആറു് വലതുവശത്തോട്ടു് ഒഴുകുന്നതുകൊണ്ടു് വലതുവശം താഴ്ന്നും ഇടതുവശം ഉയർന്നും ഇരിക്കണമെന്നു് വേറെ ഒരുവൻ പറഞ്ഞു. അതും ശരിതന്നെ എന്നു് എല്ലാവരും സമ്മതിച്ചു.

അവർ നിൽക്കുന്ന കര ആററിൻെറ വലതുകര എന്നും എതിരേ കാണുന്നതു് ഇടതുകര എന്നും ഒരുവൻ പറഞ്ഞു.

അവർ നില്ക്കുന്ന കരയേക്കുറിച്ചു തന്നെ വല്ലതും പറയാമോ എന്നു് അദ്ധ്യാപകൻ ചോദിച്ചതിനു്: അവർ നില്ക്കുന്ന കര തുക്കായിരിക്കുന്നു, അവിടം കളിമണ്ണാണു്, മണ്ണിനു് നല്ല ഫലശിമയുണ്ടു്, അവിടത്തെ തെങ്ങുകൾക്കു് നല്ല കായ്ഫലമുണ്ടു്, കരയുടെ ഒരു ഭാഗത്തു് മുള്ളുള്ള വള്ളികൾ പടർന്നു കിടക്കുന്നു, അവ ആററിൽ ചാഞ്ഞുകിട-

ക്കുന്ന എന്നും മറ്റും കുട്ടികൾ അവരവർ കണ്ടതിനെ പറഞ്ഞു.

അവിടെനിന്ന് ആറ്റ് കടന്ന് മറുകരയ്ക്ക് പോകാം എന്ന് അദ്ധ്യാപകൻ നിയോഗിച്ചു. ഏതിലേ കൂടി ഇറങ്ങേണ്ടൂ? എന്ന് ഒരു കുട്ടി ചോദിച്ചു. വേറൊരു കുട്ടി അവർ നില്ക്കുന്ന സ്ഥലത്തിന് അല്പം മുകളിലായിട്ട് ആളുകൾ ഇറങ്ങിക്കുടക്കുന്ന സ്ഥലമുണ്ടെന്നും, അത് തനിക്ക് അറിയാമെന്നും, അതിലേ കൂടി ആറ്റ് കടക്കാമെന്നും പറഞ്ഞു. എല്ലാവരും അവിടേയ്ക്ക് പോയി. ആറ്റിൽ ഇറങ്ങേണ്ടുന്ന വഴി ഇടുങ്ങിയതും ചളിയുള്ളതും ആണെന്ന് കണ്ടു. അതിലേ കൂടി നടന്ന് അവർ ആറ്റിന്റെ കരയിൽ വന്നുനോക്കി.

ആറ്റിലുള്ള വെള്ളം നന്നായി തെളിഞ്ഞിരുന്നു. വെള്ളത്തിനടിയിലുള്ള മണൽ നല്ലവണ്ണം കാണാമായിരുന്നു ക്ലാസിലുള്ള കുട്ടികളിൽ കിളരം കൂടിയ കുട്ടി ഇറങ്ങി വെള്ളത്തിൽ കൂടി നടന്ന് ഒരു ദിക്കിലും മുട്ടിന് മീതേ വെള്ളമില്ലെന്ന് കാണിച്ചു. ഉടനേ മറ്റുള്ള കുട്ടികളും അദ്ധ്യാപകനും ഇറങ്ങി, നടന്ന് മണലിൽ കയറി. ആ മണൽപ്പുറം പരന്ന് കിടക്കുന്നു എന്നും, അത് ആറ്റിന്റെ മറുകരവരെ ഉണ്ടെന്നും, അവർ നോക്കിപ്പറഞ്ഞു. ആ മണൽ ആറ്റിൽ കൂടി വന്നതാണെന്നും, വീടുപണിക്ക് ഉപയോഗമുണ്ടെന്നും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. മണൽത്തിട്ട കടന്ന് അവരെല്ലാവരും അക്കര കേറി. ആറ്റിന്റെ ഒരറ്റത്ത് മാത്രം കുറെ വെള്ളമുണ്ടായിരിക്കുന്നും മറ്റു ഭാഗങ്ങളിൽ മണൽ നിറഞ്ഞുപോകുന്നും കാരണമെന്തെന്ന് അദ്ധ്യാപകൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ വേനലാകകൊണ്ടു വെള്ളം കുറവാണെന്ന് ഒരു കുട്ടി പറഞ്ഞു.

അവർ മറുകരയിൽ കയറി ആറ്റിന്റെ കരയുടെ സമീപത്തു് ഇടത്തോട്ട് പോകുന്ന ഒരു റോട്ടിൽ കൂടി നടന്നു.

ഈ റോട്ടിൽ കൂടി പോകുമ്പോൾ രണ്ടു് വശത്തും വൃക്ഷങ്ങൾ വെച്ചു് പിടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ റോട്ടിൽ വെയിലില്ലെന്നു് രാമകൃഷ്ണനും, ഉള്ള വെയിൽ മുഖത്തു് കൊള്ളുന്നതിനാൽ അവർ കിഴക്കോട്ടു് പോകയാകുന്നു എന്നു് മാധവനും, റോട്ടിന്റെ ഇടതു്വശത്തുള്ള വയലുകളിൽ വെള്ളം കുറെ ഉണ്ടെന്നു് ശിവശങ്കരനും, വലതു്വശത്തുള്ള വയലുകൾ ഉണങ്ങിക്കിടക്കുന്നു എന്നു് കൃഷ്ണസ്വാമിയും, അവർ മുമ്പോട്ടു് പോകുംതോറും കാലിനു് വേദന ഉണ്ടാകുന്നു എന്നു് ബാലകൃഷ്ണനും, കാലിനു് വേദന തോന്നുന്നതു് അവർ ക്രമേണ ഉയർന്നവരുന്ന സ്ഥലത്തേയ്ക്കു് പോകുന്നതുകൊണ്ടാണെന്നു് വീരബാഹുവും, അവിടെനിന്നു് നോക്കിയാൽ ആറു് വളരെ താഴ്ന്നു കിടക്കുന്നു എന്നു് ജോസഫും, ആറിന്റെ മണൽത്തിട്ടയിൽ കൂടെ നടക്കുന്ന ആൾ വളരെ കിളരം കുറഞ്ഞവനേപ്പോലെ തോന്നുന്നു എന്നു് നാരായണപ്രഭുവും, പറഞ്ഞു. ഇത്രയുമായപ്പോൾ അവർ ആ ഉയർന്ന സ്ഥലത്തിലുള്ള ഒരു തോപ്പിൽ എത്തി. അവിടെ തെങ്ങും, കമുകും, പിലാവും, മാവും, മധുരഫലങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്ന ചില ചെടികളും വളരെ സുഗന്ധമുള്ള പുഷ്പങ്ങളോടു കൂടി വേറെ ചില ചെടികളും കണ്ടു. അവർ തോട്ടക്കാരനോടു് ചോദിച്ചു് വളരെ ശോഭയും വാസനയുമുള്ള ചില പൂക്കൾ വാങ്ങിയുംകൊണ്ടു് തോട്ടത്തിനു് മറുവശമുള്ള വഴിയിൽ കൂടിയിറങ്ങി പിന്നെയും ആറിന്റെ കരയിൽ വന്നു. ഇറങ്ങിവന്ന വഴി തുക്കായിരിക്കുന്നു; സൂക്ഷിച്ചു് ഇറങ്ങിയില്ലെങ്കിൽ ഉരുണ്ടുവീഴാൻ ഇടയുണ്ടു്; വഴിയുടെ ഇരുവശവും വളരേ താഴ്ചയാണു്; താഴ്ന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ മുൾച്ചെടികളും വള്ളികളും വളർന്നുകിടക്കുന്നു എന്നെല്ലാം അവർ കണ്ടറിഞ്ഞു. കര ഇടിഞ്ഞ ദിക്കുകളിൽ മഴക്കാലത്തു് വെള്ളം കേറുമെന്നും, വെള്ളത്തിൽകൂടി വരുന്ന എക്കൽ അവിടെ

അടിയുമെന്നും, അതുകൊണ്ടാണ് വൃക്ഷങ്ങൾ ഫലപുഷ്ടിയുള്ളവയായി കാണുന്നതെന്നും അവർ പറഞ്ഞുംകൊണ്ട് ആറ് കടന്നു. പിന്നെ അവർ ഒരു ഊടുവഴിയിൽക്കൂടി നടന്ന് വെയിൽ കൊള്ളാതെ അവരുടെ വലതുവശത്തുള്ള അഞ്ചലാഫീസും പോലീസുസ്റ്റേഷനും കടന്ന് സ്കൂളിൽ വന്നുചേർന്നു.

MALAYALAM READERS

Authorised by the Government of Travancore
and prescribed for use in schools
by the Director of Public Instruction, Travancore

SECOND READER

MACMILLAN & CO., LTD.
BOMBAY

Price 3 As. 4 P.

Indic Digital Archive Foundation
gpura.org